

नं० ५१२५

नाम - कात्यायन श्रौत सूत्र भाष्यम्

कर्ता - कर्क पाध्यायः

पत्र संख्या - १०३ पत्राणि सं. - १५७५

विषयः - सूत्र पद्धतिः

कात्यायनसूत्रभाष्यम्

५१२५

कात्यायन

5125
104

पुस्तक विषय

जं. ५१२५

कृतक साधना

पत्र १०३

वादी नाम प्रवृत्तिर्विकारोऽपुनर्वति नैष दोषः । उद्दिष्टाय जेतवन्ति दाय जेततेति वा-
 व्याक्तञ्च सामान्या मन्त्रो निष्ठा मिको विध्यतः प्रवर्तते । उद्दिष्टादिषु च यागमात्रं श्रूय-
 ते । न च इव्यदेवर्तमन्तरेण यागः संतवति अतो वा देवतस्य पिप्रवृत्तिरिति यत्र पुन-
 र्इव्यदेवर्तस्य विधानं यथैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेदिति तत्र तद्यतिरिक्तस्य प्र-
 वृत्तिर्युक्ता इह पुनर्न तथा । इह हियागमात्रमेव हि श्रूयते । तच्च इव्यदेवर्तमन्तरेण
 न संतवति । इव्यदेवतमपि साधनवर्द्धमिति वतितेन तस्य च धर्मा एकाहेषु द्वाद-
 शाहेषु प्रवर्तते । काहजात्यपेक्षया च द्विवचनं । य ए वैकस्मिन्नेकाहे धर्मप्रवृत्तिहेतुः
 स सर्वेकाहेषुपि । कश्चासौ धर्मीणामनामान् ॥ अत्राक्तसामान्येन च ग्रहण-
 द्वादशाहेवैकस्मिन्नेव ज्योतिष्टोमिकधर्मप्रवृत्तिर्भूततो न्यत्राहर्गणेषु च

ययाग ४

ए

३३

तस्या
युक्त

प्रष्टुर्निवृत्तितदुणा श्रावदृश्यते। वाजपेयेष्टहीतेमाहतेमाहेंदेरश्ववहसणा
 दिकरोतिरथावदृशणावसरविधिं परेवाकेमाहेंदेरश्वयति। तथातैवेवातः सब
 नेष्टहीयादग्र्यंष्टहीवेतिषोडशिनोवसरविधातेआग्र्यंष्टहीवेति। तथा
 माह्मंदिनेवेतांत्सवनेष्टहीयादग्र्यंष्टहीवेतिअतिग्राह्यावसरविधिपरवाकेउ
 छंदशयति। एकत्रवावृष्टितलिंगंछालीपुताकयायेनसर्वत्रगमकाच्याय
 स्पतुल्यत्रात्रुल्योहियायोऽत्रधर्माणामनामानमपेक्षायांवावृक्त
 वसामायेनग्रहणमिति। न्यायसुष्ट्वितिहितदणवसामार्थादिति एव
 मेताश्रोतृनावेक्यः समर्थत्वमिति। ननुयत्रायासापेक्षासत्येन
 र्थिकाएवस्फिति। अनुमानिकस्याप्यतिदेशापवादत्वेनेदमधुनोच्यते॥४९

प्रथमस्य ब्राह्मणस्य सोमसाधः केचन वचनाः । ब्राह्मणस्य सोमादिषु प्रथमस्य धर्मा उक्तेषु प्र
 वर्तन्ते न स्योतिषो मिष्टिकाः । कुतो वचनाः । उच्यते तेनेति वचनं नाम मधेया हित
 र्थः । तुल्यानामन्त्राश्चैव प्रतीतिरुच्यते । प्रतीत्या च धर्मसंबन्धोत्पत्तिना च येति ।
 लिंगं च तव तिसाधः के सोमकयणं त्रिवत्संसाडमभिधाय साधः कान्तरस्त्रीगो
 सोमकयणीत्याह न चैवमेवोपपद्यते वचनातिदेशं तु वक्ष्यति इषुः श्रेण
 वदिति । न चेत्तत्पूर्वमिति हितमेव दर्शपूर्णमासधर्मा इष्टिषुषु सामर्थ्यादित्यत्र
 तुमानिकवचनातिदेशः । वैश्वदेवधर्माश्चातुर्मास्येषु इति प्रत्यक्षवचनातिदे
 शः । सोमाद्यावच्छ्रुतिनामातिदेशः । त्रिप्रकारोऽतिदेश उक्तः । किमर्थं पुन
 रिहोत्पत्तेः । सत्यमेतदेवं न ब्रह्मव्यक्तचोदना विषयः । इहाव्यक्तचोदनाविषयंति
 गोपन्यासार्थं यमः ३०

भः। नहिवाक्चोदना लिंगोक्तिरिहामि कालवती। तस्माद पुनरुक्तता॥५॥
 अग्निष्टुष्टुच। चशहात्प्रथमः प्रवर्तते नामधेयादेव। न च अग्निष्टुष्टुचमेव नास्ति
 ३ एकएवाग्निष्टुष्टुचिह्नं अग्निष्टोमस्य वा यच्चाष्टकविंशमग्निष्टोमसाममृत्वा
 बुद्धमवर्वसकामोयतेनेत्यतिशयाह। एतस्यैव रेवतीषुवारवंतीयमग्निष्टोम
 साममृत्वापसुकामोह्यतेनयजतेनयजते। एतस्यैवेति सर्वनामशब्देन स
 एवाग्निष्टुष्टुकार्येतिरेविधीयते। तस्मादेकएवाग्निष्टुष्टुदिति। एवं प्राप्तमाह॥ ७॥
 एकोत्तरेष्टुष्टुतिशामकर्मचवादेनानेकगुणविधानासंत्तकात्। नहिपूर्वस्याग्निष्टु
 ३ तोरैतत्पः संतिताविधानात्। तासु वारवंतीयं तिह्वाग्निष्टोमसामः कार्येपि
 शुक्लामेवेति वाक्येनैदः कर्मंतरपत्तेरुसगुणकर्मविधानान्नैकपक्षोपलब्धः ३

वति तस्मात्पति फलमग्निपुत्रां वडुत्रं ॥ ४॥ प्रवृत्तमिदानीमभिधीयते ॥ ४॥ द्वा
 दशाहः सत्रमहीनस्य ॥ अत्र विशेषमाह ॥ ५॥ आसत उपयंती तिस्रः त्रिंशं च
 जत इत्यहीनहीनस्य द्वादशाह मृद्धिकामा उपेतुरिति ॥ तथा त्रयोदशरात्रमासी
 रत्रिंशत् त्रिंशं द्वादशाहेन प्रज्ञाकामं याजयेदित्यहीनं त्रिंशं ॥ अथ तु कथं न प्र
 योजनं ॥ ६॥ रोतवति चेत् ॥ त्रिंशं सत्रं सत्रात्मको धर्मदृष्टेन
 प्रवर्तते ॥ अहीने प्रहीनात्मकः ॥ ७॥ उभयतो तिस्रः सत्रमुपरिष्ठादहीनस्य
 यजमानाः सर्वे सत्रेषु यजमाना एव सत्रेषु कर्त्तारो वर्तन्ति ॥ ये च विजम्बे यजमा
 ना इत्यनेना विजम्बाना च दार्थात्तत्राणां नृद्ययजमाना इत्यनेन विजम्बे
 न विधीयते ॥ ८॥ अदक्षिणा निवृत्त्या मियोगात् ॥ तानि च सत्रा एव दक्षिणा

य ४

सर्वे

नित्यवन्ति न हि कश्चिदात्मा नैवात्मानं परिक्लीणीनेषु ॥ गृहपतिर्याजमानः
 मधुक्तचात्र ॥ याजमानं यकर्मतद्गृहपतिः करोति कर्म तस्मै स्यादुक्तचात्र
 ३ इतरेषां वा धर्मवादिषु योगाच्च ॥ दर्शनाच्च ॥ दृश्यते वा यमर्था यथा गृहपतेर्या
 जमानं कर्मति ॥ तस्माद्यदिवहवो दीक्षेत् ३ गृहपतएववृत्तमभ्युत्तिष्य प्रयच्छेत्पुं
 ति ॥ ४ ॥ सर्वसंस्काराच्च ॥ देवभ्यामप्युपदेशाभ्यामसंस्कारकं कर्म तत्सर्वं भ्युपेयं ॥
 कस्यचित्संस्कारपरितोषो मा भूदिति ॥ ५ ॥ दर्शनैव च नात्रा यदुदर्शनिमुक्तं तद्व
 चर्न ॥ ६ ॥ अविभवति गृहपत्यच्चात्मः ॥ यच्च पुनः पदार्थवद्गृहस्यावितवः ॥ पुरुषार्थे
 पतापि गम्यते यथाग्र्यत्वात् ॥ न ममाग्रेवर्चो विह्वेष्वस्त्वित्येवमादितत्र गृहपतेः कु
 र्वतो चारं तः कर्त्तव्यः ॥ सर्वैरेव हितं कृतं सवतीति ॥ ७ ॥ परार्थेष्टिकं कर्त्तव्यं चात्राय ५

न्युतः कत्रभिनिर्हृत्यर्थमैव कर्मा यथा प्राज्ञासादनमाज्ञावेक्षणं वा तत्रैकस्यैव कर्तृत्वं
 कृतत्वात्पदार्थस्य ॥ ७ ॥ अग्निवेष्ट्यमाणोऽप्यहोऽसमा रोद्युष्टहपतिर्मध्ये मंथ
 त्पृष्ठशस्त्रेरेद्विणोत्तराः । ते यद्यग्निवेष्ट्यमाणा भवन्तीति वचनाच्चावेष्ट्यमाणा इत्यु
 क्तं समा रोद्येति च पूर्वकालतामात्रेण वा देशेन समानकालकालायां बोद्धव्यं कोमाव
 धीदिति पृष्टहपतिर्मध्ये मंथनं करोति ॥ ८ ॥ अर्धशस्त्रेरेद्विणोत्तराः मंथन्ति ॥ ९ ॥ ह
 पत्या हवनीये गार्वासा नंतश्चाज्ञापत्यः पशुः । तत्र विहारे प्राजापत्यः पशुर्भवति ।
 पुनर्ग्रहणात् । अहर्मात्रेणाज्ञापत्यः स्य नियमः । तथा चाश्वमेधे निधमदर्शनं सव
 ति । प्राजापत्यमात्रं तपोत्सीदंति ह्येते ॥ १० ॥ आत्मेन पत्नी संयाजा पृष्टहपतिवर्द्धय
 म् । पृष्टहपतेरेव गार्हपत्ये जाघत्या पत्नीः संयाजयंत्यात्मेनेतौ श्रुति यज्ञंतश्चासत इति

वचनात् ॥ ४ ॥ तदहदीक्षा दीक्षायाः पशोश्चैककालनेष्यते । तत्र दीक्षा काले प
 शुः कर्त्तव्यः । न पशु काले दीक्षा एवं सोमस्य कालविरोधो न सवति । इतरथा काल
 विरोधः स्यात् ॥ ४ ॥ अशक्तौ नियं क्रिया समासु ठानि मयिनेषु सर्वत्राप्युदीक्षयो
 रेककालतां शक्तौ स्वकालेयं शुंक्त्वा सरोपनिर्मथनं पूर्विका नियतानां कि
 या पूर्ववत् ग्रहणाच्च सर्वेषु विष्टुः पिमंथनपक्षेषु ॥ ४ ॥ दीक्षा काल उदय ६ शाय
 पूर्ववत् न च न उदयं शायमिति नियमः । पूर्ववदिति यथा पूर्वमुक्ते ॥ ५ ॥ गार्हप
 त्ये प्रोसनमव । अंगारस्प सवति ॥ ४ ॥ आहवनीयसक्तः । उद्ध्रियते । दक्षिणाभिमुख
 तुल्यं च यच्चात् । तत्र दीक्षा सवति ॥ ४ ॥ उपवर्त्तय प्रभृति प्रागग्र्यीषोमस्य
 यना उपशमय्य चिनोत्येनां ह्यत्नाह्वर्यादृष्टिणोत्तरं विष्णवश्च । अग्नीषोमो प्रण

यनात्प्रागुद्विणोत्तरात्रगार्हपत्यानुपशमय्यशालाह्वार्याद्विणोत्तरां श्रिनो
 त्ति। गार्हपत्यां विष्णुं वत्तु। नुत्त एतत्तु। अन्तेः। अथेतरेभ्य उपवसये विष्णुं नि
 ति। विष्णुं नित्यमसत्पयिव नित्ययेव त्वर्योगाम्यते। अतस्मिं सद्यस्वतद्वद
 तिदेशात् र्यच्चात्र॥७॥ वायथोक्तं गृहपतेः। वाशहात्यहो विपरं वर्तते। न विष्णु
 वच्चिनोति। किं तर्ह्यथोक्तं गृहपतेर्गार्हपत्यस्य न। नद्येतरेषामपि गार्हप
 त्यविशेषात्। विष्णुं शस्त्रार्हिकं यं स्नानवचन इत्यदोषः॥१॥ आग्नीध्रीय उच्य
 ते गार्हमेकैकद्वयं निप्रति वितिशालाह्वार्यात्। उद्यत एवैष आग्नीध्रयोधि
 र्भवत्यथेत एवैकमेवोत्सुकमादाय यथा विष्णुं विपरियंतीति तद्यजमा
 ना एव॥७॥ इत्यग्निमवनीयपुरोडाशाभ्यो हविर्विष्टमं तस्मात्प्राद्वतिश्र

स

६

6

तेऽस्य यथाज्ञानापुरोडाशाभूयोहविरुद्धिष्टमसत्समाप्ताऽनिजानापुरोडा
 शतावद्वादशाहिको धर्मसूत्रज्ञानात्प्रयोजनं विकारैकैकहिकेषु
 नत्तवति॥४॥ यत्नी संज्ञा ज्ञात्पूर्ववत्तवति॥४॥ गृहपतिर्वाप्यं विश्वमं यत्ते
 (वा) शत्रो विकल्पार्थः॥४॥ गृहपतिः प्रथमः प्रथमः सर्वः॥ सर्वपक्षेषु॥४॥ ज्ञा
 तं ज्ञातं गृहपतिगार्हपत्ये प्राप्ते भयत्रापर्युपवेशनपक्षे पशो दीक्षायां चोभयत्र
 ग्रहणात्॥४॥ उपसथप्रभृतिबुल्यः सर्वेषु उपवसथप्रभृतियुक्तं तत्पत्र
 जयेपि बुल्यं तवति नाना गार्हपत्यादित्युक्तं भवति॥ २॥ तीर्थपक्षांतरसूच्यं
 ते॥॥ अरण्योर्वाहृगृहपतेर्यदतो विज्ञानि ष्यते सनः सहयदनेन यज्ञेन जे रण्य
 ष्यामो नैपशुवं धेनवः सहसहनः साधु कृत्या नाना पाप कृत्या एव पापं क

युप२

यु५

न न

य

रक्तस्फेवतद्विष्णुत्वागृहपतिः समारोहयते द्यौः प्रथमां अथेदं तृतीयं गृहपतेरे
 वाराणपोः संवदंस्तद्विवचनां गृहपतिः समारोहयते ध्रुवमी प्रथमं ॥५॥ य
 धाध्वेतेतरे गृहपतिर्विवक्तिविकल्पः । गृहपतिं हि प्रकृत्य श्रूयते । अथेतेरेभ्यः समा
 रोहयति स्वर्यं तेन च समारोहयंते इति । अस्मिन्नेव पक्षे यमपरो विशेषः ॥५॥ दीक्षा
 काले संवाहप्रभृतिषु वं वस्त्वाने सचे ऐति प्रयोगः ॥५॥ एकाहवद्वेत्तमे
 शाखागार्हपत्यपुरोडाशपत्नी संयाजाः ॥ एकाहवदिति उत्तमपक्षे वा प्राशु ॥५॥
 शशांलाभवति । वाउदघृष्टेति विस्मयः ॥ उपवस्य प्रभृतिना नागार्हपत्येषु वि
 कल्पेन गार्हपत्यैकचसुच्यते । पुरोडाशपत्नी संयाजानामप्येवं ॥५॥ एकपुरो
 डाशेषु वृत्त्या संतवादेदं पंचशतं यवमोदनं निर्वपेत् पुरोडाशं वा यथोहनीयं

क३
 नेव२

७
 तियधपूषीयंतीतिश्रुते। एकपुरोडाशपक्षेषुकथं नामबुत्पसंसवः स्यादिति
 वैश्यं वशाशवमोदनं निर्वपेत्। पुरोडाशं वा यद्योह नित्यंति विकल्पेनो
 दनमिच्छति। पषपूषीयंतीत्यपूषमिच्छति। तस्य वास्यया गश
 मस्य पुरुषार्थरूपतानपुरुषार्थस्यागार्थतादृष्टान्तं तादृष्टार्थवा
 च॥ ७॥ वाहस्पत्यमेको कुर्वन्ति नैरं। दीक्षाद्यादशोपसदश्च त्वन्ति॥ ७॥
 अथर्षुर्हृषति दीक्षयति बुध्ना दीक्ष्वा अथर्षा दीक्षति प्रसृज्या दीक्षेष्टानेषु
 दीक्षेत्रे तोत्रे तारे बुध्न चारी आन को न्यो वा वा धन एण न पूतः पावयेदिति श्रु
 ते। अथोत्रे तादृशान को बुध्न चारी वा यो वा दीक्षितो दीक्षयति न पूतः पा
 वयेदिति स्मृदुरिति। अन्यो वा वा धन एण इति वा धन एण ग्रहणं बुध्न चारी आ

न प्रतिप्रस्य

तकयोरब्राह्मणयोरपि शास्त्रार्थम् । उन्नेष्टसंबंधार्थं च । उन्नेष्टसंबंधो बुद्धचारी
 भ्रातृकश्च यथा स्यादिति ॥ ७ ॥ अत्र उपरिर्लक्षितं रतः । दीक्षयन्ति । एवोन्नेतुः । बुद्धचारी
 तदर्थं दयः दीक्षयन्ति ॥ ७ ॥ दक्षिणाकाले कृत्वा नि
 नानिष्टु चानादक्षिणां पथे न जपंतो गच्छन्ति यन्मोहादायुषः परागितो गात्रांतो गच्छ
 दक्षिणां नयामीति । तदमहं म - सुमाधुष्यायणममुष्यमुचममुष्यः पुत्रं कमाय
 दक्षिणां नयामीति । सुमाधुष्यायणममुष्यमुचममुष्यः पुत्रमिति यथा सुमा
 राणां सवायं सत्रधर्मः । अतश्चाहीनेन सवति । एकाहिके पुनस्तविष्यति ॥ ७ ॥
 १ ॥ दृष्ट्याः षडहः प्रमोमिष्टो मस्युच्यते । वोऽश्वपुत्रं इतरं षण्णाम्नां दृष्ट्या इति यं संज्ञा
 सववै । किं दृष्टपते च तया संबन्धवहारः । अभिलक्ष्यं पूर्वपुरसा द्विसुवत उपयन्ति

तर

५

ते वाजिनी वसु इति ॥ स वाद्य यु प्रतिप्रस्थात्रोः ताभ्यां प्रेषिताभ्यां प्रधत्ता युक्तं होतरेः तद्यजेति तेन
वाच्यना विष्टो ॥ इयमपि च

कालेदक्षिणेन वेदिमु रथं पठः सारणं पृष्ठं प्रथममेदति ॥ ६० ॥ द्वितीये डं हनि
शष्टेनोपाकराणं द्वितीये हनिदुं द्रुतिसर्बत एष्टोपाकराणं ॥ ६१ ॥ तृतीयं यजमानैः ॥ उपवाज
ना व्यजनका उच्यते ॥ ६२ ॥ चतुर्थं गणित्यां मंथनं चो हातृद्वयं होमश्च ग्राहवनीये ॥ ६३ ॥
पंचमो सावकगोदपाया उपाकरणं ॥ ६४ ॥ षष्ठे वासां वासिने न सा वाशिने शहार्थो प्रसि
द्ध इत्यत आह ॥ ६५ ॥ मासि न भिर्वत्सां तस्य सप्तमसदः पूर्वण व्यावर्त्तयति ॥ स्तुत्यमृतया
ने ज्पा वीचमय जयां च वाहणं रथं युजाया मिह कां विमोचनं ॥ ६६ ॥ चिमधुना हिं
मतमथा सोमं पिबेद्विवचनां तश्चिन्नया एवेति गम्यते ॥ ६७ ॥ होतृप्रत्ययः प्रतिगरः ॥ माहं
इत्यत आह ॥ ६८ ॥ प्राकृतं वाच्यार्थं वादितरेषां प्राकृतं च प्रतिगरपदं प्रवर्त्तते ॥ अथार्थवित
रेषां होतृकाणाम् प्रतिपदानामदृष्टार्थं वाज एव च कदाचो वै पाकरणमपि प्राकृतं प्रवर्त्त

तेन्द्रदृष्टार्थश्चैष संसारणादीनां ॥६॥ षडहोतेन वडवदेन षडहोतान्धसमैप्रवृत्त्या
 तत्र तत्र च कर्तृत्वं स्थाप्य विषयमिति संप्रदायः । तत्र हि प्रब्रूयतां एव्याना निसेल
 वंति । षडहोतग्रहणाच्च तद्वत्तवति । न विदुः तेषां हे ॥७॥ मधोः प्राशनं घृतस्य वा
 । तत्र तद्वत्तममार्जदृष्टार्थात्तावा ॥८॥ उत्तमं शृङ्गं दोमात्पुत्रोत्तरे । उत्तरे छंदोमा
 अथ उत्तमः ॥९॥ सत्यं प्रिष्टो मोविवा कचदशमं अत्यप्रिष्टो मेसेष्टमविवाक्यं संज्ञं दश
 ममहर्तवति ॥१०॥ यत्नी संयाजाता च्याहं तां ह्यवर्जसा तद्यैतत्पदार्थपर्यवसानं न त
 इव तीति विवानो न तदंगातरीति विधानं अतश्च स्पष्टीहो नोचनार्थं च । सर्वान्तेव
 भ्यः । तच्च समिष्टयुजं ते पर्यवसाने प्राप्ते यत्नी संयाजाता च्याहं तां ह्यवर्जसा तद्यैतत्पदार्थपर्यवसानं न त
 वचनादिह पर्यवसानं । द्वादशाहमृद्धिकामात्रपेरिति युगपत्परिसमाप्तिरिति

तां गं

यु

अत इदमुच्यते त्ववर्जमिति ॥३॥ एकैको वायतः सोमहस्तत्वा बोधनात्र तेषामेकै
 कएववाचंयमग्रासइतिवचनात्र। आबोधनादित्येतावंतं काले रक्षणमस्या ॥४॥
 वसतीवरिपरिहरणादिवा। यतवात्कं सवति उत्तराहः शेषभूतवा। तेषामेकैकए
 ववाचंयमग्रासेवाचमा। यययं सयायी नया यातयाग्रा। तस्मह सवतइत्युत्तरा
 हः शेष। तावंदर्शयति ॥५॥ इतरेविमृज्यते स्वाध्यायाय समिद्धो वा इतरेदीप्ति
 ताः स्वाध्यायार्थं समिद्धं च गच्छंति त्रयेतरेविमृज्यते समिद्धा रावा स्वाध्यायं वेति
 वचनात्र। स्वाध्यायघ्नोत्तराह शेषभूतो नित्यप्रतिषेधात्रावाशब्दः। आर्षेद्रष्टव्यः। सो
 मरक्षिता विहस्य एववा स्वाध्यायं करोति। समिद्धश्चाभीयंते। कार्यार्थं च। उभयोक्ता ॥६॥
 त वायमशते। सशनमपितत्रागतात्। सवति। अत्राप्यभ्रंतीति वचनात्र ॥७॥ दशमे

१०

वासंनि वेदशमेवाह निसमिष्टा ध्या यो रमोत्तवर्ति तत्संनि धीहि शिष्यते वासव
 प्रेत्रकरणान् संनिधिः क्रमः सत्रकरणे नवा ध्यते तस्मात्सर्वत्रैव ॥५॥ अथ मितेस
 मिदा धान ६ सर्वेषु सर्वेषु हस्त यजमानेषु अग्निषु च प्रतिपत्तव्यं शारवांतरा ३ ॥६॥
 दशमे पुरादे पउपस्थपशाता प्रवेशे नदी हिताना ॥७॥ शाता द्वार्ये चास्त्रे विह
 रतिरिति जहोति ते सुसमचार चेष्टेते आहुती जुहोति श्रुतेः ॥८॥ अपरा सुपष्टज वि
 त्तोत्तरेण परिक्रम्यापरेण हविर्द्वी नं प्रविश्यात्तरस्य हविर्द्वी नस्या परस्वरी
 मान भ्यसत्रस्य द्विगायंति सत्रस्य त्रिदिरिति शाता द्वार्ये द्विजरेण परिक्रम्य
 परेण द्वारेण हविर्द्वी नं प्रविश्यात्तरस्य हविर्द्वी नस्या दक्षिणाम परा क्ववरी मा
 नस्य सत्रस्य द्विगायंति सत्रस्य त्रिदिरिति आहुः ॥ सर्व एव दीहिताः ॥९॥ उत्तरवे १०

ती ५

राम

आहुती जुहोति

दिशो एषां बोद्धव्यं सत्रं स हि गानं कुर्वन्ति वा शङ्खं द्विक्त्वं शङ्खं सुखां सुत्पत्वा
 ॥५॥ युवंतमिति दक्षिणस्याधो ह्यं प्रवो निष्कामंति। युवंतमित्यनेन मंत्रेण दक्षि
 णास्पदं विद्धानस्य अधो ह्यं प्रवो निष्कामंति ॥६॥ सदः प्रविश्य पूर्वोणाश्वास
 नेष्टुपविशति। पूर्वद्वारेण सदः प्रविश्य धिरूपाव्यवायेन स्वासनेष्टुपविशति ॥७॥
 गृहं शुक्लातिषाजापत्यं वा पुंष्टुयिष्यापात्रेण ग्रहणं सादनं चोपाकरणं हो
 मभक्षाहरणभक्षणा निमनसा कर्त्तव्यानि ॥८॥ चतुर्होतृव्याख्यातुः होतुः
 सवति ॥९॥ गृहपतिरुज्जानति। होतुर्ध्यानंति। गृहपतिर्याचनीति ॥१०॥ प्र
 तिगृणात्यरात्सुग्निमेव जमाना भद्रं मे भो यजमानिभ्यो भूदिनि। चतुर्होतृव्याख्या
 ने प्रतिगारः ॥११॥ ब्रह्मोऽयं वदन्ति। तत्र ज्ञायते किमित्यत आह ॥१२॥ प्रजापते

ति

य

११

रत्नानां कुनोर्थवादाऽप्रज्ञापतिमेव तत्परिदंते ॥६॥ अप्रतिज्ञायां वातश्रु
 दः । प्रज्ञापतिं विदितुं प्रमेवना श्रि । तस्य विधिप्रतिषेधात्ता वा उ । तस्मादस
 दित्तम् ॥७॥ आश्वमेधिकं वार्त्तमधेयाश्च । आश्वमेधिकं च बुद्धोद्यो । कुन एतत् । ना
 मधेयाश्च । नामधेयं हि बुद्धोद्यो मिति तत्रैव प्रतीतिं जनयति ॥८॥ अनस्रमिति गृ
 हीत्वा दुर्बरी वार्त्तं यच्छंति । तस्य प्रतिपादितपरिस्मात्पुत्रकालं पत्नी संयाजां
 ते हि सत्रोत्थानं दशमे हनु सत्रोत्थानं क्रियत इति ॥९॥ अस्मिन् समिते निष्क
 म्पापरागोत्तरवेदिमासते प्रतिप्रष्टावता वसती वरीः परिहरति वचनाश
 ॥१०॥ वाप्ति सज्जनः सज्जकामे नयेन कामेन सज्जमास्तेन वाधिस
 र्जनमसौ नः कायः सष्टधन्ता मिति ॥११॥ एतच्च कामेषु भुवति ।

पञ्चकामावाच

मा ३
स ४
त ५

नामूर्ध्वः स्वर्गतिवाग्विसर्जनं। यद्यश्ने कक्कामाः सुर्लोककामावाप्रजावा
मावां नैव वाचं विष्टुते रत्नभूर्ध्वः स्वर्गति॥६॥ सुवृक्ष एणकानं गृहयते र्ध
वाह एहंपतिः सुवृक्ष एण उपोद्ध्यस्के पुत्रासमिदाधानं। यस्पयस्प सुवृक्ष
एणकानं स सुवृक्ष एण उपमाद्ध्यस्के पुत्रासमिदार्धनं क रोति॥६॥ अथप
स्पर्शनायेत्स त्रौचानं। स त्रौचानमिति नामधेयं। तत्र संचयवहारा र्धं दशरात्रे। स त्रौ
चान इति। अतिग्राह्य षोडशिसंज्ञेनेदमुच्यते॥६॥ अंतराग्र यणो ह्यवा
गं तुष्टानं गृह्यमाणम्। अग्रायणो ह्यवावतरेण गतवत् उपग्राह्यः॥७॥
प्रातः सवनेति ग्राह्यं गृहीत्वा षोडशिनं खादिरेण चतुःश्रुतिना तिष्ठपुञ्जारीति
वा। वावै प्रातः सवने गृहीयादाश्रयणं गृहीत्वेति माध्यंदिनेति ति वचनं। ततः षो ना

१२
य
हि

अग्निर्नष्टहानिश्वादिरेणचवः मुक्तिनातिष्ठयुक्ताहीतिवामंभविक्त्वाः अति
 ग्राह्यवद्वस्पाभावाद्बडवचनमुच्चारणार्थम् अतिग्राह्यपोउजिनोः पौत्री
 पर्यंशाखांतराज्ञास्पापहिर्ज्ञाणमाययणाडनस्मेवातंवेप्रातः सवनेष्टह
 यादाग्र एंगुहीवेति ॥६॥ माध्यंदिनेवाग्रयणाडनः ॥ षोडशीष्टहानोएवम
 पिष्टयतोमाध्यंदिनेवैनासवनेष्टहयादाग्र एंगुहीवेति ॥६॥ शराग्रहोते
 वातिग्राह्यमाध्यंदिनेवैनासवनेष्टहयाडनंष्टहानोवेतिश्रुतेः ॥६॥ एत
 भूतोवोपाकरिष्यचष्टष्टषोडशिनंष्टहानिष्टष्टमुपाकरिष्यन्नतिग्राह्यागृहा
 तीतियोगवितागः एवंचानिग्राह्याणां कालत्रयं षोडशिग्रहणस्पृष्टवत्तत्कालः
 नः अंतरायणोच्छ्रोतृयस्वनेक प्रावृष्टतुर्थकालः ॥ अपोनिधायाः शु
 एव

राम
१३

दाम्पग्रहणमोडुंगेणचतुःशक्तिना। अ८ शुग्रहणेवाच्येदाम्पग्रहणेक्ति संनियोगासिद्ध
 र्थी॥७॥ अ८ सोरुही८ सर्वशक्त्यमाणकांपदार्थज्ञातं॥७॥ अनुश्रुसंश्लेष
 वक्ष्यमाणकमेव। अद्यादाता७ शुनिवपतोपसर्जनसकृत्प्रहरणाग्रहणादोमात्र
 हिरण्यवोयजिबुतिअग्रहिरण्यमृत्तिव्यतिर्नैतिवचना३॥७॥ उद्यमवाप्रहरणं
 सचायं विकल्पः। अग्रहणमुत्पन्नं॥७॥ सचसहस्रसर्ववेदेसवाजपेयगुजस्य विश्व
 जित्सर्वष्टेषुयहणमवकार्यमश्रुशयजमानः॥७॥ इदंशक्त्ययोगमितिपोद
 क्षिणांवात्सत्राणामसचमित्युक्तं॥७॥ बुभूषतोदास्यंयत्नति। सन्नियोगशिष्ट
 वाददाम्पस्यभतिरिक्तयेष्यते॥७॥ आसिद्धमिग्रात्याः मात्रेतस्मिंश्रुहीत्री
 न८ शुनवधायाग्रयेवागाद्यवेच्छंदसिमितिप्रतिमं वंमंत्राभावान्श्रुहीमिति लौकि
 ५ सत्रे॥ अ८ क्षिणा३

प्रहादित्यग्रहेषु च प्रतिषेधो भवति तत्रैव नोपयामेन गृहीयात्तयो नो सादयेदिति तथा आदित्यग्रहादेनोपयामेन
तत्रैव उपयामेन गृहीतो भवति तस्मादऽद्यवधानं प्रत्युपयाम इति अत्र न पुनरेवंपथावर्णयति उपयामः सर्वत्र ग्रहेषु
यत्राप्यनाम्नात् कुत एतत् अविशेषेण हि श्रूयते उपयामेन ग्रहास्येऽग्रहं त इति विग्रहादित्यप्रतिषेधात् ॥ २

१३

कवागुच्चारणप्रतिषेधः ॥ ७ ॥ उपयामः सर्वत्र विशेषात् सर्वेष्वंशवधानेषु उपयामो
तवति कुत एतत् सर्वहि योगो विशिष्टः यथाष्टेन यथा परितनैरसमा उपयामस्पाचुषं
गः किंच ॥ विग्रहादित्यग्रहप्रतिषेधाच्च विग्रहादित्यग्रहेषु च प्रतिषेधो भ
वति तत्रैव नोपयामेन गृहीयात्तयो नो सादयेदिति तथा आदित्यग्रहतं वै नोपया
मेन गृहीयादग्रहेष्वुपयामेन गृहीतो तवति तस्मादऽद्यवधानं प्रत्युपयाम इति
प्रत्येयुनरयथोक्तं मयंति उपयामः सर्वग्रहेष्वेव भवति यत्राप्यनाम्नात् कुत ॥ ४
एतत् अविशेषेण हि श्रूयते तद्युपयामेन ग्रहाग्रहं त इति ॥ ७ ॥ विग्रहादित्यग्रहप्रतिषेध
तिषेधाच्चैवं वसति वा उपयामेन सप्तदशसु सोमग्रहेषु उपयामः सिद्धो भवति संप्रदाये ॥ १३
पुनर्यत्रैवोपयामांशवधानं भवति नात्रात्रावधानेनैव सर्वविषयता भवति तु च्यते न हि

३४

१३

पु२
आ

॥ अ८ भं स्तोत्रे निरुद्धाति शिक्तमिति मंत्रे ॥ इति तरेणा वह तादृशो मे ततो हि ते गृहीता इति ॥ अ८ शुवदक्षिणा ॥ उक्तं यथा नेष
 डशिचरणां सु पस्यायेनेयस्मा न जात इति व प्रसा न्मुनी उक्त्वा प्रयागे तेषां डशिचरणीयस्मान् जात इति ॥ उपस्थायेने
 मसा न्मुनी य पर्ववरं ॥ नृणां हिरं लये स्तोत्रोपाकरणं सुपास्त्रमयत् सोमो त्यरेत्या पावर्तधमिति धर्मोश्च उपनिषुति ॥ त
 हिरं लयेः षोडशिनस्तोत्रोपाकरणं ॥ अस्तममस प्रये सोमो त्यरेव रेव्युपावर्तधमि त्यनेन मंत्रेणा धर्मोश्च उपनिषु

तो३

विधिः यद्यत्रा भिसंबंधान्धासावुवादीयां अश्वंधानेनुविद्यामाना दनुषं गार्थं मंथ्यते ।
 विग्रहादित्य प्रतिग्रहे अश्वंधास्य प्रतिषेधः । तत्रोपयामो विद्यत एवेत्यभिप्रायः य उप
 यामगृहीतीत्याशयः तत्र हृतेन वयस्यते इत्युक्ते । आदित्यः तत्र ग्रहेषु सिप्यामगृही
 तोसीति गृहीत्वा गृहीत्वा द्विदेवत्पाननुत्तुहोतीति । सर्वविषयो यस्य उपयामाः । इत्यप
 मेवोद्धततरः पक्षः । न हि विग्रहादित्य ग्रहेषु संगतिषेधो युष्टत इति । तस्मात्सर्वविष
 यतोपयामस्येत्येव बुद्ध्या माहे ॥ ७ ॥ अत्रुष्टमस्त्यत्का धूनात्पां शुभिर्विशिनां चेतियम् ।
 त्राहवनीयंतस्मैत इति ज्ञाहोत्पनेन मंत्रेणा ज्ञाहोत्तुद्वयं ॥ ८ ॥ द्विकपालः सर्वत्र कर्त
 व्यः । सर्वत्र ग्रहणाच्चातो न्यत्राप्याश्विनो द्विकपाल एव सवति । अतिरात्र एवापरेति
 शेष उच्यते ॥ ९ ॥ वयः पर्यायाश्च मसैश्च बुद्धौ च पर्यायः । वमसय्याग पर्यायाश्च यम

॥ इदं श्रुत्वा भ्रातृभिः प्रसातं ॥ भवति ॥ आपात्र प्रसातनात्कृत्वा त्रिरात्रे श्वे सोमो न सहा श्विनो द्विकपालः सर्वत्र ॥ आपा
 प्रसातनात्कृत्वा षोडशिनस्या परिसमाप्तिः ॥ उत्ररेणा त्रिरात्रे विज्ञेय उच्यते । सोमो न सहा श्विनो ३

वृक्षोत्र एकेकं पर्यायं त्रैचो होतुः यमं प्रथममुक्त्या वहितरेषु। शम्भु कर्त्तारः॥
 ४॥ तदन्ते च मसात्रुनी यमोत्रोपाकरणं सं धेः॥ तेषां पर्याया मन्ते च मसात्रुनी
 यमं धिस्त्रोत्रोपाकरणं॥ ५॥ होता शः प्रत्यं श्रुतां पर्यायं नेष्टु निषवृत्त्या ह्याया
 कोमाभृदि तिहोतेत्पुचते॥ ६॥ शम्भुतत्रा श्विते तसर्वदुतेन चरति एकप्रदान
 श्रुमसेः॥ श्वितोत्तवति वृत्तना साम ध्या सर्वदुतश्च॥ ७॥ अश्विभ्यां तिरेष्वा
 ताः सोमाना मनुवाचनैषोः अत्र भवतः॥ ८॥ तिष्ठो मेघोऽश्पतिरात्रयोः ज
 तुपशक्ः कृत्तुकरणं चोत्तं शेषः सं ह्यविशेषोत्र अभिहित इति॥ ९॥ ऐं रामः
 सवनीये च हं भवति। सचायमर्हं गणधर्मी। तथा च विहृता वेका द्विकेष्ट पित
 वति॥ १०॥ सोमाय नंचायया सं भवति॥ ११॥ एकारशिना च विहृता भवति॥

शु. उ. न. दे. २

श्र.

वा.

अस्मिन् पक्षे द्वादशग्रहो भवति। सर्वसमासो वेदो मेविति विकल्पः॥८॥ यावच्छेषमुक्त
रेष्टहृत्पञ्चगोणेषु एकादशनिपक्षेयावच्छेषमास्तद्यत्नं॥९॥ काम्यः ८ सत्रश्रुति
वचनात्तावाव। काम्यत्वे प्राप्ते कम्पग्रहसंयधुमानामप्यधिकारप्रज्ञापनार्थ
श्रुतिः॥१०॥ अग्निनेष्टुद्वन्द्वमिदं रात्रस्य चतुर्थनवमयोरहोरात्र्यणग्रहणप्रथमं। त
द्युत्रैतद्द्वादशाहेनष्टुद्वन्द्वसायजत इतिष्टुद्वन्द्वमिदं अहिनोऽष्टीयमंगीकृत्य
उद्गातुर्गोत्रिस्तुद्वन्द्वमाश्रातंतत्रविशेषत्वाविरव्यासु रिदमाह॥११॥ दश
रात्रस्य चतुर्थनवमयोरहोरात्र्यणग्रहणप्रथमं॥१२॥ शुक्लस्य प्रसप्तमयो।
प्रथमं ग्रहणं भवति। प्राथम्येनैव वा यवापेक्षया नोपाश्वेतर्था मापेक्षया नोपाश्वेत
र्था नैवमाह। अथैतच्छ्रुतानामेव पंचममहर्भवतितदैववायवायात्र

८३

श्र. ५

४

विधतोऽप्यारिर्द्युज्जनात्तरकाल इत्यर्थः । तत्राग्नीदाहश्चः सुत्यामिंद्राग्निम्पां प्रवुवी
 निद्रत्येवमादि । अयंचश्वः सूनाहः शेषभृतो बुद्ध्वा त्रवाचं यच्छेत्पयं त्वद्यतनस्येव ।
 प्रयोजनमेकाहिकेषु विकारिषु द्वादशाहिकेषु च यथार्थे प्रयोगः ॥ ७ ॥ प्रायणी
 येद्यसुत्यामिकेषां कालान्वात्र । प्रायणी योतिरात्रो द्वितीये ह निपरिसंसमा
 पाते । तद्वचपाष्टिकं प्रष्टममहर्तव्यं तिते तैतद्वच्यते । श्वः सुत्यामिति वक्तव्यं प्रा
 मएव हि कालादिति एवं प्रायश्चाह ॥ ८ ॥ न पूर्वशेषाश्च । पूर्वस्यैवाहुः शेषभृतो य
 मिति प्रतिषेधितः । ततश्च श्वः शत्रेण कर्मांतरमुच्यते नाहर्तरं ॥ ९ ॥ तस्माच्च
 श्रोभावादिति तस्माच्च कर्मणः श्वः शत्रेण कर्मांतरमुच्यते ॥ १० ॥ अविदित
 वाद्य । न वैवं विधाचोदना विद्यते प्राणी यणी येद्यसुत्यामिति वक्तव्यमिति वक्त

या ४

अमिति अत्रिमद्येति च लिंगात् अद्यशब्दः कर्मविषयः अत्रिमद्यहोतारम्
हृणीता यं यजमान इति । अन्यस्मिन्नेवाह रंतरे तु तो होता घशहेतोर्चाते
तद्युक्तं विषये अद्यशब्द उपपद्यते नात्यर्थेति । इदमेव तावद्विचार्यते किं प्रा-
यणी उत्तरं दहस्य स्मिन्नैवाह आरख्य सुता द्वितीय इति । किं तावत्प्रा-
यण्यैवेव क्रमः प्रायणीया दुर्गमश्चः कालात्ता वा । प्रायणीया
वद सिता उत्तरमहः उत्तरं कर्मस्थः आरख्यं न तस्मिन्नेवाह निकृत एत-
त् ॥ कालो हिन संस्तवेत् । तत्र प्रायश्चित्तः प्रवदनात्प्राः तरङ्गवाक कालात् ।
तथोपांश्वन्तर्यामयो म्रियोरुदिने च तरुं जरो त्यजु दिने च तर मिनि । कालो एव
न संस्तव्यः शिवः पुन क्रियमाणे संस्तवति । एवं प्राप्त आह । न संस्तव्यते । ते

तदेवं^य ~~व~~ ^{मि}प्रारब्धमिति। अथैवाभ्यते कृत एतच्च संपद्युपतिर्हितव तिस्रिंशदहो
 वा एक द्वादशाहः षड्विंशदहो शतद्वयगृहतीतद्वहती मति संपद्यत इति। तत्रैव सुपपद्यते। श्व
 सुनेह्यारंतेन षड्विंशद्विनिष्ठेने तत्र संपद्युति विरोधः॥६॥ कालो वचनादयः
 पुनः काल विरोधः सवचनादिति॥ ॥ इति कर्कोपाध्यायकृतौ द्वादशौध्यायधाममा
 सः॥७॥ ॥ उक्तो द्वादशाहः तत्संतिष्ठावेवावामयनस्य परामर्शोऽस्ति। सौख्यं द्वितीयं पुसु
 मालभते वैषुवते ह्यत्रा जायते महावृत्त इति॥ वामयन एकावदारस्पते। पूर्वधर्मप्रा
 त्यर्थमधिकरणं॥७॥ द्वादशाहधर्माः सत्रेषु तद्गुणदर्शनात्। द्वादशाहिकाध
 र्माः प्रवर्तन्ते तत्रेषु॥ तद्गुणा यत्र दृश्यन्ते। अभिज्ञत्वं पूर्वपुरस्ताद्विषुवतनुपपद्यते। एष
 सुत्तरमिति नया एष्य सुपरिष्ठाद्विषुवतः पूर्वसुपपद्यतीति चेति पूर्वपर्या विधिपरिवाक्ये

नृएवमपि हि श्रूयते प्राच्योर्णमास्याश्चतुरहेदीक्षे

द्वादशाहिकं पृष्ठां दर्शयति न्यायसु पूर्वमुक्त एव सामर्थ्याद्वा एवागणमनुग्रहीतुं।
समर्थो नायः ॥१॥ गवामयनायेकाष्टकायां दीक्षा एकाष्टकायंति तिदीक्षे वचना
३॥५॥ फाशुनिपौर्णमासे अत्रापि हि वचनं। फाशुनिपौर्णमासे दीक्षे रत्रिति चैत्रां
चतुरहे वा पुरस्तात् प्राक् पौर्णमास्याः। पौर्णमासी च फाशुर्न सा अत्र पूर्वमिति हि
तातस्याः पुरस्ताच्चतुरहे दीक्षे रत्रिति चैत्रां चतुरहे वा पुरस्तात् प्राक् पौर्णमास्या
श्चतुरहे दीक्षे रत्रिति ॥५॥ चैत्रानंतर्यात्र विज्ञानं तदर्थं। चैत्री चतुरह विशेषण चै
न प्रतिपत्तव्या तस्यानंतरमेतच्छ्रूयते चैत्रं पौर्णमासे दीक्षे रत्रिति वचनाच्चे
वसतु सर्वाकारि विशेषात्। सयाः पौर्णमास्यश्चतुरह विशेषण ॥ चैत्र प्रतिपत्त
पत्तव्याः विशेषानवगमाच्च एवं च पौर्णमासी शब्दः सर्वत्र प्रवर्तमानो न संकोचितः स्या १०

दाक्षेनेति

१०

गृह्य

ओ षष्ठे वनस्यतीनां प्ररोहो भवति। तत्रैवमुपपद्यते। तथा तस्य पोषिर्न दत्ताना भवन्मध्यमभवयेति। एतदप्येवमुच्यते।
 वनस्यति प्ररोहो वाणिमतिर्न दत्तं वचैः जोह्यते। एवमवदि। तस्मात्माधी चतुरहविशेषणी॥ पञ्चमांशे स्रुता गारमन्वा
 र भेदरुच्यो नो शिगायत्र छेदा भनुरुत्तर भेदस्व। स्तिमासं पार ६

तस्माद्वाक्यं श्रुतेः वाङ्मत्तः पञ्चांतरपरिग्रहे माधी वाचतुरविशेषणं तापोर्णमासं नि
 निवसनादेव चतुर्ष्वर्वावा विशेषाश्च सर्वाः योर्णमास्यश्चतुरविशेषस्य चैव प्रति सीमा
 च॥ हे एवं हि श्रूयते॥ ७॥ प्राक् योर्णमासाः श्रुतुरहेदीक्षेत्रिति दीक्षितानामेकाष्टकायां
 क्रमः संपद्यत इति। एकाष्टकानाममाद्यं ह्यष्टमी। कुत एतत्। लोकप्रत्ययाश्च। ए
 पाहिलोके एकाष्टकेति एप्रसिद्धा किंचैवार्थवादश्च अर्थवादश्च तवति मासु सिद्ध
 तयोषधये वनस्यातयोदृष्टिर्नृतिना दीक्षिर्नृपतिष्ठ तियसुपर्णो सिजिष्टुष्टुदाज
 भुगसिजमष्टदाइतीततयैः सवनान्ते पुनपतिर्मयि भर्गो मयि मयि शोमयि
 सर्वमिति बहु वचनोपदेशात्सर्वे यजमानाः। उहात्रात्तं भसवनान्तं जपोक्तं वृत्ति॥ ८॥
 सद्यैके। सर्वत्रैवैकपदि छंति। कुत एतत्। यजति शब्दाच्चैरुपदि हनारायणं प्रताप

ओ
 सवनयोः

त्रिबुवाच यज्ञस्येति यज्ञस्येति एव सुकैतस्मिन्मतिरिति ॥ १॥ न प्रकरणात् नै
 तदेवं सर्वत्रैतदित्येन गवामयनं प्रकृत्यैतच्छ्रूयते तत्र यज्ञतिरागो यत्रुष्टस्य तेष
 करणमपि तस्मान्न सर्वत्रैतदुद्गात्रालेभः । सवनांतजपश्च गवामयनधर्मवादेका
 हिकेष्वपि प्रयत्नते ॥ १॥ अमिहवः षडहोमिष्टोमौ प्रथमां त्यो उच्छ्रादतरेषां मूहा
 मतिस्तव इतीयां वेदिकी संज्ञा । संज्ञा मात्रनिर्देशश्चात्र संसृताश्चैकादिकाः न
 वं द्याहातिस्तव अहश्चाहृद्विज्योर्गौरापुरिति । त्यो निरादय एव प्रतिसोमावुज्या
 लोमाः । तथा चाग्निष्टोमौ प्रथमां त्यो भवतः । सुच्छ्रादतरे । एवं वाचनामाधर्मा हि
 कां भवन्ति न द्वादशादिकाः सत्रगणधर्माः सुवर्तते एव । अतिरात्राश्च पुर्विद-शम
 हरग्निष्टोम उच्छ्रादो वा । अतिरात्रादवसिताश्च पुर्विशमहस्संज्ञको ग्निष्टोम उच्छ्रादो

एक

राम

१५

वा॥ अतिरात्रादवसिता वृत्तवर्षमहसंज्ञकोऽग्निष्टोमउच्यतेऽथैवातवति॥ गवामय।
 निकश्रायंततश्च दशहिका अष्टवर्माः प्रवर्तन्ते॥ ५॥ चक्षुरातिश्रवाः षट् ऋतुमास
 एवं चक्षुरा उच्येमासासवन्ति॥ षष्ठे च योतिश्रवाः पञ्चः षष्ठे मासे अतिश्रवः अयः पञ्च
 अग्निजिदमोष्टोमः न उवाच मग्निष्टोमसंज्ञा एवाग्निजिक्त्रिमुच्यते॥ अग्निष्टोम इति
 उच्यते अग्निष्टोमग्रहाणां दत्तिजिदेतत्संज्ञकं गवानयतिकमेतत् अत्र चक्षुरा चक्षु
 दशहिका अष्टवर्माः प्रवर्तन्ते अयः स्वरसामानो अग्निष्टोमा उच्यते वा स्वरसंज्ञका
 प्रयोक्तवन्ति॥ अग्निष्टोमा उच्यते वा स्वरसाम संज्ञं प्रयोक्तवन्ति॥ ६॥ अग्निष्टोमो विषु
 वा उच्यते विषुवत्संज्ञकोऽग्निष्टोमो नवति॥ ७॥ आतरुवाकः संधिवेला या सुहिते पद्योक्तं
 वा दिवा॥ कीर्त्यमेतदहर्तव्यं इति श्रूयते तिनैतत्संधिजिज्ञाया मिति ध्रुवयेवं

मि

२५

सा

का

ने इतिदिवाका
स्ये

१०१

११

अथ

नियताचोदकपरिग्रहकालावधः शक्तेभ्योऽप्युपेक्षुं दिवाकीर्णता हिवाह्यणा विषया
 । अस्पृशार्हणं दीवाकीर्णकीर्तनशोभो चाराणार्थः । एवं चोद्योक्तमेवेत्यवधा
 र्यते ॥ ७ ॥ सौर्वर्गपालभ्यः सौर्वर्गद्वितीयं पशुमालत्तनैवेषु वंते ह । निति वचनात् ॥ ८ ॥
 उदुत्पमितिग्रहग्रहणमतिग्राह्यवद्भवजन्म । अतिग्राह्यवद्भुविधिरुचवति । भवव
 र्जमस्य । पूर्वपक्षप्रतिलोमे । पूर्वः पक्षः प्राप्ति लोमे नोत्तरोत्तवति । अत्र विशेषमाह ॥ ९ ॥
 अभिजिह्वाने विश्वजिह्वेऽग्रिमः सचासद्यष्टष्टेऽत्मर्ध्वेति ग्राह्यात्तवति । एतदपि
 चाग्रिमग्रहणाद्विजिह्वानेकाहिकदति । एकाहिकचेहिअग्रिमग्रहणं न करो
 तिवापार्कः । कृतं च । तस्माद्विश्वजिह्वेऽग्रंगवामयनिकमेतत् । अतश्च दशा
 हिकाप्रप्यजधर्मात्तवति ॥ १० ॥ षष्ठे मासे च योमि सवागो आशुषी दशरात्रो महाव

राम

म ४

तमग्निष्टोमः। अत्र दशरात्रोद्वाक्षादिकः महावृत्तंगवामयनिकं। शेषाष्टौकाः। महा
 वेतेविशेषमाह। प्राजापत्यउपासत्य। सवति। प्राजापात्यं वृत्तदतिवचनाश। ग्रहं च ह्यतिवि
 नन्दं वाचस्पतिविश्वकर्ममिति वा तिस्राश्च वरा गृहीतस्य विधितवति॥७॥ उपमायं तुम
 भूयस्वेनीडा उपमाजडा रूपमाने। षां प्रियाम हंतं पश्यमानो मयिरामो देवानां तेजसेव
 स्तवर्चसा येति भस्त्रणं यजमानेः। पृष्ठे पाकराणां वाणेन शततंतुना। कर्तव्यं॥८॥ मौजा
 सैतवो वेतसंवादनं॥९॥ १२ वृसीषूपविशति प्रेखे होता फलके ध्वस्यति पृणाति। प्रेखश
 हेन हिंदो लोचते॥१०॥ उज्जना संवांशदेशपाद्या ६ सोमा संदीवदश्च दंतर्वदि। वक्ष्यमाण
 कर्म च वति॥११॥ अमिराग। रापगरो प्रतिगरो दीक्षितानां। अतिः। अपरं निंदातवे वेदमुक्तं
 ॥१२॥ आक्रोशत्पिकः प्रश ६ सत्यपरः पुंश्चलू वृद्धचारिणा वंशे च्यमाक्रोशतः पुंश्चा

म ४

सु २

सु २

परि-

अर्तघनवपात्तास्त्री ॥८॥ श्रुत्यैचिर्मणिमंडते वायलेते निमित्तसप्तमीयवर्मणिनि
 मित्तभूते जयत्पार्यः ॥ मार्तलीयंदक्षिणेन परिष्ठे मियुनः संसवति ह्रियः सना
 हयदि निदक्षिणांवेदिश्रीणिमपरेण सन्नहनक्रियाकारयति कस्तिचायेषाणा
 ह्रियः सद्यस्तेति ॥ ८॥ मर्मणि तइति कवचं प्रयश्च ति ह्रियाय नृक्षीमयेत्यः
 वदुवचनोपदेशात्रित्यः अथ शत्रुस्या समानजातीयस्यायाश्च ह्रियेभ्यः ॥ ८॥ विः
 समंतपरिच्यंति शास्त्रा मपरेणोत्तरेण चाक्षालं वृशवर्मकटे विशाख्यो वास्त्री र्मसु
 ध्रुवं वा विधोत निष्पत्रं कटश्चास्त्री एं विशाख्यो चो ध्रुवं अ निष्पत्र मित्यति म
 त पक्षं विधंति ह्रियाः ॥ ८॥ दक्षिणेन चर्मयंति विष्ठापुरसादिमोचनं वितान
 स्पसदः अस्ति पुंडंभी चादयंति ॥ ८॥ अस्त्री धमपरेण श्वभट सवाधानेन चर्मणा

न०
 २

वनघुवातधानेनाहंतिवातधानं पुष्पमुच्यते ॥ ७ ॥ **गोधा विवीणाका कांडवीणा**
शुपत्रोवा दयं तुपगायंति। स्रोत्रस्पोपगानं कुर्वन्ति ॥ ८ ॥ **अन्यां शुशवा उकुर्वन्ति**
त्येकेचन गानप्रसिद्धाः वृद्धनादयः ॥ ९ ॥ **उदकुंभा छिः सुहृन्नामार्त्तालीयंदा**
स्पंपरिवंतिवाचयन्तेनाः पर्यायादिषु। एतदास्पः पर्यायादिषु वाचयन्ति ॥ १० ॥
हेमहा ३ हेमहा ३ इति। पर्याया निदानीमाहा गावो हारे सुरभच इदं मधुगावो पु
 ल्लुगं चय इदं मधुगावो नस्पमातर इदं मधुगावो संतुल्य सीरिदं मधुतकावयं हवा
मम इदं मधुशम्पाः प्रतरं मिवेदं मधुशम्पाः प्रतरता मिवेदं मधुमवेगावो मंदीर्यागाया
उदकं पशुः स्वरस्वती नदीताः प्राच्य उज्जिका हीर इदं मधुनीगार्ज्ज सर्वा प्राधीर्द्धिदं मधुमधि
त्पाकर्षेः कुशैर्यथा दंमधिति। मध्याकर्षेः कुशैरिजि सर्वत्राउपाः ॥ ११ ॥ **अपसव्यं प्रदक्षिणं**

ता ३

पपु २

५४

निषिच्ययत्रकवनद्वेमाञ्जीलीयेसर्पनिदधति२

वास्तोऽन्तातादास्यःपरिप्यति। त्रिदिवीअपसर्व प्रदक्षिणांचपरिगमनं॥७॥३॥
निषिच्यमाञ्जीलीयेसर्पनिदधति॥ दस्यः॥ अतिगारादिभूयमानेसर्वंक्रियते। भूय
मानेमहावृत्तस्रोत्रेमहावृत्तशृङ्गएकः। कृत्रयप्रतिपादकः महावृत्तमग्निष्टोम
इत्यपरः। स्तोत्रपर्यायः। महावृत्तेनसुवीतेत्यत्रचश्रूयते। सएषसंवत्सरश्चिमहावृत्तश्च
नुर्विष्टः। शेमहावृत्तंविषुवतिमहावृत्तंमहावृत्तएवमहावृत्तमिति त्रिष्टुपिकलुषमहा
वृत्तंस्रोत्रंभवती। पादसंप्रदायः॥ महावृत्तएवमहावृत्तमित्यपरोएवहिश्रूयते। त्रिम
हावृत्तचतुष्टयत्पतेतेजस्विनश्चा। सुसप्तवादिनः स६ शितवृत्तायैशुचिर्महावृत्त
चमनुष्टुतमयेआचार्याइति। अथयत्रहैनमप्येतर्हितयोपेयुयथातैरनुष्ठुराम
तमेषांदोषमाह। यथा मपात्रमुदकंआसिक्तेविप्रित्येदेव६ हैननेविप्रित्येसुः२१

२१

२१

ने६

अतश्च उपर्युपयंति महावृत्तकृतौ महावृत्तलोचनमिति विमहावृत्ते दोषमुद्गास्य
 महावृत्ते महावृत्तस्योत्रं विदधति अतश्च विकल्पो न महावृत्त एव महावृत्तमिति
 अतिरात्रश्च प्राप्त्या दवाच्यमिति चेत् । उच्यते संवत्सरस्य च त्र्यासृणो संवत्सरंति
 राज्ञा बोधाभूदित्यतिरात्रग्रहणं । यद्येवमतिरात्रः किमिति तवति । अथैतद
 हरत्येति यद्वैष्वतमिति वचनात् ॥ ५ ॥ तिष्ठो ब्रुवंत्यामैत्रावरुणी वैश्वदेववा
 र्हस्पत्या । अत्र च इत्याभ्यासो न कर्मबद्धत्वात् अत्यस्य रूपमेकं कर्म प्रकृतावेकत्वात् ॥ ५ ॥
 संवत्सरावरेषु सचेष्टसारास्तेषु सहस्रदक्षिणावरेषु च । ऋबुषु तिष्ठो द्वे
 ध्यातवन्ति । एवं हि श्रूयते । सयः सहस्रवाभ्यो वा दद्यात्सरताः सर्वा आलभेतेति ।
 तथा श्रूयते दीर्घसत्रमासीरत्संवत्सरं वाभ्यो भुवात एनाः सर्वा आलभेरत्रिति ।

कर्कः

२२

॥६॥ अत्र च ध्याय पाहो मांते दक्षिण स्यां वेदि श्रोणौ सर्वकेशश्मश्रुत्वे। मवयने।
 तवती निस्त्रयशेषः ॥६॥ पञ्चशुभं शृङ्गात्रवयनेनाभिर्मन्त्रं ध्यते ॥ ७॥ वैधात
 व्यदवसातीयासर्वक। सर्वत्र ग्रहणेन संवत्सरावराणि सवाणि श्रुत्वा रश्चत
 नि। सहस्रदक्षिणा वराशुक्र - तवो यद्गन्ते। तुल्ये हि श्राद्धाणामात्रा च वंध्या वि
 धायकं वैधातवी विधायकं च। अत्र भृश्या इदं देव्युत्तं तिष्ठोमः पृष्टशनीयः
 सहस्रदक्षिणो वा। अत्र भृश्या प्रहं समाप्नुय लक्षणा र्थं ननु वा शिष्टोम ए
 व सवति। संस्तुतरस्यां उक्तं वा। व्यर्थं म शिष्टोमग्रहणं मत उच्यते। गुण
 कामानां प्रवृत्तिजायनार्थमित्यदोषः। पृष्टशमनीय इति संज्ञा सहस्रद
 क्षिणो वा। प्राश्रूयते। अत्र भृश्या इदं देव्युत्तं तिष्ठोमो शिष्टोमः पृष्टशनीय इति
 सप्तदक्षिणो ॥ एकाहमेके। इति। सत्री गं प्रकरणं। सप्तदक्षशमनीयः सत्रस्यो गं भव
 तद्विप्रसृत्य

नो प्रिष्टो

राम
२३

किंच। ७॥ फलाश्रिते श्रानवात्र फलं श्रूयते। तस्मादपि सज्जंगतं फलं न्यायात् नैतदेवं
 । सज्जंगमिति। न्यायेन हि फलं मत्र परिकल्प्यते ॥ ७॥ कालार्थं चात्र अपि चाष्टकालप्रधानः
 शब्दः स्यादुदवसायेति। एवं प्राप्ते पुनर्वावर्तते। सज्जंगमेव प्रकरणात्। फलाश्रिते श्रुतिफ
 लवत्त्वं निधौ तदा। हतौ वन्याप्या। एवं च फलं न कल्पयितव्यं न तवति। एष्टशमानीय इति वा
 र्थात्तु गतं संज्ञा। एष्टानां सचेनियुक्तानां उपजातश्रमाणां श्रवणं शमनं करोतीति। एष्टशनीयश्रमा
 रश्नुतेष्वप्रतिषेधात्। अष्टशमना। निसारसुतानीति ॥ ७॥ सदश्रदक्षिणे विरात्रे प्रतिविज्ञात्र
 नचनूरोहिणीसुषधसामप्रवीता। मितिस्त्वयति। अदीनो यः सहस्रदक्षिणे विरात्रे सत्रप्रतिविज्ञा
 तौ न प्रत्यहं दक्षिणापथेन दक्षिणा नयतरोहिणी वृषां तरोपधं क्षम्यकामिता। मितिस्त्वयति ॥ ७॥ विह
 पांवेति विकल्पे एवमेव हि श्रूयते ॥ ७॥ आद्ये ह्युद्यमाने यदेतमेवाप्यश्राव्यं धौ निपद्ये वा प्रथमो नये

क० क०

२३

पां

न। अन्ते वाहति पश्चात् विद्वान्। श्रीधरं तरे शोणकलशमेनामा ध्याययत्याजिद्येति। दविद्वान्।
 श्रीधरं तरे यवस्मितामेनोरोहिणीं शोणकलशमा ध्याययत्याजिद्येत्यनेन मंत्रेण ॥ ६॥ इति
 इति ह त्रिलोभ्याः कार्येभ्यस्तमानोजपति। पत्यगाशार्थं गोपि सतियज्ञमानग्रहणं कियते।
 हिंसी संस्कारो यमिति। अर्घ्यं पुमाभूदिति ॥ ७॥ यो चेति वांते। मंत्रस्य वृथादिति वा वि
 कल्पः। सर्वतोमं वसुदशमीं कृत्वा होत्रे दद्यात्। किंभ्यो पाहोत्यस्त्रिंशसि अत्र पाहय
 रोहिणीं विदशमीं कृत्वा होत्रे दद्यात् ॥ ८॥ उक्तेन रोवा रुचाना आवयेत्। होत्रोत्रे तारो
 कुर्वीते निवचनाच्च। तयोश्च यतरोना आवयेत्। तस्मा एनां दशमीं दद्यादिति विकल्पः। उ
 त्रयनं वृत्तितो न कुर्वीत ॥ ९॥ दशदशमे देवांश्च त्रिणां दद्यात्। अतित्रिंशतो न येदिति
 वचनात्। अत्र वचोदकात्तु रोवेन दशातीनां दानमनुष्ठेयं ॥ १०॥ अत्र वच्यवपाहोनां ते दद्यात्। दशमी
 मिति वृत्तशेषः। उदवसानां यो देवति विकल्पोऽयं हि दृश्यः। अथ दपि दद...

होत्रे

राम २३

माध्यंदिनेवतीयः

तद्वद्व्याददातीति विकल्पः ॥ अहं गणेष्वात्मनाद्यचहं कर्तव्यमिति शेषः । वसतीव
रिग्रहां च अथहमेव कर्तव्यं । एकेनामाध्यंदिनेवतीयः । वसतीवरिग्रहां कुर्वेति । एके
परिहृत्कालेति विकल्पः ॥ ॥ उपाध्यायककौस्तुभाकात्यायनश्रुत्याख्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥
॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥ गवामयनः समाप्तः ॥ ॥ वाजपेयः । शरयवैश्वस्य । गवामयन
मभितमिदानीमवसरशसो वाजपेयोऽनु विधेयः । वाजपेय इति कर्मनामधेयं न हि दृश्ये
गुणे वापि सिद्धिरस्य । स च शरदि वाजपेयेन यजेति वचनात् । अथ शस्येति शस्यं तारात्रे । लि
गाच्च । अथ यद्विद्वाह्मणो यजेत । यद्विद्वाराजो यजेति । विशेषविधानं । उत्तमतः शुक्लप
हो वृहस्पतिः । स वेन यजेत । यावन्तरो शुक्लपहो । तयोर्दृष्ट्युतिसवः । उपोतिष्ठे मे न वा यजे
तेति विकल्पः ॥ ॥ ॥ द्वादशवा । उत्तमतः शुक्लपहो । त्रयजते । तत्र च द्युराह्नात् अथुदुज्यो

कक्क

२४

पितृयै ३

तिष्ठोमः। पा० धिकानीतरेषु युजुपा० धिकानीति। प्रतिलोमं पा० धिकान्युपरिष्ठेति
लोम्येन स युजुपा० धिकानि युजुचज्योतिष्ठोमः। पा० धिकान्युपरिष्ठेति लोम्येन त्रयं
शारं सणा निलवंति॥ ४॥ सर्वाग्निष्टोमैर्वा राजसूयसोमैः॥ ३ तयतो यजतो तेषां ह्ये
मात्रापेनयः। प्रतिलोमं युपरि॥ उपरिष्ठेत्या तिलोम्येन ज्योतिष्ठोमादारूपेति। अत्रा
सुदान्यय ह्ये राजसूयसोमोपदेशा इवति। पा० धिके सुअसत्रत्वा न्नवति। अतिग्राह्य
ग्रहणमपि अहसंयोगा न्नवतीति संप्रदायः॥ नाना दीक्षाः परियज्ञाः कालने
दात॥ पा० धिकानां तंत्रेण दीक्षा कृता ईद्वमाभूवन्निति नाना दीक्षा त्वमुच्यते त
क्तुतः कालनेदात॥ तिनोश्च त्रकाल इति॥ ४॥ समदश दीक्षा॥ परियज्ञानां दीक्षा
प्राप्ता एव ता सुवाज पेयस्य। देवसवितरिति ब्रूहेति यजत्यादिषु। सकर्मणः कर्मणः

वसं

राम
२४

वन

पुरस्सादेताः सावित्रीमाडु तं हुं होतीति वचनात् कर्मेश्वरः प्रायशो यजतिष्ठेव वर्तते इ
त्यसि शायः तेन यजत्यादिषु सुक्तम् ॥ ४ ॥ सकृद्दीक्षारंते कर्म कक्षात् । अपुदीक्षा
धारंते सन्न देव होतव्या कुतः पतत । कर्म कक्षात् । कार्ये कथा इत्यर्थः । एकं हि का
र्यं दीक्षाणां पुरुषसंस्कार इति । यजत्यादिषु पुनः ॥ ये वा जपेया ह भूता यजन्तयो
दीक्षिणीया दयः । ते चैतद्गोषु पिषया जादिषु । न हि ते साकृद्वा जपेयम् ॥ ४ ॥ कथं
चैव धारंते एषवर्गो सादनाग्निप्रणयनहविर्दानाग्नीषोमाणां सदग्नीध्रि
भ्य निवपन्तः । वसती वरिग्रहणपरिहरणे पुनः कर्मांतरायाः कुमुत्यायाः ॥
कथं एतादीनि प्रागेव मुत्याया भवंति यजति शेषा मेतत् । प्राक्मुत्याया इति । अथा
गतीषां मयि न भुनाचरिष्वेतामाहुतिमुमृजन्तीति वचनात् सोमा जीवमासांस

य

वि२

त्रिविध

हितं दक्षिणातः सासेन परिक्षुतः कथं केशवाशभवतीति सुत्रशेषः केशवे
र्द्धकेशः षण्ठइतिके विशपरि सुनोच्यते ॥ ४॥ तद्द्व्याणां वा ॥ परिमुद्व्या
णां वा कथं परिमुतो विकल्पः पर्युद्धमाने बुद्धरणं ॥ पर्युद्धमाने सोमे परि
मुतः तद्द्व्याणां वा नुस्य ॥ ४॥ दक्षिणेन प्रविश्य दक्षिणाग्रे पक्वा परेतने
ष्टाशु रं करोतीति यै दिनपक्वा नतः पच्यते ॥ ४॥ अरं कृत्वा ताराशः सखा ने परं
अरं करोतीति वाक्यशेषः ॥ दक्षिणातः संधिं करोति ॥ दक्षिणातो हविर्घ्नान
स्य ज्वारं करोतीत्यर्थः ॥ ४॥ यूपवेष्टनं सप्तमिर्वा सुबुद्धयनं वा परिचाय
निकात् ॥ सप्तदशमिर्वा सोमियूणे विहितो वा विग्रथितो वा भवतीति वचना

न। युद्धश्च न च अवचलकराणां न च परिच्यया काले परिच्यया दापरतया त्वं वा
 त्वा॥ ८॥ श्वा वा सवनो येषु यूपे वेष्टनं भवति तत्र हि वाजपेयशब्दोक्तते। वा अग्नी
 षोमीय एव युद्धश्च न कर्त्तव्यो। यूपसंस्कारवाच्यश्च तदुद्देशेन विहितवा॥ ८॥
 उक्तीणां समायागो गोधूमवर्षोत्थः। यूपो भवतीति वाक्यशेषः। गार्तवात्रपाती द्वा
 शो भवति इति। तथा गोधूमं च षोल् भवतीति श्रुतेः। गोधूमो गोधूमविकारमयं च
 षोल् भवति॥ ८॥ सुत्यादौ हिरण्यप्रज्ञोऽपि न ह्यन्ते धिक्कृता यजमानः पत्नीस्वमु
 त्यश्च तदुद्देशः॥ हिरण्यमाली नो वाजपेयनवरंतीति श्रुत्येते सुत्या च वाज
 पेयसहस्रवाच्या॥ ८॥ सर्वत्रा विशेषात्। सर्वत्र वा हिरण्यमाली वसवी ह्यय
 वाजपेय इति॥ ८॥ एकघनप्रवेशनकाले सुरां नष्टा परेण प्रवेश्य खरे करोति

का

२४

२२

३०
 २००
 संधिनापत्राणपाह्यायावालेनपुनानिनेष्टैवाभिप्रायितवत्वात्॥६॥ प्रातःस
 वनेतिग्राह्यानगृहीत्वाषोडशितंपववेदात्॥ग्रहा नगृह्णाति॥ध्रुवसंमतिष
 तिमंत्र सतिग्राह्यवह्नामश॥पंचानामेकांता॥सप्तदशापरात्॥सोमग्रहानगृह्णा
 ति॥दानेष्टावताव तश्चोरात्॥वशाद्वाउगृह्णाति॥व्याप्यग्राहण॥सोमग्रहमेका
 वेयुर्गृह्णातिमुराग्रहं नष्टैवमेवेतर्नव्यास्यासंगृहीतइतिवचनात्॥अह्नानति
 कामाण्यग्राहण॥कर्तव्यमितिशेषः॥उपर्युपर्यक्षमध्वर्युर्द्वारयत्यधोधोनेष्टा
 संप्रवाविति॥अनेनमंत्रेण॥विप्रत्वावित्याहरतः॥अध्वर्युर्नष्टावाहिराणमये
 नमध्वग्रहंगृहीत्वाखरमध्यसादयति॥उक्त्यादिअतिरात्रपशुनुपाश्रत्यवरा
 पशिमनुक्षुजडोषेभ्यः॥उपाकरोति॥वशारिक्तापशुभिश्चिन्ना॥तदमावेत

सं

२६

तनर

रया

इष्टिभिः॥ पुष्पमावे अपुष्पिपुपाकरोति॥ ६॥ प्राजापत्याश्च सप्तदशो मत्परा
 नुवन्मात्र॥ उपाकरोति॥ ७॥ तदुणा मावे सर्वेषामेकदेशोऽपि॥ तदुमयात्॥ ए
 वं हि श्रयते यद्येव॥ समुद्धानि विदेदपि कतिपया एवैव॥ समुद्धानि स्म
 रिति॥ ८॥ वाच उत्तमे कौतुके वाच उत्तममात्मनो तद्वति वचनात्॥ सप्तद
 शोपशुमेकैवावमालम्॥ ते एकै जापत्य मिति विकल्पः॥ तस्य च तोषां शुभ
 मप्राजापत्यवात्र अत्रैतद्वित्यते॥ किं सप्तदशोपशुगा साधनकर्मिकैक
 म॥ उत सप्तदशोतानि कर्माणीति कुतः सन्देहः॥ यदि तेनैक शेषाणां तदि
 तः अयं वा यंचेत्येक शेषेऽन्तद्वित्यते॥ तिस्रदेकैकर्म अथ तद्वित्येकैक
 लोकेक शेषः॥ प्राजापत्यं प्राजापत्या इति॥ तदा सप्तदशकर्मणि॥ अत्र च

म४

७

क
७२

क

५

२

बोदकावाधेनवाचोव्यावर्णनं कर्तव्यं प्रकृतावेकपञ्चनिधनेन हृदयादि
 गणनयागाद्यामिति हेतुः कृता इहापितथैव क्रियते वेत्तुषोडशा नामात्वं
 भवेयथ्यं अथैकैकमवदानं गृहावा एकादशसंख्या प्रयते तथापि सति
 षण्णामात्वं भवेयथ्यं प्रसाः नवबोदकानुग्रह इति तस्मान्नेकशेषी कृतानां
 द्वितोत्यतिर्युक्तरूपा कृततद्वितोतिर्युक्तरूपा कृततद्वितो नां सैकशेषवे
 नैषदोषो भवति तस्मात् सप्तदशानि कार्माण्यति तेषां वसप्रतिपन्नदेवतैक
 वा स कृत्यक्षेपः नवेवमपि अवदानप्रदानां ततानसमेवति तत्र बोदक
 धर्मे नैषदोषः अवदानस्य प्रदानां ततानुग्रहे सति प्रधाना स्यात्ति प्राप्ता
 तिनवैषा युगानुगोधेने इति तस्मात् स कृत्यक्षेप इति स कृत्यक्षेपे च दर्शयति

२३

प्रजापतय इत्युपांशुत्काङ्गाणां हविषो नुब्रूहि ति प्राजापतय इत्येवोपांशु
 अत्कां हविष्पृच्छित्प्राप्येति वषट्तेवुहोतीति एतदाचार्येणापि प्रदर्शितं
 मेव नद्रव्यमेदेगुणयोगादिति वाचस्पतिः । माहेदाते वशावपाचरणं ॥ माहे
 दगृह्याङ्गान्यामांते वशायावपाप्रचारः ॥ ४ ॥ अवदाने अद्वेधं अन्ते ॥ व
 दाने अद्वेधं अन्ते प्रचारः ॥ द्वेधावदानातिशयं यतीति वचनात् । वशाद्वाह
 पाप्रचारात् कर्षेद्विधामपञ्चकाल एव प्रधानयागः । पूर्वोत्प्रेदेवताः ॥
 पृथुः प्रामवद्यत्पुत्रराणि विशेषदाति ॥ पूर्वाणि हृदयादीनि ॥ उत्तराणि अ
 ग्राणि ॥ ४ ॥ वामदेवग्रहांते प्राजापत्यानां वपाप्रचारः ॥ ४ ॥ सुशूनायाग्रवि
 षा ॥ प्राजापत्यानां प्रचारः ॥ ४ ॥ यथा न्याये वातः ॥ यथान्याये वा उर

योऽवापाहविषोऽप्रवरोत्तवतियथान्याग्रसदेनवोदकानुसरनेमुच्यतेनोक्तं
 इति॥८॥**वसार्थम्**॥वोदकानुसारएवकर्षइति।वारादेविकल्पार्थःविकल्पे
 दिनमतकुयतइति।**एकध्यावअपाण**॥**एकध्वेनपाण**॥भवदानानामसिधत्वेअ
 दानवविशे॥**आपाणोविद्रुसदेनप्रजोच्यते**॥**साध्यदिनायेःसहतेवारचनुवीह**
यत्प४सप्तदशशरावः॥**साध्यदिनीधसप्तनीयेःसहतेवारचनुः**सप्तदशशरावपरि
 मानोवार्हयवाकंत्तव्यं॥वोदकप्राप्तेनचतुर्मुष्टितानिर्वीयेन॥सप्तदशशरावो
 भवतीति॥अवस्थाभाविनिसख्यामुष्टिवाधदमाह॥८॥**सख्यातदमुष्टिनिवृत्तिः**॥**सा २८**
मान्याः॥**सख्यासामान्येनसप्तदशसंख्या**॥याचतुःसंख्यानिवर्त्यतेसरावेश्यमु
 ष्ट्यः॥कुतएतत्सामान्याःसमानंहिसमानश्चनिवर्त्तकंभवति।यथातेलंघृतश्चेति।

वप्राप्त आह॥ नय जति गद्गा रा नैत देवं संख्या मुष्ट्यो र प्रयोरपि निवृत्ति-विंकारणे। यजति शब्दाचार्यो गेहि सफदरा म
ख्या रा रावा लिभ्यते। ननु संख्या मुष्ट्यश्च निवृत्ति-नवा न्यत्र भूत स न्यपि सा माने न्यस्य निवृत्तं कं भवति। नहि नि
रो भ्य मे भू तं तैल भो जने घ तस्य निवृत्तं कं भवति। कथं तद्विबु मुष्टिके निवृत्ति सति सप्त द्वा रा रा सु व भो द

न

ओ २

संख्यानुग्रहः जघन्यवा मुष्टिलोप इति। सपाद च नुसरावपरिमाणे न पानेण
निर्वापे क्रियमाने सप्तदशशरावदं नो भवति। एवं मुष्टीनां लोपः संख्यानुग्रहश्च भ
वति। ननु च मुष्टयः प्रधान भूताः संख्या गुण भूता तदवश्यं कर्तव्ये बाधे वरं गुणो
बाधितो न प्रयानमिति। अत्रोच्यते न हि संख्या मुष्ट्यो गुण प्रधानभावः। उभयोर
पि निर्वापसंबन्धः। संख्याया मुष्टि संबन्धविधाने मुष्टीनां च निर्वापसंबन्धविधौ
वैरुण्यलक्षणो वाक्यभेदः प्राप्नोति। तस्मात्तदुभयोर्निर्वापसंबन्धश्च गुणयोः
परस्परतो व्यवच्छेद्य व्यवच्छेदकभावः। सार्थानसद्वादिति। न हि व्यवच्छेद्यमंतराणामं
ख्याया निर्वापसंबन्धो भवति। तस्मात्संख्यानुग्रहो मुष्टिलोपश्च सिद्धः॥ ६॥ सप्तदश
सप्तदशशतानि द्वादशानि वसुजातीनां प्रत्येकं॥ ६॥ सप्तदशपत्न्यो निष्ककं च॥

नो भवति। उच्यते र्था दत्रान्यतरस्य निवृत्त्या भवेति यं संख्याया मुष्टीनां वा ह्य निवृत्त्या सप्तदशशरावो भवति।
तत्रापि संख्याया मुष्टीनां वा निवृत्तिर्न भवति। स च नुसरावपरिमाणे न पानेन प्रथमपंक्तिः

दीयते च त्रुः सौवर्णिको निष्कः कंवेयासां तानिष्क कव्यः ॥ ६ ॥ हस्तिचं ह्यकमहा
 नसांतां सप्तदशसंख्या विषिष्टानां दान ॥ ७ ॥ जाते जाते शुभे सप्तदशमा एषा
 त कुत एतत् सप्तदशसप्तदशशतानि ददातीति श्रुतेः तिन जातीयवे चैतद्व
 तीत्यभिप्रायः द्वयोषुवा सप्तदशतानि तिन जातीयेषु एव हि श्रूयते सप्तदशस
 प्तदशानि ददातीति श्रुतिः गोदानं च दक्षिणासु चितं महामागां वदति तस्मा गोद
 व्येषु सप्तदशतानि ॥ ८ ॥ मरुवता यां तद्वद्व्यववदति रथावहरणं तच्च रथावर
 णात्तज्ज्येष्ठपदे शास्त्रे दृष्टार्थं वा त रथावहरणं करोतीति अवपूर्वश्च हरति
 रवतारणो प्रवर्तते ॥ ९ ॥ दक्षिणेन वा वातलमावर्तयति वा ज्योते धूर्यहीत
 रथमावर्तयति वा वातलमावर्तयति वा ज्योते धूर्यहीत ॥ १० ॥ अश्वान्यो ह

त्य४
स्त

त्येवतायमाताञ्ज्ञातावागतानव्यंरिति अनेनमंत्रेणादेवारापडति वाप्रोह
 तिसमुच्चोवांसंयामेवति एवमपि श्रूयते॥७॥ दक्षिणोक्तिवातोवेति अनेनमंत्रे
 णारथेउत्तरवातरं हंडितियुनक्तीतिवर्ततोदक्षिणाप्रष्टियं वायसडति॥द
 क्षिणाप्रष्टिंदक्षिणमृद्धितीयउच्यते॥८॥ अयुक्तचतुर्थीबुगकतिसर्वयत्री
 यत्रीतिकविकापर्येणाद्यपेत॥९॥ वाहंश्चमेनांवापयतिवाजिनडति॥ अने
 नमंत्रेणावाहंश्चात्योनेवारवउ मश्वानवध्रापयति॥ अवधानैवाश्वसंस्कारो
 वाक्यशेषात्रतद्वदश्वानवध्रापयतिवीर्यमेवैष्टेतद्वधातति॥ सवायमाजिधा
 वनार्थः संस्कारः॥ ततश्चविस्मरणोत्तडुत्तरकालेनभवति॥१०॥ चतुर्थीयुन

सू
यु

क्यपरी **स्त्री** वहिर्वदिषोडशस्थायोजनक्रियाशेषवाचसंनपाप्तिमाम्
दिति नूक्षीमिषुच्यते। देवम्याह मिति ब्रह्माचरं रथमारोहत्युकरेनामिमा
नेच्छाणां स्थितः। **स्त्राणुः** खडकमुच्यते॥८॥ ऐंदां कृत्रियस्य च कंडुडम्याः
कृत्रियस्य च कारोहणदुडुमिवादनसंनपाऐंदाभवति॥८॥ सप्तदशदुंडुमीना
सजत्यनुवेदिषादा **ध्यात्रि**। आग्नीध्रमपात्तात् **सप्तदश** दुंडु
मीनवादायति। अनुवेदि॥८॥ हहस्यते वाजमित्येकं दुंडुमिमाहंति नूक्षी
मितरा। आहं ततवचते। तत्र वनूक्षीमिति संननिहत्यर्थमाह॥८॥ कृत्रि
यसप्तदशेषु प्रव्याधानश्रुतीर्योदुदीचः। इषु प्रव्याध इषु प्रक्षेपव्यते।

ति

30

तिर्यदारत्यक्षत्रियसप्तदशेषु प्रहेपात्यक्षिपतीत्यर्थः। अत्ये मित्त्यो
 दुर्वारिं शारवां। अत्ये प्रहेपेशाखामो दुर्वरी निखनति देव्याहमिति
 यज्ञधुक्तमारोहति यज्ञमातश्च यज्ञधुक्तं रथं यज्ञमानो देवहमित्यनेन संत्रे
 ण आरोहति॥८॥ अथर्षे अतृप्ती ब्रह्मवायेतेवा सैवाचनाया। तत्र
 शदा घञ्जुयुक्तं रथांतरा अथर्षे ब्रह्मवारी। अथर्षु नो य उपनीयः। तच्च
 वात्सेवासी शिष्यो यज्ञमानवाचनाया रोहति। इतरेषामेकस्मिन्वा ज्यन्या
 वैश्यो वा सौरप्रतियहाय। आरोहतीति वर्तते। इतरेषां रथानां राजान्य

स्मा २

वा ४

महर्

वैश्वयोरन्यतरः एकसिन्नारोहते सौरप्रतियहणाय ॥ ७ ॥ अजिह्वं शीघ्रं
 यंति अजिशब्देन स्याद्वाच्यते । स्पृष्टं वा अहंमिकया सिद्धं धावंति ॥ ८ ॥ वाजि
 न इति वाच्यति । ब्रह्मचार्यं ते वा सिवाय जुमातां ॥ ९ ॥ ब्रह्मा विंशतिं यति ।
 त्रिंशत्सामानं करोतीत्यर्थः । इडुमी वादयंति । बहुवचनोपदेशानुप्राकृता अ
 प्राकृताश्च ॥ १० ॥ एषश्च इति प्रत्युच्यते । धावश्च वेधश्च इति प्रत्युच्यते ।
 इडुयात् ॥ ११ ॥ अनुसंनयते वा । तां ते वधावतो नुसंनयते वा । अथैताभ्यां जा
 तीभ्यां शुहोति । वानुवामं नयत इति वचनात् । उत्तरेण एव त्रिचे
 न । चशब्दाद्वा इहो न्यनुसंनयश्चोत्तरेण त्रिवेन शुहोति वानुवा

यतेया

धावतोश्चान्

नं प्र
ति २

यंत इति वचनात् असन्नियोगार्थं पृथग्पोगकरणं। सुत्रं जयति। सुत्रं त्यजमानो जीनातीत
रात्ररथात् ॥ ४ ॥ शाखां प्रदक्षिणं कृत्वा यो कुंडं वरी। शाखां प्रदक्षिणं कृत्वा आगच्छे
तिरथैः। आगतेषु बुद्ध्यावरोहति देवाद्याहमिति सर्वे प्रागतो पुरथावकात्र बुद्ध्यावरोहति
देवद्याहमित्यनेन मंत्रेणा ॥ ५ ॥ एषावत्तु तिमं जाह्नवमवहरते इडुमि ॥ ६ ॥ हस्तीमि
तरात्र इडुभीनवहरति। अवरुद्धनेवारमात्र सतेतीर्थे स्थितमा मावाजयेति। यजमानो अच
रुद्धरथात्। वात्रालोकरां वतीणातीर्थं तस्मिं स्थितं नैवारं च कुं आमावाजाद्येत्यनेन मंत्रेणा
लसते ॥ यजुर्भुक्तानाद्याययति वाजिन इति यजुर्भुक्तां अंज आ नैवा यजमानाद्याययति वा
जिन इत्यनेन मंत्रेणा ॥ ७ ॥ चतुर्थं युक्ता ध्वर्यवेददाति चतुर्थं मश्वं युक्ता ध्वर्यवेर्यं ददाति स
र्वभ्यः षोडशा सर्वभ्य एव क्रुक्षिण षोडशरथां ददाति ॥ ८ ॥ अध्वर्यु यजमानो मधुपहं। सौ
रयति गृहाय प्रयच्छत उत्तरस्यां वैदिश्राणा उपविष्टाय। सौरयति गृहात्ताचरात्तन्यो वैश्रा

॥३२॥

वायोसौर्यमारुहः॥३॥नेष्टावसौरात्तश्चिमेतनिर्देत्यशातामपरेणाह्वैकंप्रयश्च
 नाहानेततदमंनिष्ठीणामीति।नेष्टावसौरग्रहात्रयश्चिमेतहविर्दीतवाहारे
 णानिर्देत्यशालामपरेणाह्वैकंसौर्यतिग्रहायप्रयश्चनाहानेततदमंनिः॥३॥
 णामीतिततःसर्वानेवसौरग्रहानि मधुग्रहमादत्ते॥३॥वृक्षेणामधुग्रहं ददास
 चं।ग्रहशब्दश्चाद्व्यविषयत्वात्।सपात्रमित्युच्यते॥३॥तत्सयथेष्टं कुरुते ददाति
 वाअत्रासिंचतिवापिबतियेति॥३॥द्वादशध्रुवाडतीर्जहोत्यापयेष्टाहेतिप्रतिमंज
 वाचयतिवाधिकात्यःश्रुतेः॥वाचनपक्षेपिद्वादशसंख्यायथाष्टादितिद्वादशसं
 हर्णोषदोतराजुहोतिवाचयति।वाअथषष्ठ्यतीर्जहोतिवाचयतिवेतिश्रूयते॥३॥
 नेष्टापत्नीमानेष्वत्रौशंवासपरिधापयति।चंडातकंदहरंवापैरिवापयंतिकारितं
 दध्येषणावृत्तवति।चंडातकंवलनकउच्यते।एवंहसियुक्तोपदेशः।अदोषकंति

ति

॥३२॥

राम
ती

लासिन्धावासश्चं डातकं विडः दहरं बुकोपीनं । दहरशब्दस्य अल्पवाचकत्वात् अंतरं
 दीक्षितवसनात् । परिधापयति । कोशः ॥ ४ ॥ तिः अयं एष पञ्चयत्पुत्र रं दक्षिणां वा
 सदक्षिणात उद्भूतो हेडत्तरनो वादक्षिणेति वचनात् ॥ ४ ॥ आरोह्य जायामात्मन्ययने
 जाय एहि श्वोरोहावेति रोहावेति प्रत्याह ॥ ४ ॥ प्रजापते त्विष्यारोहः । जायापाति ॥ ४ ॥
 स्मरिति गोधूममात्मनो ते वषोला ॥ ४ ॥ शिरसायुपसु डिहीते मृता इति । अनेन नर्मवेणाया
 पोद्युयसु डिहीते ॥ ४ ॥ अस्मै वरति दिशो वाक्षते । यजमानः ॥ ४ ॥ समदशाश्च द्व
 -- पचोपनक्षा नृष्युदाबुदस्य त्वं मे विशः ॥ ४ ॥ प्रतिपृच्छात्पेनास्तां श्रु यजमानः
 यतिपृच्छाति ॥ ४ ॥ नमामाचरति भूमिमेव ते सरुक्ते वसुचर्म एष रोहति भूमौ वा । सरुक्ता
 यामेवा । भूमिग्रहाण सरुक्ता भूमौ वा । न ह्यन्यथा वाच्यमर्थी प्राप्ताश्चात्र ॥ ४ ॥ उत्तरवेदिम
 परेणोडंबरीमासं दीपश्च चर्मणा तीर्थत इति । अनेन नर्मवेणा ॥ ४ ॥ नैवारणाप्रवर्ति । आ
 ॥ सुचंतमं संपादुपवेशयति यं तास्तीति । काङ्क्षुहातं यजमानमासर्धौ मुपवेशयति । यं तास्तीत्यस्यैव
 अनेन नर्मवेणा

प्रजा
 व

क-र्क

या

॥३३॥

ज्य५

ह०

त्य३

स्मिन्नवसरे ॥५॥ प्राक्किं हृत्तुं डं वरे पात्रे पश्चात् सिचयश्च । समानां षड्गोणां प
योत्रा सिचयते ॥६॥ सप्तदशात्राश्चावपति । यावच्छ्रुतिवा । तत्र ॥७॥ एकवर्जम्
एकमन्नं वर्जयित्वा । अतो जनंतश्चो ह्यसात्र । तथचातो जनंतं ह्यसात्र । यावज्जीवमित्य
र्थः ॥८॥ शुवेण संभृतां जुहोति वाजस्येयमिति प्रतिभवं । सप्तैता नि जुहोति कर्माणि । तत
श्च समानां षड्गोणां पयोत्रा सिचयते । सप्तैषधचतुर्भुष्टिकानि सवन्ति । चोदका नुग्रहा
दय्या । अयां वा धर्मेति वति । वर्सितामान्या ॥९॥ शेषेणा स्त्रिष्वन्ति यजमानान्दे
वस्य । तिमंत्रे । एतेश्च श्रुतशेषः ॥१०॥ सरस्वत्यै वा वक्ष्यते विश्वेषां चादेवातां । प्रयोगाः ।
सरस्वत्येति वासिमांड्यमसावित्यादनामग्राहं विरुद्धैः । एकमेव क्रतुत्वात् ॥११॥ अग्निरगाम
काह्नोरोत्युवाकं ह्यदशवक्रुचानैवारसिष्टहृदिङ्करोति माहोरादिव । द्वादशव
दिनि जुहोति वाचयति वा अत्रापि हि श्रुयते प्रचो जित्ती जुहोति वा वाचयति । ॥१२॥ अवरु वा

॥३३॥

वा

ते

ह्याह तिलो जायग्रहिनः । त ॥ २ ॥ स्तोत्रं वा यज्मीवति स उपावरो हति स्मिन्ते स्तोत्रं वा तव तं ते
श्रुस्येति ॥ ७ ॥ ३ ॥ इति स्तोत्रो बोधो माहेंडः तवति । ततः छिष्टं रुदिङ्करोति ॥ ७ ॥ षोडश
ते स्तोत्रं च मसैरेव षोडश ग्रहयार्गं स्तोत्रं च मसैरेव तवति । ग्रहो न तवत्येव कारणात् ॥ १ ॥
स विक्कमसे पुमस्तदशावनयति । सप्तदश सोमग्रहात् ॥ इति विक्कमसेष्टवनयति इत्यांस्तु
विशेषः ॥ ३ ॥ दोदो अवनयति ॥ एकं नेष्टुः च मसेवनयति ॥ उदवसानाय तेष्टुपवेष्टुः ॥ ४ ॥
च धर्म्यवेददाति । वासांसि । यथोपयुक्त ॥ २ ॥ हिरण्यसुजो दीयते । यायस्य हिरण्यस्रक
उपयुक्त ॥ ७ ॥ इति उपाध्याय कर्क विरणो कात्यायनश्च तत्ताम्रे वतुर्दशो ध्यायः ॥
वज्रपयः समाप्त ॥ ॥ ३ ॥ नमो श्रीरामाय ॥ ॥ अतिमं वेपाठाच्च सारिणाचार्येण वाजपेयेन
विहित इदानीमवसरणो गान्धर्व्यो नु विवेकः । तदर्थं श्रुत्वा ॥ ७ ॥ राज्ञो राज्ञश्च ॥ तवती
तिष्टुः शेषः सचायं राजशरः त्रिविजानिनि । मित्राः प्रदेशं तरेदश्यते तस्य यत्कर्म स्मृति

क. धो.

34

113811

ध. 2

विहितं तद्वा मिथुच्यते किंचित् राजनपदपुरपरिपालनादि। तच्च राघवयोगा राजश
हः प्रयोगः सार्वभौमः। तद्युक्ते घृत्तवियेपिराजशब्दं प्रयुज्यते जनन इति। राज्ञ्यः क
रोति सराजेति। एवं वक्तुं त्वाराजस्य एवेषां दर्शनीं। तवति। यदि वा राज्ञो यजेत वा
हं स्थूलं मध्येति धायादुतिमादुतिं इति धारयेत्। यदि राज्ञ्ये इति यदि वैश्वदेव मि
ति। जणामपि वर्त्तमानमधिकारं दर्शयति। तद्धं यदि राघवस्य कर्त्तारज्ञा तदेव मुप
घते। अत्रोच्यते न राज्ञ्यस्य कर्त्तारज्ञेति शक्यते वक्तुं। न घृत्तवत्तयलोपः प्रातिपदि
कर्यप्रत्यापत्तिर्वीक्ष्यते। राजशब्दो घट्टकर्मण्युपत्योतिधीयते तेन राज्ञः
कर्मराघवमिति शक्यते वक्तुं। ताराज्ञ्यस्य कर्त्तारज्ञेति। यत्त्ववेष्टां ज्ञात्वा दीनां द
शति। युक्तं तद्वा जघृत्वा इति ननु कामश्च वेष्टिर्विहिता। तद्विषयमिति। यत्वेकदेशे ज्ञा
तौ राजशब्दो यथा गोयोगा सार्वभौम इत्यनुमः॥ एकदेशे पिशब्दश्च किमन्तरेण ययोगो

वा
वे-र
थं
113811

राम

स-

पपञ्चएव। सार्वतोमययोग। सुउपवाखत्पाराज्ञः कर्मकुर्वन्नाजिवराजेत्युच्यते इति
 तथा वसमानो दानार्थः दृश्यते। तस्माद्वाप्युश्वमेधेन यजेत तत्र त्रिययज्ञ उवाच एष
 दृश्यमेव इति। तथा तस्माद्वाप्युश्वमेधेन यजेत तत्र त्रिययज्ञ उवाच एष
 मृद्विक्रेनेति। त्रिययस्पर्शपृथग् दर्शयति। अनिष्टिनो वा जपेये नैतस्मात्वाजयेये नैत
 नराज्ञपृथेन यजेतेति श्रुतेः॥ ७॥ इष्टिसोमपशवो भिन्नवतं च। कालसेदात्। अत्रुम
 त्यादय इष्टयः पवित्रादयः॥ सोमां मन्त्रादयश्च पशव एते तिन्नतं चालवन्ति। कुतस्
 तव कालसेदात्। तिन्नकाजीनं ह्येषां धानमिति। ननु च कालसेदात् तदेदुक्त एव किं
 मुच्यते कालसेदादिति। सत्यमेव फलैक्यप्रज्ञापनार्थमिदमुच्यते। कालसेदाद्वेदो न
 फलसेदेनेति तत्कुतः। राजपृथेयेन चाराज्यकामो यजेतेति। राजपृथयस्य फलसंबन्ध
 : राजपृथयशब्दश्च यजति शब्दसामानाधिकरण्यजतिषु वर्तते। तेन सर्वयज

वि

पुनरवशीयते। तदुक्तं वापि वृत्तं वा तस्मै वेत्तत्वादात्तरात्तुल्यं तुल्यं च स्यात्।
शंगत्वा प्रयं प्रदीर्घं सु-सारे इरिते २

ल

ती नामेके प मिति ॥ ४५ ॥ प विव श्रुतुं त्वं सो वेमया गो दी श्रुतं वं सत ॥
म सुयज्ञेणः। एवं वां श्रुतं ल्यप्रहणं ति श्रोतुं वं व्या श्रुतं वं वा त म वति ॥ ४६ ॥
मा धर्मपन्नय जनीये दत्ता ॥ मा धर्मा न मा स्या उप धर्म्ये त्वा ते य ध जनीयं तत्र दत्ता फालु
न प्रतिपदीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ तदंते पुर्णं दुतिर्गहं प्रिक्तो वारदक्षिणा ॥ सयदिका मये तदुदया द
तो यद्य कामयेता पिना द्रिये ते निववतारि क त इत्युक्तं म ॥ श्वः प्रमुत्पवहं पं वी त नाणि ॥ हं वी
मि पवंती ति शेषः ॥ अथ श्वो भूते श्वो भूत इति ववतारः ॥ अवह मे कौ कौ तो न्याह ॥ अथ क
या लेनु मत्ये पुरोडा सो भवती ति शेषः ॥ ४८ ॥ शम्या याः पश्चाद विध्य शत्रु ॥ सुवेत्तत्वा द
क्षिणा मुत्सुक मा दाय दक्षिणा वा मयं प्रदीर्घं इरिते वा मो जु होत्ये षते नि र्जति व
ति ॥ शम्या याः पश्चाद विध्येषु पिश्या मा णे दोष रे अमो जु होत्ये षते नि र्जति इति म वे ॥
अभिपद एण धेति कर्तव्यता कदा सः ॥ ४९ ॥ अनेपेक्ष मेत्यानुमतं सवपनादिक नो

रि

॥ ३५ ॥
अथ

३५

पं२

वाल्मीकीय

तिसंचपनादिग्रहणाच्चर्द्ध एतद्वति। वासोदेयः। अनुमतश्च दक्षिणा॥ हि
एमाप्रावैषवेदेमिपनुवत्तते॥८॥ पुनरुशृष्टागोरापीषीयेदेयः॥८॥ अनवान
साएदुएंदामेदेयः॥ गोरापयर्ते इतिदेयः ननुयगौरेवापयणेभवति अतश्चावायवा
ययतांविशेष्टते। नासोम्यापयतामिति॥८॥ वाउर्मीष्टपयोगः फाल्गुन्याभवती
तिशेषः वाउर्मीष्टपयोगः शद्धौधर्मीतिदेशार्थेनेतानि वाउर्मीष्टानि वाउर्मीष्ट
वद्वाजसूययार्गएते। अतश्चनित्यानामपि क्रियात्तवतिनेतेः कृतवमवाउर्मीष्टवात्।
पौर्णमासेनरुक्षपक्षानेत्यामावाष्टेनमुक्तानामुनाशारायाश्च। अत्रापिदर्शपूर्णमा
सवद्वाजसूएवायंनदर्शपौर्णमासाविति॥८॥ पवित्रदीक्षाकृतेनानासीरीयेन

ये ३

वतीति सूत्रशेषः॥८॥पंचवातीयमाहवनीयं प्रतिदिशं वृत्तं मध्ये वसुवेदं एण
 मिसुडं होतृमिनेनेन्यदतिप्रतिमंत्रं। पंचवातापमितिकर्मणोनामधेयं होतृमंत्राणां लि
 गेनयवस्का॥८॥वत्तनाः समस्य देवा इति प्रतिमंत्रं हुं होतीति शेषः समष्ट्यामीनि
 ति॥८॥त्रियुक्तोऽश्विनयोदक्षिणां विमिश्रं श्वेत्तोरथादक्षिणां व्याधितं प्राप्य वा॥८॥
 व्याधिपृहीतं प्रापि पंचवातियं भवति। इदं नृणां व्याख्यास्यते इति शेषः॥८॥एतं कापू च
 नोऽश्वो भूतेषु पच्यते। अमेयो वारुणो यवमयश्च उ॥ अथ यत्रापि। वारुणो यवमय एव भव
 ति॥८॥नो द्रव्यं वेधुकः। वशहादयत्रापि। नो द्रोणं वेधुको भवति॥८॥वहिनी दधेदं
 यागोर्वहति स्कंधेन सा वहिनी तु व्यते। तादीयं दधेदं भवति सेवदक्षिणा॥८॥अ
 पामार्गं होमः व्याख्यास्यते इति सूत्रशेषः॥८॥इदं नृणां व्याख्यास्यते। इदं नृणां व्याख्यास्यते। इदं नृणां व्याख्यास्यते।

ध

च

३६

८२

गवा ४

वेपालासेवे कंकतेवापामा गतिं दुल्लान कृत्वा तेनैसंवेवहोमः कर्त्तव्यः। अंबकदि
 गम्भी। अमिर्द-ज्जि एणपिदिग्गी॥ प्रा चत्वा॥ सयदिपाडिवाडुहोतिप्रां व॥ ६॥ सुव
 मश्रुतिपक्षदडिवाडुहोसिदेव॥ सुवमस्यतीतिश्रूयते। अत्रचामणौमात्रेविकल्पः
 वितानंनुपाश्रुत्वमेव॥ ७॥ अत्रसहस्रेत्युत्सुकादानम। अवाहाहर्षपचनान॥ ८॥ देव
 स्यवेतिज्ञहोति। प्राडुगुङ्गावा॥ ९॥ ररुसांवेतिसुवमस्यतितांदिशंगवायश्यांज्ञहो
 त्यवधिप्रनरुडत्यायत्यनपेक्षम। अमिचर्यमाणेपितादिशांवाभिवनतोनामादिशे
 होमः सुवपासनागमनेषु। सवायांनामादेशोनरुः शब्रूसा। स्तुनेभवतिअमुमसासि
 तिव॥ १०॥ त्रिषंपुक्तेषु कर्मोच्यते। अत्रावैषवश्रंदावैषवोवामनोदकेण॥ ११॥ निगाय अहो

व

वेत्त

य२

37

ली५

क४

व३

गोः सर्वत्र भवति ॥ ८ ॥ अमापो ह ऐंद्रापो ह पो हः स्यामो दक्षिणा अस्यापि श्वो मृतं का एव
पाठात् ॥ ८ ॥ अर्मापो मी ऐंद्रा सोम्यः सोम्यो वपुर्दक्षिणा अस्यापि श्वो मृतं का एव का एवी
यायां पश्यते ॥ एकादश कपालः प्रथमः प्रथमं चरति भवति ॥ ८ ॥ वैश्ववसिकपालो वा ॥ भ
वति चतुर्धा ॥ श्वो वैश्वाननो द्वादश कपालो वारुणश्चैकतंत्रं भवति शेषः ॥ ८ ॥ श्वो वैकुः ॥
भवति विकल्पः ॥ ८ ॥ रुषभः पूर्वमुदक्षिणा ॥ रुक्षवास उत्तरस्यामावे रुक्षमत्तत्र भ
देवैः तत्र तद्भवति ॥ एकतंत्रं चतुर्वोदपनि प्रात्याह्वार्य इति द्वौ देशो तत्राणि न त्वहवी ए
षिर्भेति ॥ द्वादशगृहणं कियते ॥ चतुर्गृहितस्यापि सोमं तेनुष्टानं यथाश्वा दिति ॥ गृहमेकै
कं श्वः श्वः कर्तव्यं ॥ ८ ॥ समारुढनिर्मथितमयेना कवते स नान्यो गृहे ॥ ८ ॥ वार्हस्प
त्यश्चतुः पुनो हितश्च गृहे गृह इति सर्वत्रानुवर्तते ॥ इन्द्रो यजमानस्य अदित्ये महिष्याः अ

प्रति

३७

ए५ एकादश कपालो यजमानस्य

नः ४

दित्येव तुर्महिष्या॥८॥ वारुणः सुतस्याः सुतश्चाश्वमानयिः॥ मारुतोऽपामर्युः सप्तकपालः
मामणीर्महतत्तनः॥८॥ सावित्रुः रतुः अष्टकपालो द्वादशकपालो वा दत्तापतिहा नो दुनो
वा॥८॥ आश्विनः संप्रहीतुः संप्रहीता नथ योजयिता॥८॥ पौष्णो मागदुद्यमो मागदुद्यमो
जयिता॥८॥ रौद्रो यजमानश्चाज्ञावापगो विकर्तयहेम्योगावेषुकाना॥ आहनणं रुवा
अज्ञावापेऽहेम्य॥ अरुणो योत्तपनेमो विकर्त्ता हालिकः॥ वतुगुहितं ज्ञापानो धाष्ट्रश्च वेति
वितिदृतस्या नैर्ममनिष्ठये ह्यस्त्रीहीणानस्वनिर्निवारतां दर्विहोम एषो निर्मन इति ज्ञा
होतिवष्टततेवा ततश्च विकल्पेया॥८॥ यथा संख्यां दक्षिणा हि न एष शिति एष रुषतो धेतुर
स्वः पृषं धेतो न द्वायमावता वेनु पुर्वजो स्यामश्चिदक्षिणो रौद्रः शितिवा दुः शितिवा लयो
रन्यतरः शितिवा दुः श्वेतमक्षिः शितिवालः श्वेतपुरुः तयोरन्यतरः॥ असिर्नषेरः॥ नख

पृ २

३४

नोपनिवारः। वातदामवदमहावपणं। अन्ताउपतेयस्मितदृक्कावपणीउत्तरस्थ फ
क्लवेष्टितधनुः। कृशहेनसात्रमिधीर्तेयअङ्गारवर्मद्वत्यपरे ॥६॥ वर्मरूपिः सेषुकाः।
सहेषुमिथर्ममयोमश्राउच्यते। लोहितउल्लीपः। रुक्मापनिपुर्णपहतोत्तमस्या। जीर्णोअप
ताअप मरी रुक्मागौरुत्तमस्यदक्षिणा। पनिवृत्तीवाहसामेचशायावा र्जदितिमश्वाप्ये
मावासीनित्येतदुक्तमवति। ततश्चासौबाह्याणगृहंप्रविशति। तत्रनाज्ञोश्चाम्पमिति ॥६॥ ६॥
सौमानौदोतश्चनुः। अलापयसि। अक्लवमप्याः सेवदक्षिणा। अरूवानोपयसोयजेत।
अनेन। किलासावाधनुः। किलासाहेनव्याधिविशेषउच्यतेतद्वा धमिधयते। नुशद्वये।
मैत्रावार्हस्यत्यश्चनुः। श्वोश्चतेनवतीतिशेषः। वार्हस्यत्यमधिश्रित्याच्यहीयाच्यं ३५
तन्मायाच्यहीचीवाशाखातत्यविणापिदधाति। वर्हस्यत्याविनाठाद्रयदपहृदा

न ५

५

३५

अरे

अरे

नेकं प्रदत्तं ॥
इतरस्मि

य यो ३

अवनीतं स्वयंजातमाज्यमासिच पचितस्मिन् विद्याध्वं दुला मित्राया वयति।
विनायेदतिरुच्यते ततो रथपदं दातुं स्वयंजातं नवनीतमाद्यं तवति। अत्र तं दु
लेष्वाद्यमासिचते। नाज्यं तं दुलां मोदका उपहाय ॥ तं दुलानां च धर्मपायेन त
कोदिना स्पंदनं पत्न्यर्थतया कार्यम्। ऊषणी श्रुतो भवति। मेत्रः। अतिष्ठा विद्वानि
तरस्मिन् बार्हस्पते वनो ॥ सर्वस्यैकयेव यागः। मेत्रा बार्हस्पति समु
दायादद्वितीयः। अतः एकं प्रदानं अर्द्धादिकया वा वदानं ग्रहणं ॥ ४ ॥ गोद
क्षिणा। निषेवनीय दशपेर्दक्षिणा तत्रो देवयजने भवतः ॥ ४ ॥ दक्षिणाम निषेव
नीयं चतयोश्च दक्षिणाम निषेवनीयं स भवति। फाल्गुनी पञ्चमयजनीये निषेवनीया
यदरुते फाल्गुन्याः पक्षे अतीते यद्यजनीयं तत्र दीक्षा वैत्रश्रुत्वा प्रतिपदीत्यर्थः ॥

॥३॥ ॥८॥ मागो वो होता ॥ नृगुसगो वो होता नवति अतिषेवनीय दशपेययोरेवन सर्व
 व्रतवैवश्रूयत इति ॥८॥ पंचापवर्णः पंचभिरहोतिनययुग्मं यदुक्तं नवसेकादी जे
 ति ॥८॥ सोमं कीर्त्वा द्वैधमुपनद्य पुरुषैकं वत्सागारे निदधाति ॥ सवदशपेयार्थः
 ॥८॥ अग्राषोमीयस्य पशुपुनोडाशमनुदेवसूहवी ॥ चिनिर्वपति प्रेषाणि देव
 सूहवी ॥ षीतिनामथेय ॥ यज्ञप्रेषाणीत्येकौ ॥ यादकेनयद्येवं किमर्थमिदं मु
 व्यते ॥ यज्ञप्रेषाणातिमुखत्वात्पशुपुनोडाशधर्मीसंका निवृत्त्यर्थं ॥ लाशुकाना
 ॥ सवित्रे सत्ये प्रसवाय ह्यशुकाः पुनः प्ररूढाः ॥ आशूनामप्रयेष्टुहपतये ॥ आसवः
 पक्षव यपा किनो ब्रीहयः ॥८॥ उत्तरेवनवंशार्कः सोमाय वनस्य तये नैवानोर
 हे स्य तये वाचो ॥ हाय नाना मिंद्रा यज्ये धाय मनान कशालयः ॥८॥ रुद्राय पशुप

हो

यज्ञप्रेष
तः ५

३९ न

र्येति तां वो मित्राय सत्याय। स्वपंजाता ब्रीहयो नां वाः। वरुणा यधर्मपतय इति श्रुष्टो॥
 ८॥ उत्तमेन चरित्रा सविता वेत्याह यजमानवा दुंदुभिः। एतं गृहीवानामास्यं क्रीतिमं वे
 यथा स्नानं। यस्मिं स्नाने अमुमिति। सर्वनाम। तत्र नामग्रहणं तं संस्क्रान्तात्। पित्रोश्च
 यथा स्नानं नामग्रहणं का एवानां पयते। एष वः कुरवो नाजायं वालोरात्रेति वा। तदु
 ध्वारणार्थमिव मा भूदत आह। यथा अज्ञाने नाजाभवति। जातिग्रहणं जनपदोपल
 ऋणार्थं। यस्मिं जनपदे नाजाभवति तश्च वनामगृह्णातीत्यर्थः। कुत एतत्॥ ८॥ देशस्या
 न वस्ति त्वात। न हि सांख्ये देशवच्छा। कुरुपंवालजाती प्रेरं वनाजमुपैक कर्त्तव्य इति।
 सर्वस्य विहितवा उ। कुरुपंवालग्रहणं मंत्रदेशोपलक्षणार्थं। आः वाः। सुह्राः पुंड्रा
 इति वैवमादितां॥ ८॥ पञ्चपुनोडाशतं त्रैप्राचन्या उ। देवसूहविषां पञ्चपुनोडासिकं

४८

आता

इतं त्रभवति कुत एतत् प्राधान्यात् मुख्यवाङ्मयार्थः न हि पञ्च पुनोडाशः प्रधानमस्ति
 इति स्मृतिश्च प्राधान्यमुक्तं ॥ ८ ॥ इतरेषां वा तस्य स्यात् इतरेषां वा तं त्रभवति न पञ्च
 पुनोडाशिकं कुत एतत् तस्य स्यात् बहु निश्चेतानि देवसूहवीषि एवं विकल्प
 वायं मुख्यवाङ्मयो रोडाशिकं तस्य स्यात् न वेतनेषामिति किं ॥ ८ ॥ द्विष्ट रुष्टेभ्य उ
 मय रुपा हि द्विष्टवृत्तिः कार्त्तुनां यजपैषः द्विष्ट रुताभ्यं दिनानां पेष्यपेषदति
 तेनात्र विकल्प एवायमिति याज्ञिकाः तस्य स्यान्नुग्रहोऽनुरुपतन इति यजपेषः एवा ॥ ८ ॥
 इडांतेषां पृष्ठाति इडांति यहणेन देवसूहविषां शेषकार्ये प्लज्जातं तत्र तदनागपरिह
 नाना तेषां ग्रहणं क्रतोनुतस्त्रिष्टुप्तसमनेतरमणग्रहणं प्यते तत्रापि द्विष्ट रुतो शेषकार्यः
 प्लज्जातं यूपमुत्तरेणैमिति कीरसंभवता यात्रापो निमित्तेन प्राप्यंते यथा गो रुक्मा

४०

८

उक्ता आपसासांयह एमाह। सानध्वतीगह्नात्पपोदेवाडति। जाहोयुवनसुवत्रुर्ही
 तानि वृहत्तमादिभिः आहाकानांतेः पूर्वपूर्वप्रतिमत्रैः रुतनैरुक्लति। काष्ठां
 वयथाश्रुतिविनियोगकमेणवआयोगहोतव्याः॥८॥ आपःश्चराजइतिमारीवीर्ग
 हीवागृहीवाजलिनासर्वीमुसधृजति। सारध्वतीषुमरीविषुनवहो। मध्वतिषेधा
 शाद॥ कुंदुबनेपात्रेसमासित्यत्पनामधुमतीनिति॥ अनेनमत्रेण॥८॥ मेत्रावरुण
 धिष्णस्पुनप्रात्रिदधातिअनामृष्टाः सादतेति॥८॥ पात्राणिवरुक्षीपालाशौडुव
 बनेयपोपादाश्वहान्यमिषेकाय। चगवात्पुरसात्रिदधाति॥८॥ उह्यश्वःभवति
 ॥पयस्यामेत्रावरुणीमाध्यादिनीयेः सहनति। सतधसहस्रानिदन्ति॥८॥
 मरुवतीयांतेपात्राणि पूर्वैर्नैव्याध्वर्त्तामृणांतिसोमस्यविधिनिति। अनेनमत्रेण
 अगृहीतिमाहेदइतिवचना॥ सर्वमरुवतीयानामत्रेपरैतिसिसंनिदधाति। व्याध

व अ१

चमणः पार्थनाममयेधाहेतिषद्गुहोतिप्रतिमंत्रांपार्थानिहिप्रकृत्याहापद्युनसादमिक
 केस्यज्ञहोताति॥८॥पवित्रेजवाहिनेणमेनयोप्रवयति।पोर्णवासिकेनविधिनापवित्र
 कनले।बुत्थहिशाश्रुमंत्रा॥८॥अस्यामुत्तुनात्यपःसविबुर्वडति।तात्प्रांपवित्रास्यामति
 षेचनायाअपुत्तुनातिसविबुर्वडत्यनेनमंत्रेणा॥८॥अतिषेवतायेवेनाव्यानयतिसध
 मादइति।अतिकेचनायानिवपालाशेदुवनादानि॥८॥तार्प्यपनिधापयति।तवहोमं
 तार्प्यमुच्यते॥८॥त्रिपाणंवा॥त्रिरुवःपायितवाससदिति विकल्पः॥९॥होतमके
 ।एकेआचार्याःद्यतोत्रंतार्प्यमभिदंतिद्यतोत्रंवद्यतशोदितं।यज्ञरूपस्पृतं।तस्मिन्
 र्वाणिजज्ञरूपाणिनिष्पृत्तानिभवन्तितिवचना३।यज्ञरूपाणिवर्मभुक्तमसादाणि
 ।पादचनिवसे।पादःकवलंतवनिवसे।उपनितायस्यअधावासपतिमुच्योक्षापः॥१०॥
 येशनिषातेवगृह्तेननिदेशेपनिहरतेवा॥अधावासःकंबुकःप्रतिमेकवचनाहम्यते

उक्षाषः शिवो वेषतंतश्च वेष्टनिवाते । निवातं च काठवसंजनं ततो बगूहते ॥ नमामि दे
 शोपनिहनते वा ॥ ८ ॥ तार्षप्रमिता निरुच्येति प्रतिमंत्रं । पविधते ॥ ८ ॥ दाक्षितवस
 नात्रिद्वेति विरोधात्तदेवोवा मुनः पविधाननिधायोतानितार्षा ॥ ८ ॥ इदं
 श्वार्त्तद्वमिति धनुरातनोति । आरोपयति ॥ ८ ॥ मित्रश्च वरुणश्चोतश्च बह्विमा
 हि । बह्वधनुः को घातुम्येते । मंत्रद्वयोपदेशात्प्रतिमंत्रा म्यते ॥ ८ ॥ धनुः प्रयच्छति
 त्रयापमिति । अनेन मंत्रेन यजमानाय ॥ ८ ॥ ॥ द्विवासातिप्रतिमंत्रमादायति म
 षुः प्रयच्छति पातैर्नमिति प्रतिमंत्रं । यजमानायैव ॥ ८ ॥ आविर्मदिति वाचयति । के
 षां वित्प्रतिमंत्रं नेति संप्रदायः ॥ ८ ॥ अवेष्टा इति लोहाय समाविध्यति । केशवाश्च
 दंत उपविष्टाय । लोहाय सचतामं लिमात् । अथ यलोहाय संभवति लोहिता इव हि
 ददश्रुका इति । शुचैतमाकमंयं दिशः प्राचामा नो हेति वाचयति प्रतिमंत्रं ॥ ८ ॥

शंभयालोकां सुवयं जमानं वा दुर्गहातमा कमयत दिशां वा कामनमाभिमुख्य
 गमनमात्रेणैव। न ह्यन्यथा संभवः॥ आक्रमयंश्च वाचयति॥ ६॥ आक्रमणं
 न सा संनिभ्यति प्रत्यक्षमिति। यद्वा दुर्लभमिति। यद्यनादृशं संनिहितं तत्
 दाप्रतिज्ञियति। प्रत्यक्षमिति मंत्रेण॥ ६॥ आचक्षते नो ह्यति सोमश्च विवि
 नितियजमानमा नो ह्यति वा दुर्गहातं मंत्रं यजमानश्चैव। रुक्ममधः पद
 कुरुते मृत्योः पिति। रुक्म आतनन विशेषः तं पदं ध्याधसा कुरुते मंत्रेण॥
 ॥ ६॥ सिरसि वनवतर्धे सतंतर्धे वो जोसीति। वंशश्चादु किमेव॥ ६॥ वाह
 उ। हृत्वाति हिरण्यरुपा इति यजमानः॥ ६॥ मित्रे शिवरुणे शांतिवा। वा
 को रुद्रहणं॥ ६॥ सितं प्राचमति धिं वति पुनो हितो द्यैर्युवा पुनसा सितं प्रा

या ३

वसतिष्वेतिपुरस्ताद्व्यस्तितः पुनोहितोद्वयुर्वापात्तासेपत्रेनपश्चादितनेव्य
वस्तितः। द्वितायेनोद्वनेणधातातममिषिवति। तृतायेनैतययोधयादेनरा
यन्योमित्रवेनोपागता। वेष्टस्ववुर्येनाश्वरूपात्रेण॥८॥ नाममष्टवाधकमे
नेतिप्रतिमंत्रमतिषिवासातिसर्वत्रसाकांक्षवात्र। अतिषिवासातिसर्वत्र
ध्याहानः रुत्राणं रुत्रपतिनेधातिवसर्वत्रेशः इममपुरख्येतिवप्रथमो
देवप्रथमः। अतिषिवति। पार्थनामिद्रायमाहेति। तदुहोतिप्रतिमंत्रं॥८॥
शौनः शेषंशवप्रेष्यति। शौनः शेषंशसेत्येवंवशद्वादनंतनपदार्थसन
तनमेवः॥८॥ घृतांतेवाप्रेष्यतितदातदातत्रैवशस्यते॥८॥ उत्सवाप्रति
गत्रसथेतिगाथानां सवो जायंत एवागाथा कृदो विशोषेन॥८॥ होजाहु

४३

शः प्रावामा नोति वा वयति प्रतिसं वं प्रदिशं यथति गं पुत्रतं यजमानं वा दुग्ृत
 मा कमयत् । दिसा वा कमनमा मिमुख्य गमनमात्रेणैव । न ह्यन्यसा संभवति । अ
 के मयं श्ववा वयति । आक्रमणादेन सा संनि यति प्रत्यक्षमिति । यच्छा
 दुर्लवर्मणो यद्यना द्वे सा संनि हितं तत्पदापति द्विपति । प्रत्यक्षमिति संवेण
 ॥ ८ ॥ व्याघ्रवर्मानो हयसोमश्च विधिनितियजमानमा नो हवा दुग्ृत हातं संवे
 क्रयजमाना एव । रुक्ममधः पदं कुरुते मृत्यो निति । रुक्म आभरणवि
 शेषः तं पदं घ्राधस्मा कुरुते संवेना शिनि सिव नवतर्जवो जो सिति । वश
 दा दुकमेव । वाहु उद्धृक्ताति हिरण्यरुपा इति यजमानः ॥ ८ ॥ मित्रे सिवरु
 णा सातिवा । वाक्को रुद्रहण ॥ ८ ॥ छितं प्रावममिषिवति पुरोहितो ब्रुवु

वीपुनस्यात्यालाशेनप्रथमं पश्चादितारद्वितायेनमृशृतायेनमित्रो राजन्योर्नैः
 अत्रुर्थेनसोमस्यवाद्यन्तेनेतिप्रतिमंत्रं। छितंवर्ममेषिवतिपुनस्याद्यवच्छितःपुनः
 पुहितोधर्पुर्वपिताशेनपत्रेणपश्चादितनेव्यवच्छिताःद्वितायेनोदुवनेणधाता
 तममिषिवति। वृतायेनतैयगोधपादेनराजन्योयोमित्रवेनोपागतः। वैद्यश्चत्रुर्थ
 नाश्वरुपात्रेण॥८॥ सोमस्यवाद्यन्तेनेतिप्रतिमंत्रममिषिवासातिसर्वत्रमाकाङ्क्ष
 वा३। अमिषिवासातिसर्वत्राध्याह्नः। रुत्रोणरुत्रपतिनेधातिवशर्वत्रैवशेषः
 इमममुष्टेतिवप्रथमोदेवश्वत्र। अमिषिवति॥९॥ पार्थनामिद्रायम्राहेतिषडुहो
 तिप्रतिमंत्रं। शोभः। शेषशवप्रेष्टति। शोभः। शेषशंसेत्येवंवशशदन्तरपदार्थस
 मन्तनमेव। घृतातेवाप्रेष्टतितदातत्रैवशश्रुते॥१०॥ ३३। मितुनाप्रतिगवमृश्रुतिगा
 थानांसर्वाज्ञापतयेवगाथाकृदोविशेषेण॥११॥ होद्यायूहिनत्ययोःकशिपुनोरु

पविष्टो। कश्चिपुमस्रकोसौवर्णो। ॥ ४ ॥ शोभते। यथकुशतेददातिथय
 चनाछतः। शोभतावामेकै। कश्चिददाति। सहस्येवाइतिविकल्पः। आसनेव
 ददातियोयात्रापतिश्चः। कंठपन्यामिषेकेनप्रलिपतेप्रवर्धतयेति। कंठ
 वेनारुक्षविषाणातयासरसंलभोदका। मिषेकेणप्रलिपतेप्रपर्वतये
 ति। चर्मणिनिर्विक्रमयतिविहिरितिप्रतिमंत्रं। विक्रमणंकारपत्यध्वर्युर्म
 न्सुपजामातेष्टेवक्रमणशेषवारः॥ ४ ॥ यज्ञाशेषानासिन्ययुवाप्रव
 र्धतिप्रिपतमायेदंतेकर्मदंवार्यपुत्रानुसंतनोवितिशेषाअमिषेकशेषः॥ ४ ॥
 सत्तादायेडाहोतिपुत्रेवारवेप्रजापतयतिपुत्रयमानेयोतिनामगृदातिपि
 उशदंपुत्रेरुवापथापथपञ्चात्रयमतिमन्त्रनर्जनमपितेत्येवपितृ

५५
 शब्दः पुत्रे कृतो भवति। यथा यथं पञ्चादिति। अर्जुनो मिसन्योऽपित्येत्येवं। अपम
 मुष्णपितामवमुष्णपितेति मंत्रे पात्रः॥ वाह्मणे पितृवुयः पुत्रस्त्वपितरौ करोति
 यः पिता तपुत्रमिति॥ ४॥ **आमा धायो पाताशेन शेषां जाहोति** उदयतडत्यु
 तनाद्वेशेषा अतिषेकशेषाः॥ ४॥ **मावां** शतमधिकं वा सुम्या हवना यथा
 ततः **छापयति**। सुशब्देनात्र प्रातो व्यते॥ ४॥ **पूर्वा** क्षिप्रि। सातिकपोष्टिका
 र्थं प्रियेत्तान ओह्यते तच्च शान्तिच्छापयति॥ ४॥ **वाजपे** दयमवस्यत्यदक्षिण
 म्भावेदिशोऽणो व्यवस्थितं युतं किं पुर्व्ववन्नित्रावरुतयो निवावर्तनं कृत्वा
 त्यनेन मंत्रेन। वनुर्भिस्त्रैरुत्रनापृष्टिश्चरुयी। दक्षिणापथेन पात्रापरं एता
 वीतं **छापयति**। नथा। अथ यथापडयेति पुत्रनारोहति मेवरथा। अथ यथाप

वेति सुवन्नानो हतिमेवरथामरुततमिति द्वाहृजिणाण्युर्यप्राजातियंता ॥ ८ ॥
 गवांस्येच्छापयत्यापातेति अनेन मंत्रेण नथयते वा ॥ ८ ॥ यजुराहोपि सृसतिगां
 यजमाना समिद्विपेतेति अनेन मंत्रेण ॥ ८ ॥ जिनार्मसाः कुर्वन्मतिवाह । वशदा
 यजमानाः ॥ ८ ॥ तावद्भयोवागोष्मामिनेदवा पुर्वेण पुष्पपरात्पोतः पाप्मदेजो
 पुयति मात्य इत्यनेन मंत्रेण ॥ ८ ॥ अग्रे एह पतय डति चवारि नथ विमोचनाया
 निजुहोति प्रतिमंत्रय शूनां संसो सिति वराहो यान ह्युपपुचते । यजमान
 ॥ ८ ॥ मृमिवेरुते पृथिविमाननिति । अनेन मंत्रेण यजमान एव । अवना हतिह
 सः अविषदिति । नथा यजमानाः । विमुच्यसंयत्रिकं नथवाहणे करोत्यनसक
 म्मसा लाया दृष्टिणातः विमुच्यते नथं सहयं नथवाहणे कनेति । तथवानसदेव

कर्मनयवाहणोऽपप्रवतेयत्रोऽनयादवतानतिनयवाहणश्चद्विंशतिशतम
 नावासजतिवृत्ते। वृत्ताकारोरक्तिकाशतमानो॥७॥ अनुवर्तमानोऽप्यनांशः
 स्वामुपगृहति। उपसृशतिशतमानावियदसाति। इयदशात्येकं युसातिचाप
 रं॥८॥ तौ बह्मणो देवौ र्यशातिशापामुपसृमति। तावितिशतमानो॥९॥ इदं
 वामिति वहरते वाहुपयस्यायां व्याघ्रवर्मदेशे छितायां॥ इदं दृष्ट्वा इत्यनेन मन्त्रेण
 पयस्यायामवहनति वाहुयजमानः॥ व्याघ्रवर्मदेशे छितायां सप्तकुं वनुः प्रपद्य
 विध्वनुद्वनाय उत न वेदिह वापयस्यापप्रवति प्राकुष्विष्टरुतः॥१०॥ इदं दृष्ट्वा
 रमासंदां न कृता व्याघ्रवर्मदेशे निदधति स्त्रोनासाति अनेन मन्त्रेण। अथावा
 समष्ट्यामाश्रुणाति इव मयोरिति निति। अष्ट्यामित्यासंदावास अश्रुणाति इव मयोरिति

येतिनिति॥८॥ ॥सुचंतमस्यामुपवेशयतिष्ठोनामासादेति॥वाहुगृहातयजमा
 नमासंधासुपवेशयतिमत्रआदयदिव॥८॥**निष**शादेत्युरोद्यातमते॥यजमान
 स्या॥अभिसूरितयथैपंचाक्रान्याणावधायआदेयजिष्वृकदंडैःशनेसुक्षाध्वं
 नि॥अभिसूरित्यनेतमंत्रेण॥पंचाक्रान्यजमानस्यापनोवाधायपथादेनयजमान
 स्यायजिज्वृकदंडैःशनेसुद्विवेति॥त्यध्वर्यवोबहुवचनोपदेशात्॥८॥**पापा**
 नंतेपह्नोतिवावधनयामितिवासंत्रेण॥व्रंति॥वृह्णीवितिविकल्पः॥८॥**वरु**
 वहात्रित्यामंत्रयतेपंचकृत्वः॥यजमानः॥॥**प्रत्याहव्य**द्वैत्यासः॥सवितावरुणा
 मिद्रो॥**रुद्र**इतिचंब्रह्मासित्यादिभिः॥चंब्रह्मासित्यादिशवितावरुणाइत्येव
 सादिव्यत्याशेनब्रह्मापतिवचनंददाति॥यजमानाय॥॥**आदि**नैवात्यं॥८॥

ब्रह्मा १

सात्यतेनैवात्यपंचमप्रतिवचनात्वावदुकारेतिवद्वयत्येवंतामानं वशदजमा
नसहिपुर्वमंत्रेणामिहित॥वदुकारेत्येवनामनसंशयहंति।एवमपिहिअय
तोभ्यएवंनामामवतिकल्पानमवेतन्माशुष्टेवाचोवद।तीति॥७॥सत्यसोप्र
यच्छतिपुरोहितोधैर्युर्वेदम्वज्जइति।अनेनमंत्रेणायजमानाय।नाजानाजवा
तामुतच्छपत्योरन्यातरोग्रामणीःसजातश्चैवंपुर्वपूर्वउत्तरसोमस्यंप्रयच्छतिसजा
तश्चग्रामणीःसजात॥॥प्रत्नेनसजातःप्रतिप्रच्छाताचपूर्वमिसहिताः५मुक्तु
पुरोरुवाधूत।मूमिकुरुतःप्रत्नेनवद्वेणसनातप्रच्छातारोपूर्वमिवहनसंलमा
मुक्तपुरोनुवाधूतमूमिकुरुतः॥७॥मथनोविमि।ते।पुरोरुवाविमितंकुरुत
इतिवत्तते॥७॥धूतमूमोहिरण्यनिधायामिडाहोतिवत्रुष्टहीवेनाग्निःएशुरु

॥४७॥

॥४७॥

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

तदुच्यते शस्त्रमपि वचनाम् ॥ अथ नृपमेकेन तथोदीनि चेन्नायदिमहिंश
 दोद। क्षितवसन्तेन परिहिते। तदातिथीदिनामेकेनावाभूथमन्यवतगुति। उदैये
 केना। उत्तरत्येकेनोदेति। देवमाहेद्रादोदि क्षितवशतं परिहितं। ततस्तेनैवावनाति
 वल्लोचनं हेतुवा यद्व्यध्वयवागामीवेति सिसिपुडत्यवाच्यवहुवचनापदेशात्
 आदिमामर्थोवतत्यासे। वाचवा। अमीवापीणावसेसएवयथास्फुरिति। तावाए
 ताद्वादशावात्रयोदशावादक्षिणाभवतिति सुतः। तेनुवेवंद्वादशमवतिनत्रयोदश
 व्यते। कापाठांगिकरणेनत्रयोदशमविति। तत्राध्वर्यापाव्यते त्रिणिवाशांसि
 यश्चानद्वाहे॥ गावाजंवाग्मीधइति। त्रयोदशमवतिति वचना॥ त्रैवावति उदवशा
 नीयाकार्येतिषेवनीयमवति। पुष्टयोदसानीयासमारूढनिर्मथितेदृष्टा। इद

॥४८॥

॥४८॥

२

चतुर्थानसंभवति। यथा तिस्रवति यदशपेयाया अथा कयादेकतंत्रतां वक्ष्यति। तेनात्र न
 वतिसंदेहः। किमिति प्रनिने कियता पराग्या हवनीय इति तत्र के विदादुरभिषेचनीयश्च
 वैष्टिरिति तदा हवनीय एवातिप्रणीते प्राप्तेति अपरामयो आहुः नदाशपेइका इति।
 अतोतिप्रणीत इति नेष्टे तदपरह नित्यं प्रअतावतिप्रणीते दृष्टेति। ननु वा पराग्या
 हवनीयेपि नैव प्ररु रतो दृष्टा समासु संयन विद्यानां सत्यमेवं समारोपमं च तदंश
 पयेन विभृते अतो न कुर्यते। अपरमि संवधः आदभिषेचनीयश्चातपनीत एवाकेव
 लं मथनं न कियते तस्मादिहैव युक्ता रूपमनुधानां अपि च निवृत्तप्राकृता कार्योदति
 प्रणीतो। नोदवसा नीयय भ्यक्ष्यते। ननु वा परामयो दाशपे-यिका इत्युक्तं। सत्यमेवं
 तथाप्या हवनीयाहाया मएव न सधते। नानि प्रनितो निवृत्तकार्यवा इति ॥ ॥ नैष

ज्याविद्यायोरप्येकात्रिधादक्षिणमवति त्रैधातवीणा तदशोत्रगणिसत् ७ माहवी ३ षि
 निर्वपति। संप्रमुपाहवी ५ षि पितृनामधेयंतस्मात्सं ७ मुपोनामेति दशानामपि धः प
 मनुष्यान्तं यथाश्वादित्येवमर्थग्रहणमिति संप्रदायः। कास्वानात्रुषाणां प्रवृत्तिश्चेति गू
 तदति। मन्यते न चाचार्येण सूत्रितं। अन्यत्र वोक्तं प्रतिगृहमेकैकं श्वश्च दृति तेनावा
 र्थमिष्टायादेकस्मिन्नेवाहितेन स्यते कास्वपाठात्। दाप्रत्यहमिति। देवयज्ञनाश
 रमेकैकोनो शप्ति। हवीषा ॥ ॥ शालाजावामत्यं। अंतहवीदशप्येयं शालाया
 भवति शालाग्रहणं वोपलक्षणार्थम्। सा विवसानश्च तत्राशुपौ स्रंद्वार्द्धं च त्ववरुना
 प्रेयं सोऽश्वैश्च वा मियथोक्तं। यथा प्रदेशांतरयावर्त्येनोक्तानीति यथा क्तग्रहणं ॥
 ॥ प्रतीष्टिपुडरिकाणि प्रयच्छति। प्रजकृतिग्रहणं दक्षिणार्थं तथा च काण्डपाठः

सादृश्यात् ॥ ॥ हिरण्ययातिवा । पुडरिकानि सार्वार्थाविकल्प उत्तमायुष्यं च द्विद्वयो रत्या
 यामकं ॥ ॥ तेषां ५ अंशं प्रतिमुच्यते तेषां पुडरिकानां ५ अंशं माताल्लक्ष्मीं प्रतिमुच्यते । यजमाने तस्य
 होमवति । सा शुद्धि कृतेति वचनात् । इदं विचार्यते । मिकेता निवदि ७ षिदशयेयागव्रताति
 उत्पृथक्त्वार्थमिति । पृथगर्थत्वा मिति जुमः एव ह्यत्र युष्मतेय मितिर्मपीष्टमसदे मिरपि सुया
 इति तेन त्रिष्युक्तादिव ३ । पृथग्वर्थत्वं मितिकेचित् । तस्य मित्यपर्ययेते हि देययाथोना
 ममीनां तदेव यजनं प्रतिनयनं क्रियते । अतस्तदर्थमिति गम्यते । तथा च संत्रासां सवित्रा
 प्रसवित्रेत्युपक्रमविष्णुना दशम्या देवतायाः प्रसुतः प्रसर्गमिति प्रसर्पणार्थतां द
 शयति । एमिर्मपीष्टमसदे मिरजि स्यादित्यर्थवादप्रायः । ययोजनं दसजेयागवेष्ट्या
 वाधानाभावः ॥ वायप्येयं च सर्पणाभावादप्रविशति ॥ ॥ एकतंत्रोक्तयेकवातः ।
 इदं वाच्यं किं सभिषेचनियदाशयेयावेकतंत्रावुत्पृथक्त्वं वा विद्येत्युपक्रमविष्णुना

दशनयादेवतयापति। एकतंत्राविति वमः कुत एतन्ना। कयप्रतिकर्षाश एव द्वे न क्रय
 तो। सहसामोकातातितत्प्रतिकर्षाचाध्वसतस्यापिप्रतिकर्षद्विति। एवं प्राप्त आह। ना
 नावावभृथ। दीक्षाकृति। म्या। तानातत्रोवाभवतः। कुत एतन्। अवभृथदीक्षाकृति।
 म्याअतिषेवनिपण्यह्यावभतः। क्रयते। सयत्रावभृथमन्यवेतितदेतदप्यम्यवहरतिति।
 । दीक्षितवसनप्राप्तत। विविपरेवाकोअवभृथदर्शयति। तथादीक्षाक्रयते। पुडमृज
 प्रतिमुच्यते। साष्टादिहृति। यदिह्येकतंत्रोयातांनावभृथ। अयते। तथादीक्षावद्व
 ति। एवं प्राप्त आह॥ ॥ एकवानुपुर्व्ययोमात्र। नुशद्वः। पक्षव्यावृत्तौ। एकमेवतंत्रन
 भिततंत्रताकुत एतत्। एवं हि पदार्थी आनुपुष्टीणयुधते। क्रयमात्रेपुनः। प्रतिष्ठासा
 तो। दीक्षाणीयाप्रायणियादीनामश्चादनुष्ठानेनानुपुष्टीणाशतत्रोदकवाधा
 यनुदिक्षवभृथअवनंतद्वचेतत्पदोषतदुक्त। अभृथदिक्षाम्यासावचनादितियथा

श्वमेधेवमथदीक्षायांसं॥ ॥ सप्तश्रावह्मागाराओममाहत्यासंघतिमशति
 द्विकरोतिसप्तश्रातिश्रोविह्मागारादृश्येयाथंसीममाहत्यासंघतिमशतिदि
 करोत्युपसदेवताहर्ष॥ ६॥ पितिवपनुपसदंतडुन्यशोक्तं। पवमेवहिअवणा
 मिति। पितामहवदशागा॥ ६॥ सोमपातां॥ ६॥ साख्यायासर्पणां। यजमानश्चापिता
 महदशागां। सोमपातामुच्चार्यसर्पणकर्त्तव्यं॥ ॥ सवित्रेतिवानुवाकमुक्त्वा
 सर्पणांतवतीतिविकल्पः॥ ॥ दश। दशकेकचमसमनुमहयति। दशदश
 केकचमसमनुप्रसृष्टाभवतीतिवचनात्॥ ॥ यजमानश्चराजान्याः तत्रचमज
 न्यचमसेराजान्यामहयति। साख्यादिसमानजाताप्रभवति। ननुचमंतवा
 मृत्नीणां सोममहयति। त्यत्रक्रयते। तत्रकथंराजान्यमवेष्टुः उच्यते। भूयश्चा

ब्राह्मणेषु वा ब्राह्मणेषु शतं ख्यो यदोषः एवं च सहनपातविरोधानभावेति एवं
 प्राप्तं आह ॥ **ब्राह्मणवाक्** कते वा सवृः पक्ष्याश्चो ब्राह्मण एव भवति न ह
 त्रियाः शतं ब्राह्मण इति श्रूयते ननु च ब्राह्मणेषु च मयश्चाच्छतशब्द इत्युक्तं नत
 देवशतं ब्राह्मणसो मम हयंति इति विरय विधो वन पसरः शशार्थी भवेति प
 वं वं रुद्रादशदमेकैकं च मम तु म हयंतीति विनागानि भ्रान्तं ॥ **उत्थांसाख्या**
 योगात् सतसरव्या च नुल्लेपूपपद्यते ननु ल्येषु अतो यत्र मा च मसेपि ब्राह्म
 ण एवेति सहपात विरोधा मुवचता ॥ **ब्राह्मणे** द्वात्य ऽं शुवदकिं
 णा अ ऽं शुवदिति नुल्यसाश्च वा ॥ **हिरण्य** इ ऽं सह मुहाने रुक्म ऽं
 होत्रे हिरण्यमयो प्राकाशा यश्च युवौ न्यार मश्च प्रसात्रे वशा मे वावरुणा

न ६

॥ ५१ ॥

२०

यज्ञपतंवासाणां ह ७५ सिते वाससितेष्टापोऽन्त्यामश्रुतरतो गृक्तयवाचीतमहा
 ककायगामाग्निवेददाति। तिसर्वत्रानुषंगागोडवानुडुद्रवति। काष्ठपाठात्र।
 अभिषेचनीयात्ते केशवपनीयेति वर्तते ७५ अवसरं अभिषेचनीयात्तयहागे
 नदशपेयमेतल्लहते। अभिषेचनीयेनेष्टा केशानवपतइति। श्रुतेः। तच्च संव
 सरं न च पतिइति श्रुतेः। वपनं मुडनं निवर्तनं मवषडनं केशानामवषडनं।
 यिनैव ताह। सर्वे नैव वर्तयते केशानवपतइति॥ ॥ मृशानामिष्टावात्तशब्दा
 अवसरमेव। अनुपाप्तकश्चयावङ्गीधो। पुनर्जाविज्ञीवमेव मृशानामिष्टानमेव
 सरंनुसोषानत्कश्चाभिभूशानमिष्टानमिति॥ ॥ ८५ उत्तरेशुक्तेपंचवित्तः। पंच
 वित्ति। इति नाधेयं। तस्माच्चतुःपंचवित्तो नामेति। उत्तरअहनमगांतरश्रुदा

सांख्यउत्तराभांतराद्यैर्विवेकापशु कृत्यर्थः ॥ अस्येयदेहसोमोवावैश्वदे
 वसुतुः षयमाभेदः वरुणीवाहेश्वतुः तेषां च ॥ ॥ पूर्वश्चरिवाचरिवाभ्यामस
 ॐ सवासवतः सवतसंकारः ॥ अतश्च संस्रवाभावेप्यन्येन कार्यः ॥ ॥ आपयो
 हिरण्यदह्निताप्रीधेदधात्येदश्च सप्तः सोमः सवतुवह्मणो वैश्वदेवसुतु
 षहोत्रपयश्चायावसाऽभावेऽप्रविताद्युभ्यां वाहेश्वत्यश्चाशितिपृष्टावस्मणो
 ददातीत्यनुवसते ॥ वशाः रिक्ता ॥ अप्रविता अकामिता ॥ अध्युभ्यामिति द्वितिये
 प्रीतिः ॥ ॥ अनाधकासधापोषा राडासुयादहिरिति मविति द्वादशाक्षराणि प्रधु
 गांवीं षितिनामु निर्वपिति मासातराणि प्रधुग्रीवी ॥ २ षितिनामेवेयं ॥ संवेप्रयु
 युजां ॥ २ हविमियजित इति श्रुतेः ॥ द्वादशग्रहणोवासासांतरपक्षकस्मिन्नेवा

॥ ५२ ॥

॥ ५२ ॥

हनि क्रिये ते वमर्थः त था व का स्था नो ष ड् स्त्रो त द त्तिय च ते । य दा दा द श ना र्शे मे व प्र
सु ग्ध विष्टु मु त्तरे षा ने ति दा द श गृ ह्णां ॥ ॥ आ ह व नी या दा पु र स्त्रा ठ्ठ म्पा प्रा से रा श्वा प्रा
स आ मे य सो म्पा सा वि त्वा र्ह श्वा सा वि त्वा र्ह श्वा त्प चा पु र्वे श्वा न रा य थो क्त मे व मा ह त्त
श्च र वः सा र स्रु त पो क्ष मे च त्त्रै उ प त्प वा रु णा दि त्वाः ॥ ए व मे व प्र त्प ह त्त श्च शं च प्रा शे
त्त व ति ॥ ॥ ष ड् म धे क तं त्रे त वं ती ति शेषः ॥ ए र्वा मि वा हो दौ दौ ष णां । ३ ष णो द द्वि
णा । इ त स्त्र च चो द के ना च्चा हा र्फः ॥ ॥ अ षा प दी व त्प शु वं धौ ग र्ति णी च्चा । ३ शु चु णा द
द्वि णो अ षा प दी श द्वे मा चु रं यो च्च ते । ल ह्ण ण या त द्व त्प शु वं धौ ता वे तौ ग र्त्त णी च्चां स
व तः ॥ ख गु णा त हु णो द द्वि णा वि त्प र्थः । अ यं च्च दि त्पे त्पो दि त्पे वा त्त व ति ॥ वे च्च दे वी श्च

क. धे

तीमारुतीवात्तवंति ॥ तदन्ते केशवपनीयोतिरात्रः पौर्णमासी सुत्पः ॥ तदन्तश्च
हाणव्यान्तरपौर्णमास्यां केशवयनीयोत्तवति ॥ उत्तरेमासात्तराः ॥ उत्तरेवक्त
वोमासांतराः ॥ चत्राहात्यौर्णमासी सुत्पाश्चरवंति ॥ ॥ बुध्दिदिरात्रः ॥ अमि
ष्टोमातिरात्रं ॥ अमिष्टोमग्रहणमपार्क्षिकचत्रापनार्थम् ॥ ॥ चत्रवृत्तिः ॥ अप
रक्रतुर्नवति ॥ ॥ तसुलयत्रे तएके विष्टोमवोतिष्टोमौ कुर्वत्येके उपरिष्टो ॥ अत्र
च ॥ वेशाखामावास्यायां पशुबंधो ज्येष्ठपौर्णमास्यां ॥ केशवपनीयः ॥ आषाढां
बुध्दिदिरात्रः ॥ आषाढां चत्रवृत्तिः ॥ तादृपदाश्वयुज्यो विष्टोमघ्रातिष्टोमौ क
र्त्तिक्या ॥ २ सोत्रामणीति ॥ अतिपेचनीया द्वासंवत्सरा केशवपनीयोतिरात्रः ॥

॥ ५३ ॥

राम

सोमपर्वः ॥ सोमावर्गः सोमापर्व इति । सोमानामवर्गेतिवति । वातदपर्वे सोमाः ॥
 उत्तरे शुक्ले सोमामणी मोमानंतरे शुक्ले मैत्रावर्गी नवति ॥ ॥ वीही विरुढा विरुढा
 त्रौमसुपनक्षत्रीणां तिक्ती वा ज्ञीसेन रुजयं ॥ ॥ एत्कोदवं विरुढं श्रुणी कृत्वा श्वि
 त्पोपयस्वेति स १२ जति । वृंदनया को विरुढैः स चतुर्षुष्टी कग्रहाणां पूर्वकश्चोद
 कात्रग्रहाय । त्रष्टुच विरुढं चूर्णैरश्वित्पोपयस्वेति संसर्गः ॥ ३ ॥ सि २ हृदकया द्य
 लोमानि चावपति । वराहोतत्रैव ॥ ॥ पशुषुवाश्चावपति तुल्यशास्त्रात् ॥ पुरो
 डाशवर्मा इव सामाच्यात् ॥ अत्र च सुरायां च पुरोडाशवर्माः प्रवर्तते । इव्यंहितेषां पशु
 पश्यापकमिति । नचुचग्रहग्रहाणां पुरोरुगुप्यामादीनां दर्शनात् सोमिकात्वंतीति म
 म्यते । नेत्याह ॥ ॥ यावदुक्ता १२ सोमिकापुणा वा ३ । यावदुक्तं ते सवन्ति । मदि

६०

सौमिकावर्मपट्टतिरत्रयक्तवाचनचगुणप्रवृत्त्यागुणोत्तरप्रवृत्तिर्युक्तागुणाद्या
देव॥ ॥ त्रिपशुः पशुं वश्वं चतुर्थीमु॥ चतुर्थेवाहति॥ पकार्यावश्वरायावशु
राघाया श्विनो जः श्वेतः श्वेतपारक्तः गौरः॥ ॥ मन्त्राविः सारस्वती राज्ञो
मन्त्रमवहंतीति॥ क्रमसमिंशयषु शयषु चास्तेतदुणात्तावेजाः तद्गणानाम
त्तावेअजातवंतिषथमोत्तोहित॥ तदाचलोहितः प्रथमोत्तवति॥ त्रिष्टयो
स्वेदशितिलिङ्गा त्रिष्टूपोवात्तवति॥ एकष्टुपोवा॥ एकादशितिलिङ्गात्त
कादशित्यांष्टुषयांष्टुष्टु॥ एकष्टपतानेकष्टपञ्चव॥ एकादशितिलिङ्गांवात्र
गणावमिति॥ अत्रोच्यते॥ सौत्रामणीसंज्ञावृत्तादेशयतेवनिर्यतुंयुध्यते॥ तद्यदे
त॥ १० सौत्रामणिकष्टयमेतौष्टपवेनितोलवतइतितोत्तवतइति॥ अपिचष्टुत्रा

॥५४॥

॥५४॥

तसामर्थ्यादयमर्थोवागम्यते श्रुत्याचारं तमन्तरेणैव द्विविकल्पः सिधात्येव ॥ त
स्मादेकपदानियममशतिश्च शिचरूपा प्रघासवत् ॥ अत्रेदिद्विगो ॥ तत्रैव तिव
धामार्जनाते कुशेः परिश्रुपुनातिवायुः पृतइति अनेन मंत्रेणाकुवलक कर्कधुव
दरश्यातिवाचपतिकुपलादयो तदज्ञातिविशेषाः ॥ वयोवहा विज्ञो वा इत्य
परेग्रहगृह्णाती कुविदंगेति त्रीचाप्रतिदेवतमितयेवपुरेनु वाकसचायं विक
ल्पः ॥ एवंवा त्रीचेति श्रुतवात्र सम्यहस्यानुवाचानं यजेति ॥ समाश्रुतुर्थ्यना
मेपदो नानविमक्तिलोपन ॥ अथमस्या बुद्धे मनि तरो ॥ ग्रहोपरिश्रुद्धे मादक्षि
णोमौ तत्रवा हवनीये संस्तुताराः कर्त्तव्या वोदकं परिप्रात्या ॥ तत्क्रोत्रमा

०६

दृष्टपरिष्ठुतै

मासिवारुक्मावच्छिदं कुं । तस्मिन् जन्तो द्विणासाधार

योऽश्वंतसु पतिष्ठते वि

भवतां व हिंसादामग्निध्वात्तानामिति । तद्वाहरणमा

त्रोपदेशाच्च । यथा च

तांतदेथे लापीति ॥ ॥ हवीर्यपि निर्वपति सावित्र

वारुणोऽशानि यथा ह्यं पशुपराशुशार्थे ॥ देवताया चान्य शुवुरोऽशशार्थे

इत्युक्तं ॥ ॥ ननु स को द द्विणाशु यवाहीति वावऽवावेति विकल्पः ॥ ॥

सोमाति पूतस्याप्येषा । सोऽत्राभासी न वतीति शेषः ॥ ॥ अनुयाज्यं ते पशुपरा

शशार्थे श्वरत्पाशितेन प्रागवदानेन स्यः ॥ ॥ अश्विनस्य नात्यतिः स्वसि

न निधानात् । हविर्विवाप्रागवदाने श्वरणि ॥ अस्मि श्वपत्ने ॥ अस्मि

नानोवासीजामाणीत्रैधातवीवपक्षत्पश्र्यतासैषाराजसूययाजिन
उदवसानायेष्टिर्त्तवती॥अतःकमार्थमिदमाह॥॥राजसूययाजिनः
कर्मापवर्गवासौजामयी॥त्रैधातवीतिविकल्पमाशंक्याह॥त्रैतातयिउ
ष्टर्ययोगाउत्रैधातव्येवांतेतवति॥आनुष्टर्ययोगाउत्रैधातव्येवातेप
व्यतइति॥नवोनयोर्विकल्पः॥आप्तानसामर्थ्येउतेनसौजामाण्यांउदवसा
नीवत्वमुच्यते॥उववसानीयासांनिधोपाठात्॥उदवसामीयेवोदवसानि
येति॥उपधारष्टपातथावपाठः॥अनयामेपीष्टतस्मत्तयापिष्ट्याइति॥

क. ६

॥ ॥ उपाध्याय कर्कस्तौ कात्यायन विचरणोपचक्षोऽयः ॥ ॥ राजसूयः समा
शः ॥ ॥ विश्वनाथ ॥ ॥ विश्वनाथ ॥ ॥ विश्वनाथ ॥ ॥ गणेश ॥ ॥ हुंठिराजायन
मः ॥ ॥

॥ ५६ ॥

॥ ५६ ॥

राम

॥३॥
 रात्रयुगोत्तुविदित्ताडदानीकृतिमंजरागारसरप्रामोअमिखुविधेयः सोरुविधीयते॥॥अभिः सोमांगतेह
 गाद्यतिषंगात्तायद्यपिअमिशहोत्तलमचवनः संस्रदधिकरणभूतछटानिधायकोपदंष्ट्रवाट्टकाति
 रमिंविनोतीतिहिअमेनयथाभिमागेरंतिअमिशोत्ततीतिचआरोहशोद्धमभुलस्येयेते। तस्यचानारूप
 चिधानात्प्रकटतिपेक्षत्वेसोमस्यांगमित्युच्यते। सोमशब्देनलक्षणाया अंशमाध्यकत्वभिधानां सोमांगमि
 तिकुतत्र॥ ॥ तदुणाद्यतिषंगात्तातदुणानां हिद्यतिषंगोत्रदृश्यते। अंतमे----- वितोति। आयाणी
 येनप्रचर्यसीरंयुनक्तिचित्तोगार्हपत्याभवत्यचिताआहवनीयोथरा नानंकीणात्पेवमादिफलः
 वताद्युणाद्यतिषंगेसतिअफलम्यतदंगताडछतः समहावतेनियमः। अंगमपिसदिच्छयासवति। वा
 थमवगम्यतेयेनसमहावतेनियमोदृश्यते। तस्मादेतातिसर्वाणिमसोयेयदाभिमहावतमहमंडकमि
 ति। ननुवागैन्नोमहावतनियमः कस्मान्नतवति। उच्यतेनिप्रकरणेपाराह। यस्यैवप्रकरणंतदस्मिनि

॥ ५१ ॥

॥ ५१ ॥

प्रमोयुक्ततस्मात्साधनीमिहितं समदावृते नियमइति। नियमविधात्तादृचवेष्टेवभवति। न प्रथम...
हा त्वे। प्रथममाह्वयतइति प्रथमाहारः। प्रथमप्रयोगइत्यर्थः। कुतएतत्। अथमिप्रयोगेनभवति।
उक्तवेद्यमिनिधानंविहितं। सद्यद्धार्यमानोनाउत्तरवेदिंव्याघारयति। अग्निंधारणांविधानार्थं
अग्नौचमुलेग्निनिधानंविहितं। यदिचप्रथमाहारेण्यग्निः। स्यादुत्तरवेदाग्निनिधानमर्थकं स्यात्
अथपुनः प्रथमाहारेर्थयान्तेसेभेद्वितीयादिष्वनानिधानमविरुद्धमिति संप्रदायः। ननुवानारभ्य
वादप्राकृतविधायोर्विकल्पः। कस्मान्नभवति। नित्फत्तते। प्राकृतंविधानमुक्त्यतिश्रिष्टत्वादना
गम्यवादादहनीयोतानविकल्पइति। अत्रवदामः। यदिप्राकृतेप्रत्यर्थिचाना॥ इत्येवादस्यात्तकाशः
द्वितीयाध्यायुपिप्रयोगे। घृतात्प्रवादविहितोभिर्नप्राप्नोति। तच्चापिहिप्रकृतविहितमुत्तरेवेदातमि
निधानमव्ययत्। तस्मादप्यथात्येवाप्रथमाहारइतिनप्रथमः। प्रयोगउच्यते। इतिकथ्यतश्चेतत्। राम

उच्यते। प्रथमहारशब्देन ज्योतिष्टोमो मिष्टोमसंस्तुतव्यते। तस्य द्विप्रथमहारणामनुष्ठानं। एवं हि श्रूयते।
पवं वा त्रप्रथमो यज्ञानां यज्योतिष्टोमः। आचार्येणाच्युक्तं। पप्रथमसोम इति। तेन प्रथमहारैज्योति
ष्टोमो मिर्त्तवति। न हि प्राकृतं विधानमाचार्यविधिना पदे पित्रा धिर्नुंशक्यते। अतो नाराय विहितस्य।
मेरयत्रावकाशः। यथा सामदृश्यं प्रकृत्या प्रातेन पांचदश्येन वाधितं। यद्येवं युनयं चैव श्रवणं। तत्रैव।
प्रिः। प्राप्तेति यथास्मामिचित्वा वने सामाविति। यथाश्वमेवेधेयकविंशो मिर्त्तवतीति। सर्वमेधेवापि
सुत्तम इति। नैष दोषः। आसिद्यत्राद्यदपि विधानं। अथातो मिश्रिति प्रकृत्य तम मिष्टोमेनानुयजति।
बभुः। न तमतिरात्रेण तमेकरोत्रेण तमेकरोत्रेण तद्विरात्रेण त्वेवमादिसमानविधानार्थानिवचसा
नानिगे। सर्वत्रापि। तथा च तस्मादसमविधमेव प्रथमं विदधीताथैकोत्तरमेकशतं विधादिति। अतः
सर्वत्रापि। सामदृश्येन विशेषश्रवणमिति। ॥ चित्ती समान उच्यते। तस्य चोपोर्णमास्यासिमे

प्रकृताह। समाचम्य प्रकृतो बह्वर्थाति॥ ॥ अप्रियोद्वा दशोद्वा त्रिस्पेति अप्रियः प्रयाजयाज्या। द्वादशसर्व
 वेतितायता ऊर्ध्वमसाममिबोत्तंतीति श्रुतेः॥ ॥ अप्रियोद्वा दशोद्वा त्रिस्पेति अप्रियः प्रयाजयाज्या। द्वादशसर्व
 कृतोद्वातेमिहितं इह वचनादकादशोत्तंतीति॥ ॥ पश्चिन्नेः पुरुषसंज्ञपने वचनाद्देवति॥ ॥ अत्र
 साधुवनिप्रवसणयोगात् इतरेषां पशूनामुकायप्राशनमुक्तं। अने वचनतीति च तेनाजस्य सुंधमी
 त्युच्यते। प्रहिप्रवरणेन युष्यते॥ ॥ सर्वेषां वविशेषानां सर्वेषां वा शोभनं कर्त्तव्यं। सर्वेषामिष्टविशेषण
 देवतासंबंधोद्दिष्टः। तेन सर्वस्मै ते यागाः। यागार्थस्यास्य च यो धर्मः स सर्वेषां तदति। अद्भुत्कायप्रादा
 ननु वचनादेष पुरुषो राजन्यो वाचवताद्देवति। कंठेषु नृणामंतद्वायुशिरसा। स्यादहो ह्यणविकाराध
 या नृणां दान्तवशिरसामादानजिह्वा यर्जसाश्च वदानेः सहृद्यते। चतुर्णाममुकायप्राशनं
 शिरोग्रहणममनंतमेवायेनांतं प्रकृत्याहस। २८ तैत्तिरीयसंशेधप्राशनमिति॥ ॥ ततोष्टेदिष्टका

एवमात्रेकार्णवकस्यापि कितनः संतोदिति श्रुतेः कस्यापि पात्रौ तामकिंनतः प्रभरोदितेन सुत्यमेव
 तस्माद्विकल्पः सर्वदीर्घागानेन वेति संभरणाभावः सोमर्वयागपक्षार्थमादः ॥ पा० वैश्वानरः पशुपुरे
 डाशउपां सुभतति पशुदेवता उपांशेव ॥ आग्नेयेययाष्वात्रुवाक्याः कामतयोत्तवति ॥ मेथुनं वर्जयेद
 पयस्यायाः ॥ पशुस्याग्नेते विहिता आताडति ॥ मा० २ भापजीमने चेष्टया वर्जयेत् ॥ चंडसिंका इवा
 निधनाका निमिरा २ सिनिदधानि चत्कारावमसिंका हनति ॥ कृपालगतामाज्ञाभिधीयते तउ
 इत्यधुना त्को निमिरा २ सिंष्टापयति ॥ संकलानिवा विनिविकल्पः ॥ अत्रानिवा हि रामयानि
 वाधुनमयानिवा नालभ्येतां पशु ॥ अत्रानिवासं ग्रामहानि शृल्लाति हि रामयानिवा धुमयानि
 वेति विकल्पाः उपामरूपोवा प्रापत्यः ॥ पशुगलस्यते ॥ च प्रडाखापति विकल्पः ॥ प्रजापत्य
 स्यवाहर्गो नियमः ॥ घट्ट्याव ॥ धाय्याः ॥ प्राजापत्या हिंसा कल्पे चततस्यै कविः ॥ अतिशय

क०भा०

60

॥६०॥

मिथेयइति॥हिरण्यगर्तंष्ट्रवाधुताधारः॥हिरण्यगर्तवत्पाधारमाधारयतीतिवचनाशस्यपूर्वएव
भवति॥नापूर्वःप्रकृतिर्लिङ्गसंयोगात्॥प्रकृतिर्लिङ्गसंयोगोऽत्रभवति॥आधारमाधारयतीतिपूर्व
त्रेपिसंदेहः॥किंष्ट्रवाधारेमंत्रविधानमुक्तोत्तराधारइति॥किंतानव्यासं॥॥पूर्वोदेवतासामाचार्यो
शुवाधाराहिरण्यवत्पाकर्तव्यः॥ऊतएतदेवतासामाचार्यः॥शुवाधाहिरण्यजायतिदेवताहिरण्य
गर्तमपिपजायते॥देवतावंकस्मैदेवायहविषाविधेवत्पामपिति॥कसुप्रजायति॥मंत्रश्च
वाक्यंधाराम्बदेताभिधानसमर्थः॥तस्मात्त्रैवविनिर्मुक्तइतिएवः॥प्रामाद्वि॥॥सुसामाचार्यो
पदेशास्यानुग्रहः॥पञ्चपाठवो॥तर्ह्यस्मिन्नाधारेमंत्रप्रयोगः॥किंतदुत्तराधारऊतएतन्
मंत्रवचसामाचार्यः॥तत्रकृतोमंत्रेष्टृष्टस्तेषांजातविधानमनुसृतपतरीइतरत्रचमंत्रध
त्वावधिष्यातद्विशेष्येतिगोरावंस्यात्॥ततोत्तराधारेमंत्राविधीयमानः॥शस्त्राणांयात्र राम

॥६०॥

मंत्रातस्सनिवर्त्तकोमवतियथास्नेहसामाच्याश्रुतेलंष्टतस्यगत्पुनरुक्तं कशहेन प्रजापतिर
मिधीयतइति। इन्द्रस्यापितच्छ्रामिधीनमभिरुहं। तस्मान्मंत्रोपदेशादन्तराद्यारणवतद्विनियो
गइति॥ ॥ वायवेवानियुक्तेष्टेत्तलीशुदीदेदधश्मथवानियुक्त्रयणाविशिष्टायवायुदेशु
क्तः पशुरात्मते। न प्राजापत्यपशस्वावा। एवमपि हिष्टयते। एव॥ श्वतोवर्णतिः। तशुदीकृ
र्वातः। रूपाशहश्चात्रावर्त्तते। अथेतं वायवेनियुक्ते। शुक्तउपरमारमारत्नमतइति श्रुतेः। त
त्रवद्धेवायेदध्मात्र। तस्यसप्तदशममिधेष्टेमोभवंतीतिवचनात्। प्राजापत्यः पशुपुरोडाशोव
दशकपालउभयोः। अयोरपि प्राजापत्यवायव्यरयाः प्राजापत्यएव द्वादशकपालः
। पुरोडाशोसवति॥ ॥ कइत्योशान्प्राचुवाक्याः प्राजापत्यस्यभवंति॥ ॥ ॥ शुक्तवत्योवा
वायव्यस्यवपायावावाश्रवधारणेशुक्तवत्योभवत्यंशः। वपायाएवशुक्तवत्योस्यात्

मिति वचनात् ॥ ८ ॥ तुल्यमन्यत्वे उखा संभरणमष्टम्यां उखायाः संभरणसुखा संभरणोद
 दष्टम्या रेवति । अष्टकाया सुखा ॥ ९ ॥ भरतीति वचनात् उखा वीपतक्षणं । आवादाद्यप्यत्र
 भियत एवाततश्चात्तरायेतस्यापि प्रयोक्तृत्वाच्च । आहवनीयस्य पुरसा न्मत्पावतुरस्येव
 मृत्विंशमवदधाति भूमि समिमन्यनातिरिक्ता ॥ १० ॥ पिंडमपरेण व्यधेव स्त्री कत्वपां छिद्रानि
 दधाति पिंडाहवनीययोर्व्यधे अर्द्धपथो ॥ ११ ॥ आहवनियं दक्षिणेन विहस्युत्तपंचागीकृष्टा
 सिष्टं प्राग्ध्वंशगर्भभाजाः पूर्वपरा रासभो मध्ये शुपूर्वाः । आहवनीयस्य दक्षिणातः छिद्रं
 मुजमयीतिः पंचागो मुखरिकाः । ताभिर्वहो छिद्रंति । प्राशुखाः अश्वगर्भभाजाः परा
 पूर्वपरा वीत्पारासभो मध्ये शुपूर्वा ॥ १२ ॥ उत्तरत आहवनीयस्य अग्निमात्र उभयतस्त्री क्त्वावे
 पावीरां सुखिराभिः कल्माषभावे कल्माषी प्रादिशमा अमारान्निमात्री वा । अनत्ययीत्

॥६१॥

त्रि४

॥६१॥

शुभाष्टततोतामदित्याहवनीयग्रहणं। हिरण्यमीमेकोऽप्यार्याद्वयंति। अतश्च विकल्पः॥ ॥
 अष्टगृहीतं ज्ञातं होति संसृतं मुहुर्मुहुर्ज्ञानं न इति अष्टगृहीतमाष्टव्यं सततं ज्ञातं तस्यैव मुहुर्मुहुर्ज्ञानं न इति।
 अत्रैव सितं ते किमिदमेकं कर्म। उताष्टवेत निति॥ एकमिति वृषः। तां वा एता मेका। २ सती मष्टा
 गृहीता मष्टाभिर्गर्ज्यते होतीति। अष्टौ वा कर्माणि नैकमिति। तां चैतान्यष्टौ अतः सहस्राविशेष
 सा विज्ञानीति किंच। वैश्वकर्म्म नष्टौ कवाक्यज्ञात्र। अष्टौ सा विज्ञाप्यष्टौ वैश्वकर्माणि निति॥
 निःसंदिग्धं वैश्वकर्माणि अष्टौ अतः सहस्राविशेषा सा विज्ञाप्यष्टौ विनिगम्यते तां वा एता
 मेका। २ सती मित्येतस्मिन् वाक्ये सति। अष्टौ सा विज्ञाप्येतस्मिन् अष्टौ सति कथमेकां दतो वता। अ
 ष्टौ वेतानि कर्माणि निति। उत्पन्नो बहुवचनं विशिष्टानां श्रवणं एवं हि श्रूयते तेषां चेत्यमानानां २ स
 वितैतानि सा विज्ञाप्य पश्यत् अविज्ञाप्य तस्मात् सा विज्ञानीति। यत्पुनरेकवचनं श्रवणं।

प्रक्षेपापेक्षयाजनयत्तद्वंशरितैतानां तत्पुष्टी ॥ देवस्य त्रैलोक्यमाहाय हसन्ना धरतेनामभिर्मंत्रयते ॥
 हिरण्यमधिपद्मेगंतः ॥ स्माराविभुदक्षि ॥ हिरण्यमयीमिति मंत्रं त्रिंशत्तनवा सुत्यर्थं त्रिंशद्देवतसंघं व
 क्रियते ॥ तथा च आह ॥ यथा एषा ऋदा ॥ संसितेनैषा हिरण्यमिति ॥ तस्माद्देवाती पक्षेपि मंत्रप्रयोगः
 ॥ ॥ अथ वः श्रुतींश्च प्रष्टुं च प्रचुर्तुं संजायां योगि योगादिति ॥ अभिमंत्रयतां न्यत्र वक्तुं ॥ ॥ अथ
 स्पृशपुत्रकमयत्तेनात्मा तः प्रतिमंतं प्रत्यर्चं पुर्वं तं रिचं ए ॥ धिव्याः सवच्छादिति एभिर्मंत्रैः ॥ ॥
 अग्निषु च वृत्तपिंडं गच्छत्यग्निं पुरिषं मिति अग्निषु हस्तं सुपिंडं गच्छत्यग्निं पुरिषं हस्तं निमं
 त्रेणाप्रदीप्ता एते मयो भवन्त्यथ मृदमस्तु यं तीति वचनात् ॥ ॥ दाहते श्चापशखा सुगपत्रपा
 तो च दक्षिणातः पशव उत्तरतश्च पुरुषाः सुगप ह्मनं ॥ ॥ अनद्धा च्युषमी हते देव पित्र मनुष्या न
 र्थं कामग्निं पुरिषं मिति ॥ यो देवा दिन्न निर्वपति च मनुष्या न र्थकाः ॥ वल्मेकवपामादाय धिरे

॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥

५५

देवा पिंडमिच्छते च प्रीतिमनेन मंत्रेणा ॥ दृष्ट्वा निधात्वेना वल्मीकवत्या श्रागत्ये तन्मि
मंत्रयते श्वं आक्रमेत्पेनेन पिंडमधिष्ठापयति ॥ एनेनेत्यश्वो विधीयते ॥ द्यौर्वदतिष्ठस्यो
परिधाणि धारणाय त्रुपस्पृशुक्रामे मितौ सुकर्मयति ॥ अश्वमेव ॥ आहवनीयवत्प्रपयति पिंडम्यापश्य च उपविश्य मृदमभिज्ञ होत्या वा जि
घमीति व्यतिषत्तभ्यामाहुती मुखवणाश्च पदे ॥ मृत्संस्कारादुपविश्येत्पुन्यते व्यतिष्ठा
श्रु एकस्याः पूर्वार्द्धे तत्तरस्या उत्तरार्द्धे ॥ इतरयो रथे वामवा ॥ अथा पिंडं त्रिः पारितोषति परि
वाजपतिरिति बहिर्बहिस्तत्तयो त्रयाभ्यां पिंडं वनति देवस्य वेति ॥ अग्नियहं व्यक्तं
नृनिवृत्त्यर्थं ॥ तथावाह ॥ अत्र सो वौण्यमिदुसीदतीति ॥ ॥ कृत्वा जिनमासि र्यो
नैरतस्मिन्नुत्तरपणमयां पृष्ठमिति ॥ तस्मिन्निति कृत्वा जिनो ॥ ॥ विमार्षेन स्त्रिदति

क. मा

63

अ

॥ ७ ॥
॥ ६३ ॥

पुष्करपाणिना ॥ आत्मभक्त उभे कृष्णानि पुष्करपाणिं शक्रं शक्रं दुग्धं लंभते ॥ पिंशुं
 प्योसीति आत्मनते ॥ पाणिभ्यां परिगृह्णत्यनेन दक्षिणे तरा म्यादक्षिणः सा प्रिष्ठाममं
 निषद्धिः सद्यः सद्यः पुष्करपाणिं सिद्धति ॥ यत्नमंत्रः अथैनमंत्रः अथैनपरिगृह्ण
 तीति वदेना ॥ ॥ सपः सुभेवनयत्तपो देवीरिति ॥ अनेनमंत्रेण श्वभः पिंशुवटः ॥
 संततिवातमपत्तिपतिश्वभवनमिकया संवपतिपुरस्तात्पश्चाद्विहितातत्रैत
 श्चासंवापश्चावटपुरीषस्या आसीर्णयोस्तु ॥ उदयद्वायुजानयति ॥ आसीर्णयोः कृष्ण
 निनपुष्करपाणिं यो रतां तु यत्नमंत्रेण ॥ ॥ निहत्वा संजयोक्तेनोपत
 शतिवासो अग्रदति ॥ गृह्णतां उद्गीतान्तां उमुजयोक्तेनोपत ॥ तां पाणां हतिवासोऽप्यनेन
 मंत्रेण ॥ ॥ उतिष्ठति पिंशुमादायोऽतिष्ठेति ॥ जड्वाडः प्राचं प्रगृह्णतु पूणा इति ॥ राम

साहित्यवाङ्मयं पिङ्गुहति। ऊर्ध्वपुण्ड्रपत्तनेन मञ्चेणा। अत्र ह्येत्योपरि गौमिधरयन्त्रप्रभृतीन्
 निमंयते सजातश्चिरोत्तरशिखोत्तरवदतिप्रतिमं ॥ ४॥ धारयत्येषा सुपरिपिङ्गुमनुपस्पृशा तैश्चुवा
 वृषामिमित्याश्रुवरयोः। एषा पशुना सुपरिपिङ्गुमनुपस्पृशां धारयति प्रवृषा जीत्यश्रुस्पृष्टा शि
 मिति खरस्पा ॥ ५॥ अमया आग्राहीत्याद्युत्पत्त्या गगर्तं ७ मत्पमित्या निधानात्। धारयत्य
 नुपस्पृशनेन ॥ ६॥ आयंत्यावर्त्य पशून् जः पुरतो दासभो मध्ये मुष्टान्छितानामवाहतिः ॥
 ७॥ अनडा पुरुषमिज्जते एवैवदमिपुष्पिमिति। अनयार्थवा एवैवद्वेना निष्प्रज्ञानमुच्य
 ते। उत्तरत आह्वनीयसोढतावो ज्जिते सिकतोपकीर्णापरिहिते प्रागुरे पिङ्गे निदधत्योर्ध्वव
 दति। अनेन मञ्चेणा ॥ ८॥ विषाजसेति प्रमुखेन मज्जलोमात् प्रादाय प्रागुदीचः पशून् मुजति।
 विषाजसेत्यनेन प्रतिमुच्य पिङ्गुमज्जलोमा निष्पृहीत्वा प्रागुदीची दीशो पशून् मुजति ॥ ९॥ आ

कमाः

॥६४॥

लोहिष्ठेति स्म कषायपक्वमुदकमासिचति पिंडं पाण कषायं पना शक्यायुतं न्यक्कमुदकं च
दह्नीततः । तत एवोदकोत्पर्वतस्फेनं कृत्वा दकमासिचति । च शहात्यश्चोत्फेनं ॥६॥ अजलो
मभिः संसृजति मित्रः संसृजेति । अजलो मभिः संसृजति पिंडुं मित्रः संसृजेत्येतेन मंत्रेण
॥७॥ मर्कशयो रमा स्मै चूर्णे श्रुद्राः संसृजेति । शर्करा प्रसिद्धा । अयो रसो लोहं सिद्धा मः न
कीड इति यः प्रसिद्धः ॥ अश्म चूर्णः पाषाण चूर्णः च शहा दैतैः पिंडं संसृजति ॥८॥ स६-सृष्टा
मिति संयोति ॥ पिंडं मिथ्ययत्याहुः न यातीत्यर्थः ॥९॥ आषाढं कारोति महिषी बुधमविज्ञा
तदारण्या ॥ अषाढारण्या मिष्टिकां महिषी करोति महिषी शङ्खस्यायत्रा प्रसिद्धत्वादाह प्रथ
मविज्ञातरा प्रथमविज्ञातदारण्या तौ सैव प्रथमा चित्ता र्समहिषीति । यजमान पादमात्री प्राप्ति
षितं ॥ महिषी पादमात्रा माभूदिति यजमान ग्रहणं ॥ यजमान उखं करोति नृदमादाय राम

मश्वस्य शिरः इति। मृदाद्यतेर्मन्त्रः एवं हि प्रयतो अथ मृत्विंडम प्रादक्षे मया वतं निक्षेपे लं म न्यते
मरवस्य शिरः मीति॥७॥ प्रादेशमात्रीतिर्यगृद्धाचवशहात्प्रादेशमात्रीमेव॥७॥ पंचदेशो मि
षुमाजीवातिर्यकंच पशोः कुर्वंतु प्रदेशमात्रा पंचवशा विति॥७॥ वसवश्चेति प्रथयति।
आत्रेपिंडं॥ अत्रात्रुनीयसर्वतः प्रथमं पादुमादक्षतिरुद्राक्षुति। अनेन मंत्रेण धातु
शहान्प्रनृत्त्यज्ञेप एव॥७॥ संलिप्य सक्तं कृत्वा उत्तरमादित्योऽस्तुति। ताद संलिप्य स
० अक्षुपाथोत्तरमुद्धिमादक्षदधातीतिवचनात्॥७॥ विश्वेत्पेति समि करोती। साय
दिवर्षीयसी प्रदशात्प्रादेतेन यज्ञायाह्यसीयमीचुर्या यदिह सीयस्तेन वर्षीयसी
मिति वचनात्॥७॥ चितृतीय उत्तरवर्ति ० सर्वतः करोत्यदित्येरासेति। अनेन मंत्रेण॥७॥
उद्धीः सुद्धीः प्रदिति शंघतः प्रोपरावर्ति प्राप्ताः॥ वक्षीः करोति उरवा शहस्पारुतिवचन

कभा०

65

॥६५॥

ने

मि२

ब्राह्मेवोपातवति॥३॥सुनानिवाँनयति॥ब्रह्मनामैवैकस्याः॥४॥द्विस्ताना
मष्टनामैकेता०हेकैद्विसर्गोऽर्चनीयस्तथाष्टनामितिप्रकृतेः॥द्विसर्गपञ्चैकसि
त्रेवत्त्रयिक्रियतोऽष्टनपञ्चेष्टोऽष्टाविति॥५॥विलंघ्यत्वात्तद्विष्टुतिमुखोऽह्मातीत्यर्थ
ः॥६॥कृत्रायेतिनिदधातिशया॥तिस्रएकोऽस्वाःकुर्वीतितादेकोतिस्रःकुर्वीतिविष्टा
तेः॥तदाचमृत्विंशग्रहणाच्चैकानिदधनाकथ्यते॥७॥इष्टकासुतिप्रोविश्वप्रोतिपः
एथकलङ्गणासुप्रालिखिताः॥मुशहस्यार्थचशहाघजमानएवतिअष्टकाविश्वत्पा
तिसंज्ञकाः॥त्रालिखिताःएथलङ्गणाःकरोति॥लङ्गणाकरणंअथमद्वितीयातृतीयाः
प्रज्ञास्यर्थमेवमेवोपाधानेयथास्यादिति॥८॥मृदमुपशयात्रिवधतिउर्वाक्रिय
माणासुपशेतद्रूपपयमृदच्यतेवातामृदमग्निश्चिमानंनिधेदधतिकार्यार्थमस्य

॥६॥

॥७॥

राम

प्राभिश्च सर्वैकद्विचुषां धूपयति दक्षिणाग्न्यादीन्पैरैकै केन वसवश्चेति प्रतिमंत्रं ॥ अथाश्व
 चतुराश्वं खनत्पदिनि ॥ ६ ॥ अग्निश्च पूर्वोक्तैव प्रकृत्वा ॥ अत्र सावैणव्यभिर्मुक्तीदतिवच
 ना ॥ ७ ॥ अथ णामस्त्रीर्ययपाकृतमवदक्षति ॥ श्वभेदेनैव क्रमेण ता अघादाद्याः उखायां दु
 विशेषः ॥ देवानां ते सुरां नुपुत्रां ॥ अवदक्षति ॥ ८ ॥ अथ णामाघर्षाद्यदक्षिणाग्न्यानिना
 दीपयति धिषणा ॥ ९ ॥ अनेन मंत्रेण ॥ १० ॥ निमंथ्येन वा धूपयन् अथ णाम ॥ कर्त्तव्ये ॥ ११ ॥
 वरुची ध्वेती च माणो जपति उखामी च माणः ॥ अचरति मित्रस्येति ॥ आचरणं च अथ
 णाम प्रक्षेपः ॥ १२ ॥ यावद्वाचरेजतावदपि मंत्रः ॥ १३ ॥ दिवैव प्रदहनो ह्यणो कर्त्तव्यः ॥ तां
 दिवैतो पचयेद्विदो ह्यपेदिति वचना ॥ १४ ॥ उद्वपति अथ णाम ॥ पदार्थतया ॥ १५ ॥ दिवैश्च
 सुरां ॥ उद्वपति ॥ उजां करोति ॥ अथ मानेति ॥ उखां उद्वपत्य ॥ अथ येति ॥ उद्वपत्य

क-ला

॥६६॥

तुमष्टति उच्छापेत्पनेन मंत्रेणा ॥७॥ परिष्कृष्टपात्रे करोति मित्रैतां तदिति अनेन मंत्रेणा
॥७॥ मजायय ससावसिंच निवसश्चेति प्रतिमंत्रं उरवां निचपचेत्तत्र उवा उवा न करणा
द्यै कैका मजापयसावसेकां ता कर्त्तव्या ॥७॥ इष्टका क्रिया तस्या लिखिता नी अत
कुं ऊर्द्धमिष्टका स्या लिखिताः ॥ क्रियते अपरिमिता लिखिता वो वरयोः ॥ द्वितीय
वतु र्थो कुव एतत् तत्ते हि प्रकृत्वा प्रायते रसाहेनै त्तिती अपरिमित उवै रस इति ॥ अ
तश्च विकल्पोयं ॥७॥ पूर्ववदग्निः पाके इष्टका निपाके पूर्वकं त्वरयोः ॥ द्विती
यवतु र्थो कुत एत एतत् तत्ते हि प्रकृत्वा प्रायवे रसाहेनै त्तिती अपरिमित उवै रसो
नां पाके पूर्ववदग्निर्भवति निर्मध्यो दक्षिणाग्निर्वी ॥७॥ दीक्षा वा स्या या मावा स्येन
ह्या फालु न्यमावा स्या यो दीक्षा भवति सा च मावा स्येनेष्टाष्टमि सोपमा च

॥६६॥

राम

मा२

य ५

आश्विनश्वानरैदीक्षणीयायां कर्त्तव्ये ॥ १५ ॥ अनेचवरादित्येभ्यः ॥ अनेचवरादित्येभ्यः ॥ अनेचवरादित्येभ्यः ॥ अनेचवरादित्येभ्यः ॥
 पत्न्या ॥ १६ ॥ प्राकृताशौडभाणानिहचसप्रागिका न्याकृतिमिति प्रतिमंत्रं ॥ प्राकृतान्प्राचानि
 कानिदुव्रासमानिकायाकृतिमिति प्रतिमंत्रं ॥ जुहोति ॥ अत्रचविश्वोदेवासेत्येवतद्विधिवि
 भज्यतेत्येकातपूण्यामित्येतदामिकेउधोबडेधाविभज्यते ॥ द्विश्वस्त्याः सुवेणोत्तदप्यभि
 केतवति ॥ १७ ॥ दंडेष्टुणांतंरुद्राधुर्ययजमानयोरन्यतरउखा माहवनीयेविश्रयतिमुंज
 कुलायशालकुलायावस्तीर्णमंतरेशालामासुतिवास्तुइतिष्टुदंडेष्टुयणांतमा
 धुरिकंकर्मरुद्राधुर्ययजमानयोविश्रयतिमासुभिष्टादत्यनेनमंत्रेण ॥ साचमुंजकुलाय
 याशालकुलायावस्तीर्णमयत्यंतरेवशालाः ॥ प्रागुदीचीदिसमभिमुखः ॥ अधिकारमुपजी
 वनाह ॥ १८ ॥ रुक्मप्रतिमोचनविष्णुकमवाप्तप्रेषुवा प्रागुदीचीदिशमभिमुखोत्तवति ॥ १९ ॥

तमाह दशीतां ह त्रियस्य यजमानस्येष्ट्या दध्मति ॥७॥ उन्नमी पुरो हितस्य ॥ इष्ट्या दध्मति
 ॥७॥ अश्रु स्यो मे ॥ अश्रु स्यात् त्रियस्या पुरो हितस्य चणका दश च वेती । त्रयोदश वा त्रि वयस्य
 पुरो हितयोक्त द्वादश त्रयोदश वा ॥८॥ आहकार सर्वाश्च वायस्य । उखायामाधीयमाना सुख
 मिसुप्रतोच वापिष्ठाहा । कारो भवति सर्वाश्चित्यभिधानात् ॥७॥ कुड्भाणा दिदं तमं चैको
 एवं सति प्रागोड्भाणो माधुस्वाधिश्च यणादितासु हेक उखायामेवेता चोड्भाणानीति
 वचनात् ॥७॥४॥ यजमानः कंठे स्मृतिमुचते परमिंडलमेकविंशतिपिंडं कृत्वा जित
 निष्कृतं तोमसु शुक्लकृष्णेषु शणा । सुवेजित्योतमुपरिणीमिबहिष्पिंडं दृशानो ह वक्ष्यति
 रुतत्वे हि प्रकृत्य सर्वमेवेतद्युयतो यजमानो ग्रहणाच्च स्वयमेव यजमानः प्रतिमुचते द्वाद
 शाहेतवस्वयजमानाः प्रतिमुचेषु । अतर्जु इडा घृत्वा संः एवं हि सवैः कृतं भवतीति ॥८॥

६९

कम०

६९६
॥६८॥
इमिक्पासंदीपुसुंजरजदसुभृतोष्टदिग्वाः। उरवायाभ्यांष्टद्यते। तौजंडोशिकं प्रसिद्धमास
दीचसुचरत्तारजवोष्टदिग्वा नवेति॥६॥ पस्मिंडलाभ्यामिंद्राभ्यां सुखां यमिष्टकृतकोषा
मेति। मुनेन मंत्रेण॥७॥ हरति वधावाज्ञामेति। तामेवोत्वा॥८॥ ग्राह्यनीयस्य पुरसा
इहधासंदीवदासं चोचदुरां पा॥ शिक्यवत्पा॥ निदक्षति देवा अग्निमिविउडात्रासंदी
वदिति प्रादेशपादीगम्यते॥ साचवदुरां पा॥ सहादेः शिक्यवत्पा मासद्रां च निदधाति
देवा अग्निमित्पनेन मंत्रेण॥९॥ शिक्यपाशं प्रतिमुच्यते षडुद्यामं विश्वाहपाणीति॥ यी
वायां॥१०॥ स शिक्यपाशं प्रगृह्णाति सुपणोसीति पिंडं वश॥ स शिक्यपाशं प्रतिग्रह
शिक्येन प्राचं मग्निं प्रगृह्णाति सुपणोसीत्यनेन मंत्रेण॥ पिंडवद्विष्टुर्द्वुवाहुः॥॥ धारण
व॥ पिंडवदेव उपरिणो॥ मि। एतया विकृत्या भिमैत्र्यै केत्यविति चिंतिज्ञोणा चिश्चक्र

विक्रमकचिअउगाचिउमयतःप्रशाःसमुद्रपुरीषःतिगोमिदिशेषांतदाःकाराश्रिर्वधेकोएकेपुया
 चितिवितिगच्चादस्पाविक्रतेरग्यंतरेषासिमीभृदित्युच्यतेएवंदिश्यतेतात६हैकएतयाविक्रत्यामि
 मअग्याचितिविचिंतीति॥७॥समुद्रपुरीषेप्रतिदिशंपुरीषाहरणंप्रतिदिशंपुरीषमाद्याताद्या
 तेनैववयनं॥७॥विश्रुकमाक्रमतेविहोतिप्रतिमंत्रमग्नद्रुमणंवतस्मिन्मित्र॥क्रमणे॥७॥
 अक्रमश्रुतुर्थोउडुहणंवभवत्येव॥७॥दिशोविहितेदिशेवुविक्रमत्येतिप्रतिदिशमंत्रः॥७॥
 पिंडवत्यागुदंवंप्रगृह्णात्तुनैकंददगिरिति॥पिंडवदित्युद्धंवाहुः॥७॥अवदस्यमेभ्यावत्तिनिनिप्रत्य
 वरोहत्यमिममेभ्यावत्तिनिनि।यावक्तुचाउर्ध्वराहतितावक्तुत्यःप्रत्यवरोहतीतिश्रुतेद्वयत्यवरोह
 णं॥७॥उपरिनामिचारयन्नद्याहर्षमित्यमिमंचयते॥७॥पाशाउन्मुचोडत्तममितिपिंडवत्यादक्षिणा
 प्रगृह्णात्यग्रेवहन्ति॥मंत्रेणा॥७॥अवहरतिद६सोयुविषदितिप्रनैतमंत्रेणा॥७॥आसंयं

कभा

69

॥६९॥

करोतिहृदिति॥४॥उपतिष्ठोसीद्वमिति॥४॥वात्सप्रेणवदिवस्यरीत्येकादशभिः॥उपतिष्ठति
धृतो॥४॥अत्रवाकेनैकोउपतिष्ठते॥अत्रदीहितोयमिति॥अस्मिन्नवसरेदीहितोयमित्याहादंजते
शुभादिश्रयाणाद्यक्तं॥अतःप्रकृताउद्यत्यर्थासिद्धयुक्ते॥४॥आवृत्तिरतःसंवत्सरांशतज्जद्वं
यइत्यते॥वत्सवंत्सरांशतद्वत्ते॥४॥५॥उखायाभस्मोद्वपनमसमिनेपात्रेतिउखायाद्विम
र्षात्र॥भस्मोद्वप्यावावविष्टज्यतइतिप्रकृतेः॥४॥वाचंविष्टज्यममिदाधानंरात्रीरात्री
मप्रयावमिति॥तद्वयनमानस्यस्यावात्सवादेद्रासामर्थ्यात्र॥वाचंविष्टज्येतिनिर्गताद्या
अतयेदीक्षिताःसमिधावादितेःअस्मिन्निहोत्राहुतिइति॥अथवानेःतदेवंसमाख्यानु
दयहादध्वर्योःपदार्थःप्राप्नोतिनवासमाख्यावाधित्वार्किवायाज्ञमानाःपदार्थाःप
श्चिन्नासितः॥अघातंशुमीफलयोगात्पुरुषयोतिमंत्रसंस्कारयोश्चाग्रेसामर्थ्यादि

दिनिवक्तादयदिनिनत्रापिचनवाचंविष्टत्पसमिदाधानमितिनेतदेवमयार्थंहेतुत्राको
 न्योर्थः।अविज्ञातकालस्यसमिधानस्यकालंलक्षयितुंवाचंविष्टत्पुच्यतोयत्रपुनर्त्यविदि
 शस्यानयार्थतालक्ष्यति।तत्रसमानकर्तृकताभवति।समाख्यामपिवाचिष्यतःकादार्थवित्य
 वादेशोयथाच्यनिरुप्याप्रातर्दोहनमश्रुस्मिन्निति।यत्पुनर्लिङ्गासक्तंप्रथायेदीहितःसमिधा
 वादासतीति॥तदध्वंशुगर्तकचेनविरुद्धंभ्यते।एतमानएवहिसमिदाधानंकारयन्नादधातीत्युच्य
 ते॥४॥एतमुदितोत्समोदपनादिकर्तव्यं।अर्थेतुविशेषः॥५॥अहर्हरित्याधानं।विष्कृत्तमवा
 अथेवाहर्वत्यासमुदितसमिधमाधाय॥॥विष्कृत्तमवात्साप्रेषत्यहव्यात्यासेनकर्तव्यो।तपोर्दि
 भागमाह॥६॥रुक्मप्रतिमोचतादिप्राधात्सप्राघिह्युक्तमात्रं।सामिकेकतोमयत्तदीह
 आताः।संवत्सरमित्तंविधीतेति।पवित्रेचतप्रोदी।आतःपवित्रेचतुदीदशसि।सत्राप्रो

कभा

119011

सतिवित्पते। किमपि निमित्तादीन्नाभयं तु उत सौमिकयत्न इति। उभयवेतश्चरितार्थपवित्राद्
हिराग्निकयश्चरितार्थाः। अनग्निकेचिपवित्रे सौमिकयत्न इति। तेन साग्निमतिपवित्रे कथं भवंति
ति। नियमकारणाभावादनियमेषासमाह ॥ ५ ॥ सोमाविरोधेन वा तत्प्राधाच्यात्र। सोमावि
रोधेन वा दीक्षा भवंति। कुत एतत्। तत्प्राधाच्यात्र सोमस्य प्राधाध्वत्वात्तदीयाये च दीक्षा त्वंती
ति। ननु वेतश्चरितार्थपवित्रे सौमिकयत्न इति। अग्निनिर्मित्तभावमात्रमिति सात्वं मेव एकाः सो
मनिमित्ताः। अपर अग्निनिमित्ताः तत्र राजाश्रितद्वारपालायाश्रितन्यायेन राजाश्रित
वृत्तीर्षयश्च सोमिकयत्नदीक्षाभवभवंति। यदि पुन राजाश्रित्येति प्रतिषेधः। शर्यातरे
वदेतदुपेतोदाहरणं। सामानन्यायात्। अथ वा सद्योभृतविषयतासुतविषयतासुत्र
स्या। सु। अनौफाद्युन्यमावास्यायां दीक्षा। किं सद्योभृते पितृवैभववतु। उभयता प्राप्तमि

1190

राग

ति। नियमकारणात्संभावादनियमेशसमाप्तो मोक्षो धेनवतत्प्रावाच्यादिति। अथवा घणमास्यमं
 तमं चिद्वां नृतीत्युदेकस्याहुनित्यक्तकिंवसंत आरस्यशरदिमुत्पातशरव्यास्यवसंत इति। तत्रै
 वतडच्यते। सोमा विरोधेन वा तस्याध्याद्यादिति। एवं शनिशरदित्यारं सः कर्तव्यो यथा वसंतयजन
 येषुत्प्राभवंतीति ॥ ७ ॥ अत्र समिधं वृते प्रज्ञेपुत्रे ज्ञपत इत्याध्याने। सचायं समित्संस्कारोऽप्येति संप्र
 दायः। ततश्च समिधो वयवाः सर्ववृतेषु च ज्योते। ने अग्रे न घ। जज्ञत वृत संस्कारश्चे प्रमाणमसि
 । सविमिस्त्राधीयमातवा संस्कार एवेति गम्यते। एवं च ऋचैकस्मिन्नेव वृते च यजनं प्रतड्नेपिन
 सर्वोऽस्ति ॥ ८ ॥ संवत्सरभृतिनो संवत्सरभृतेऽपि। अमौ च यनं भवति। कामे चैवेतत् सविदीये
 तेन पुनरसंवत्सरं भृतः स्यादिति ॥ ९ ॥ संवत्सर ६ सोम्यतः। संवत्समभिषवं करिष्यतः। अत्र सं
 वासरं जेपि च यनं भवति। कामे चैव न ७ स चिद्वितयः। संवत्सरमभिषविष्यं स्यादिति वचनात् ॥

क. भा.

॥४॥ संवत्सराहिताग्नेः। असंवत्सराहिभृतेपिवचनमिष्यते। एतद्यसोमाधानिकस्यतवति।
नान्यस्याएवंहिश्रूयते। यः संवत्सरंमग्निहोत्रंनुहुत्यादिति। तद्यसोमाधानिकस्यैववदते।
नान्यस्या। कथमेकस्मिन्संतेकृतप्राधानेहितीवेद्येः संवेभोभवति। नचानिष्टप्रथमसोमा
स्याग्नेसंलवः। तस्मात्संवत्सराहिताग्निः सोमाधानिकस्यस्यापिचनोर्द्धसंवत्सरात्सद्योभृतस्यात्र।
एवंहिश्रूयते। यत्संवत्सरमग्निहोत्रंनुहुत्यादिति॥७॥ ज्ञातस्यवासंवत्सरेज्ञातस्यवास्य असंवत्स
रभृतेपिवचनंभवति। एवंहिवचनं कामधेवेनऽसत्विहीतयः संवत्सरः ज्ञातंस्यादिति॥८॥ षण्मा
समंत्यंजद्यद्यमिदं प्रदां तरं प्रामासात्तुस्वातराणं कृत्वाग्निश्चियतइति। षण्मास्यमंतमं विवृतेत्या
हुति॥७॥ अक्वनेवापरस्मैचयनेवेति विकल्पः। एवंहिश्रूयते। त्रयोह्वैसमुद्राञ्चग्निर्यज्ञायां
महावृत्तऽसामहड्छामृचामितिप्रकृत्याहा। एताश्चहसससमुद्रांघोपयते। यस्तानि परस्मैको

॥७॥

राम

तीतिनिंदार्थवादः प्रतिषेधार्थः तथाहातस्मादप्येवं विकामं परस्मादप्रतिषेधार्थं चिन्तयति प्रतिप्रस
 वः। प्रतिषेधप्रतिप्रसवात्प्राप्तिकल्पः। अथेवाहुरर्थसिद्धेवाहुरर्थसिद्धेवा विकल्पो न वाच्यः।
 तेन वयनप्रतिषेधप्रतिप्रसवौ अर्थार्थकोचोर्थेति चेन्न। दक्षिणासावादप्रतिषेधः च यो ह वै स
 मुद्रा इत्येते आरस्येते कंवाक्यं वावद्विणामुचेपनसंवदितव्यमिति ॥ ५ ॥ प्रागनः कृचोख्य
 स्योत्तरतः समिधानः समिधामिमिति। उर्यास्योत्तरतः प्राशुखः मनः कृचोख्य एव समिदाधा
 तः समिधामिमिति ॥ ६ ॥ सासंदीकमुधर्मैर्द्विद्विणतो न सिकरोति। सासंदीकमुख्यमुड
 चेत्पुत्रिप्यानसोद्विणातो न सिकरोति ॥ ७ ॥ सु। ल्यांगार्हपत्न्यपश्चात्। अनसिकरोति दक्षिणा
 ग्निचवित्तीयेकरोति ॥ ८ ॥ अचुद्धोयुक्ताप्रदमरति प्राज्ञाक्षीयथार्थगच्छेत् ॥ ९ ॥ आरोहेत्पा
 र्श्वतोवागच्छेत्। यत्र मानः संस्कारः। अक्षेपतेत्येकंददग्निरिति जपति। खर्जनं च शब्दक

कभा. रहेणं॥८॥ वासि वहरत्पुष्टतवे द्वित उत्तरतः समिदा वामं प्रप्रेति। यत्र वा सस्तत्रैवाचहराणं न प्राप्नु
 संते। एवं ग्राह। स यदि पुरा वसत्ये विमुचेता वनस्ये वा मिः स्यादिति। वसत्यो दुरातो मीनव
 तार्य समिदा धानं प्रप्रेति। उद्धता बो द्वित ग्रहाणं च परिसृष्टता धूपसंहारा र्थं पि। स्मार्त्तं ह्येतदृ
 घृते। उद्धते। वा अत्र बो द्विते प्रिमादधातीति। एवं वसतिदपचरिस्मा र्त्तं प्रायश्चित्तं॥९॥ वनीवा
 हानमेतद्दीक्षा सुयच्छेत्। वनीवाहनसंज्ञास्य कर्मणः सावसेवावहारार्थो। ऊर्ध्ववनीवाहना ॥१०॥
 दिति वदीक्षा सुकर्तव्यं। यदेष्टोपजायते। महती रकरणाश्च छेदन् वनीवाहना निदीक्षा
 मुक्रियंते। क्रममुनैव एषां पाठात्सावा ॥११॥ अश्वेष्वभस्मापनं क्रयणीयादौ॥ उख्यम
 स्मानमश्वकर्तव्यं॥ आबौल्यो न वाच्यः क्रयणीयस्याहः॥१२॥ अथ यत्र वैश्वं करोति॥१३॥ राम
 उर्ध्ववनीयां वाहनाक्रमयोगाच्च। अथ यत्रैश्व्या ऊर्ध्ववनीवाहना ऊर्ध्वं करोति। मंत्राणां पाठः

क्रमयोगाश्च ॥ पलाशपुटेनापेदिवा श्रित्येकया ॥ पलाशपुटेनाममृहीत्रांश्चावपति ॥ आपो
 देवीरित्येकयचा ॥ ४ ॥ ततोद्वात्पां पुनश्चापतिद्वाभ्यामृग्मां ॥ ७ ॥ आद्यात्पां वा पूर्वमावपनंद्वा
 त्यामृग्मां तेन एकयर्वावाशाहोविकल्पार्थः ॥ तुल्यश्रुतिवा ॥ ८ ॥ अनामिकया प्रास्तादा
 दत्ते प्रसद्येति ॥ प्रास्तादस्मनः कियदप्यनामिकया दत्ते ॥ प्रसद्येत्यो भिमंत्रैः ॥ चतुर्भिर्दत्तइति
 वचनात् ॥ ६ ॥ प्रास्योद्यायामुपतिमुदते बोधामइति ॥ यत्तदा तं मम तत्प्रास्योद्यायामुपतिमुदते
 बोधा मइति बोधामइति ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ प्रायश्चित्तिः समिधोपहृत्या संतिष्ठ कर्माण्ड इति ज्ञोति ॥ प्रा
 यश्चित्तिरित्यस्य होमस्य संज्ञा ॥ आसुग्रहणं कर्त्तव्यं मुक्तत्वा तस्य होमो नादेशइति ॥ कर्त्तव्यं वा
 गुणार्थं समिधोपहृत्येति ॥ उपपूर्वश्च हंति ॥ ग्रहणार्थं हिष्टोच्यत्रापि अथ सुवेणी पदहृत्या सुमि
 ति ॥ ६ ॥ उठ्या यादक्षति समिधं पुनश्चेति ॥ अनेन मंत्रेण उष्ट्यान ग्रहणं च प्रतिपत्तिर्वा उष्ट्या र्थं

कभा

73

119311

तेतिनैमिन्निकायत्रैवप्रकरणेपद्योतेतदर्थमाह॥८॥ गार्हपत्येनुगतेनिर्मथ्य॥ आदका
पतिमंथनंप्राप्तत्वादवाच्यं॥ उच्यते॥ प्रायश्चित्तार्थंमुत्यास्वाहवनीयेसांकाशिनेनद्रव्या॥ सु
त्यासुवर्तमानासुग्राहवनीयेनुगतेसांकाशिनेनद्रव्याशिमोतमादक्षति॥ सांकाशिनशा
हःपाः॥ गुणवादीप्रगुणमेवहतेनेत्यर्थः॥ एतच्चोच्यते॥ प्रायश्चित्तार्थंमुत्यास्वाहवनीयेसां
पूर्णयनंमांश्चादिति॥८॥ आशीधीयसुत्तरेणसदः॥ आशीधीयमनुगतसुत्तरेणसदेष्टुवैनीम
व्यादासार्थः॥८॥ प्रहंज्यादावतोरणे॥ चानुगतेपूर्ववत्प्रहंज्यादयंद्विविशेषः॥ आहतासुवृद्ध
पांचमंजनिवृत्त्यर्थं॥ एतथेवाहतानुपहरच्युत्तरितिश्रुतेः॥८॥ अथप्रायश्चित्तंचसर्वेषुयथा
कालंपूर्वापूर्वाश्रमप्रायश्चित्तं करोति॥ सर्वेषुनिमित्तेषुतोचपूर्वापूर्वाश्रमशब्दादाग्नि
कंविमर्षयहतातमस्माद्यभ्यवहरणार्थंतत्तापिहिविधिधीयेतोउभेप्रायश्चित्तं करोति॥ य

1193

रस

मुख्यं

एवाथावडातऽतियथाकालमितिवाधुरप्रयश्चित्पर्यमुच्यते। आधिकीवविश्वकर्मणाश्चेत् ॥७॥ उवाच
नेनवस्त्रात्पमहासुरवाकपादमवधायवपति। एतेषोष्णप्रकृत्यसर्वमिदमात्मातं। एतेद्यैषीकोषापश्चेन्नवति
विवपदेतुद्वयोस्वैकस्यामावपनं तादृकेतिमुःकुर्वतीतिहिप्रकृत्यदीतराभित्स्पतेप्येतरस्यामिति ॥७॥ उवा
चपश्येपिदृष्टासृष्टासहोषां करोत्याहत्या। उवाचवंडमेकसुरवायां प्रक्षिप्तं। द्वितीयमुपसययासहपिष्टा
मृदासहोषाकरोत्पृष्टतामंत्रवर्जम्। आहृष्टेनक्रियामात्रमुच्यते। तथाचोक्तमेतयेवाहताश्च
सुपपहरच्युज्जरिति ॥८॥ पक्वायामावपतिकलापंच। उवाचपश्येपिष्टासंमृष्टमुनिदक्षति ॥८॥ उ
वाचपातंउपशयांचपिष्टासंमृष्टमुपयति ॥९॥ इदानींचयनप्रकाश्माह। अभ्यात्मंच
यनमुपविश्यात्मात्मानमसिमुखेनचयनं कर्त्तव्यम्। नपरागिति। तथाचनेज्ञतीषुवचना
त्पराकयनमुक्तंपराचमेतिज्ञतिपाप्मानुपहतेतिअपरोविशेषः ॥९॥ सव्यवाहुमंतरंरुचो
त्तरत्नक्षणासिद्धिकाभिः चेतयः ॥ नित्यसादनमृददोहसावुपक्षनाडत्तरतयादेवतयात्मा

॥१४१॥

चेतव्यः नित्ये सादनमृदोहसाधुपक्षनाङ्गेतयादेवतयाता अस्पति। सर्वाश्चिष्टकास्वेति। नित्ये
 जवतः। तयादेवतयेति सादनं ता अस्पति अदोहसाधिवदनं। कुत एतत्सर्वं पृक्कास्ते भवत इति
 ॥७॥ अविशेषोपदेशः। अविशेषेण जना रत्पकविदिष्टका विशेषमेते अयेते। तयादेवतयेति।
 सादनं। ता अस्पति मृदोहसाधिवदनं किंचा अना आधु जेर्जती सुवचनात्पराय कथनमुक्ता। अ
 परोविशेषः प्रतिसेवाव्यत्रापि नासायेत सादनमृदोहसाधिवदनं। पिपतिषेवति। यथानैर्जती
 नसादयति प्रतिष्ठावै। सादनं नेत्यामानं प्रतिष्ठापयानीति। नमदोहसाधिवदवति प्राणोवे
 मृदोहानेत्यानं प्राणेन संतनवानि संधेदक्षनीति समात्सर्वत्रैतवतः ॥८॥ एकवोदनाष्टकदे
 शासुतं त्रेण एकवोदना अपस्या इत्येवमादि एकवोदना अपियद्येकदेशा भवन्ति। यथा तात्रा
 मेव देशभेदः। अपस्या यं वपं चात्रुकांतेष्टि अत अग्रत्पत्तर्क नित्ये देशभेदत्वमति तं त्रेणेति ॥९॥
 आत्मनियज्ञमतीः। इष्टाका उपदक्षति। नपत्तपुष्टयोः सवा आत्मानि वयजमती रुपदक्षती धनप

॥१४१॥

राम

नृपुकेष्टिति॥१॥लोकंष्टणासुदशसुमंजोलोकंष्टणेति तस्माद्दशदशेष्टकात्रपथायलोकंष्ट
 फयाभिमंत्रयतइतिश्चेत्॥असादनंच॥लोकंष्टणानां॥सुददोहसाधिवदनंनुसवत्यप्रतिदि
 द्वात्र॥४॥प्रतिवितिद्वेष्टपथायलोकंष्टणामंत्रवचनं॥पुनर्दशसुदशसु॥६॥अयुग्मगा
 मध्यमात्रके॥अयुग्मायदष्टकागसेमयथावलखित्याः॥सप्ततासांमध्यमात्रकउपाधया
 ॥४॥एतावयांचैकेष्टकामाप्यत्रकेवायथाविश्वज्योतिर्द्विज्येवमादि॥४॥अभि
 तोयुग्माः॥अत्रकमसितोर्द्विर्धिकायुग्मात्रपधीयेते॥यथाप्राणभृतादशष्टदस्याष्ट
 दश॥४॥उदंचोवर्गाः॥पूर्वापरयत्रपूर्वापरइतिदेशव्यपदेशः॥तत्रोतदश्रुत्तणाइष्टिका
 धर्माभ्यधियंते॥४॥प्रोवादिष्टिणोत्रोयत्रबुद्धिणोत्ररूपपदेशः॥तत्रज्ञाप्रज्ञाणाद्विद्वि
 ॥४॥भिन्नरूपेयोरचयत्र॥नतिज्ञानरूपस्यामुपदध्यदिति॥४॥हीज्ञाणासुतमेहनिवेद्यप्रि

॥१५॥

मानप्रकर्तव्या॥६॥ अथ मृतेर्ध्वामेतागर्हपत्यस्य परिनिवृत्तिपरिमंडलमिति शेषः
॥७॥ मंडलद्वयप्रक्रमणेतः पात्यस्य पूर्वार्द्धे नव्यामस्य त्रीन्पावः प्रक्रमामिति वचना
य॥ ॥ यद्येवं वा शेषवधारणार्थः ॥ पूर्वार्द्धादेव नव्यामस्य प्रक्रमणं मंडलादिति द्विप्रक्रमण
मनसोभादि तिस्रं भानप्रौचरितार्थं स्या॥६॥ पश्चाच्छृणुयादद्यात्मादमात्रे विधस्या स्तानं
भवतीति शेषः ॥ यजमानेनोर्ध्वं वा इप्रपदोच्छिन्नेन समश्चितेन वा ॥ प्रयदोच्छिताः परा
ग्रेव्यवस्थिताः समाधृतः प्रसिद्धावातं वा उड्डाडनापुरुषेण मिमीत इति जर्ध्वं वा इति
तिस्रवितंशु मिमीत इत्यवस्थिति क्रियायाश्चोदितत्वात्प्रागवदधुर्युर्माभूदिति य
जमानग्रहणं ॥७॥ ७॥ ॥ द्विपुरुषा उरंडो मित्रेति निगदव्याख्यातघ॥७॥ ॥७॥ ॥ रम
॥॥ इति कात्यायनविवरणे कर्ध्वं कृतौ षोडशोऽध्यायः समाप्तः ॥७॥ ॥

॥१५॥

अमोप्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीरामकृष्णाय नमः ॥ ४ ॥ श्रीरामकृष्णाय नमः ॥ ४ ॥ श्रीरामकृष्णाय नमः ॥ ४ ॥
 विष्णुक्रमवाक्सप्रसमासः दक्षणा मुत्तमे हतिवेद्य प्रिमानमुक्तमुत्तः श्वश्वेण कृप
 णीमहेभिधीयते तत्र भस्मात्पवहणादिप्रायश्चित्वां कृत्वा विष्णुक्रमवाक्सप्रसमासः कर्त्तव्यः
 । अश्वत्थसमावपणं कृत्वा यणीयादमुक्तमपि सदेवमुच्यते । विष्णुक्रमवाक्सप्रसमासः कर्त्तव्यः
 कं । तु द्वितीयसमिधमावाय रुक्मप्रतिमो वनादिप्राग्वाप्राद्विष्णुक्रमवाक्सप्रसमासः कर्त्तव्यः । ततः प्रागभ्य
 वहराणां तथा च अतिदहः प्रातस्तुति आदित्ये मस्मै व प्रधाममुदपति भस्मोड्यवा चं
 विष्णुत्वं जत च विष्णुत्वं समिधमावति सिधमावाय भस्मापो भ्यवहरति यथेव तस्मा
 भ्यवहरां तथा पादाय भस्मनः प्रत्येयो त्यो रवायामो ज्योतिष्ठेते थं प्रायश्चित्नी करोति त
 तो विष्णुक्रमवाक्सप्रसमासः ॥ ४ ॥ वासं त्वा प्रकृत्वा पश्चिमे चेतु । यदि पुनः परिपाद्यावत्

॥१९॥

76

प्रोपद्यन्तस्मिन्नहमपततितदातडयस्तुनंरुत्वा विष्णुकमवात्सप्रसमासः कार्यः।
 एवमपि हि श्रूयते। यदिवात्मप्रीतयंवात्साप्रेणोपस्थाप विष्णुकमात्रंवात्राचास्मय
 मंतः कुर्यादिति॥६॥ पलाशशाखयागार्हपत्यं बृहस्पत्यं वैवितोतिपष्टः प्रतिदि
 शं पुस्त्यथमं। पलाशशाखयागार्हपत्यस्यानं बृहस्पत्यस्य मंत्रं स्पृष्टेन प्र
 तिदिशं॥६॥ उदीचीं शाखां सुदस्यो घां निवपति संज्ञानमिति शाखानि रसनं प्र
 तिपत्तिः तिनद्वादशदिनतावन्निरसं उघां निवपरिति संज्ञानमित्यनेन मंत्रेण॥७॥
 मंडलं छादयति तस्मै मंडलं छादयति॥८॥ सिकताश्राग्नेर्भस्मोत्प्लवत्तले
 मंडलं ज्वालयति॥८॥ पतिमिद्विः पश्चिद्विः पूर्ववदिकविंशत्यावितं छेति। पूर्वव
 दित्पूर्वः शर्कराः खातो॥९॥ मध्ये ईद्वहती श्रुतघोदाक्षिणोत्तरः प्राचीरुपदक्ष

॥१९॥

राष्ट्र

तिरिणित्तउदअय० सोअग्रिगितिप्रत्यवं० परिमंडलमभेद्वहतीतिरिष्टकाश्रुतश्रोदहि
 एोत्तरानीत्याश्रायविज्ञाणाः दनतोयवस्त्रितउपदधमति। अय० सोरग्रिगितिप्रत्यवे॥०
 सक्तुनित्येनचुनैकादेशानांप्रकृतिवचंपरिभाषितमानुर्येणसक्तुनित्यातइतिवक्तव्यां
 अत्रोच्यते। तल्लोकंप्रणविषयं। एतानलोकंप्रणाः। अत्रोत्राप्रप्तिः तेननित्येएवात्रुडलं
 मेचुतः सक्तुमिति। अतो नोवचना नित्येवविधीयेतो सक्तुवैव। लोकंप्रणास्तइतिरेच।
 अथयालोकंप्रणमुहूर्तलोकासासृहृत्तानामेवसाप्तिः। किंचतइतिहिसक्तुत्वाह॥ तास
 मामेकेवि० सतिगार्हपत्यउपदधमतिद्वाल्यानाशीविधिक्षेष्टाहवनीयइतराइतिनेमुचएव
 मपिअत्रैवाष्टानामिष्टकानासुपदधानेकृतेषुसुच्यतेअथलोकंप्रणमुपदधानिनेनानो
 कंप्रणाइतिगम्यतेतेनैतानलोकं - प्रणाइतिगम्यतेअत्रोच्यतेअष्टानामिष्टकानांम

॥११॥

ज्ञात्तरविधानाविज्ञोक्तं वृणांमंत्रोक्तत्वं त्रयोदशानां लुर्मंत्रां त्रयोदशोक्तं वृणांमंत्रोक्तत्वं
 पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं
 योऽत्र त्रयोदशानां लुर्मंत्रां त्रयोदशोक्तं वृणां लोकोक्तं पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं
 श्रुतेः ॥ ११ ॥ अपरेण परिक्रम्य परिक्रम्य च नमिदमग्र्यतिष्ठति मंत्रोक्तं वृणां लोकोक्तं
 रतः ॥ अपरेण परिक्रम्य परिक्रम्य च नमिदमग्र्यतिष्ठति मंत्रोक्तं वृणां लोकोक्तं
 वदसीति पूर्वदक्षिणतः प्रतिमंत्रं ॥ तेनैव मार्गेण परित्यज्य दक्षिणतो व्यवस्थिताः प्रोक्ष्यति
 ति प्रतिमंत्रं पूर्वोक्तं पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं
 दंति तिरश्चा विस्तृक्त्वा ॥ १२ ॥ नित्ये प्रतीष्टं कीरं श्रुत्वा वचनात् ॥ अक्षिपु पादमात्रीयं
 उपधीयते ॥ १३ ॥ पूर्वदक्षिणतः प्रतिमंत्रं पश्येकस्यां च लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं पद्यते लोकोक्तं वृणां लोकोक्तं

॥११॥

हशात्पुरीषं निवपतिं विश्वा इति ॥ अनेन संज्ञेण ॥ ४॥ समं विलां कृत्वो र्व्यं निवपति स न
 मिति ॥ गार्हपत्य चिति पुरीषेण समं विलां कृत्वो र्व्यं सं प्रिति वपति ॥ समिन मि न्यनेन संज्ञेण
 ॥ ५॥ तांता वेदेतो तमेवा ता ॥ अस्मिन्नामपेक्षेते निवचनात् ॥ ६॥ सिकता निःसर्प विलां कृत्वा
 तेन पुत्र मि तितमिव शिक्रा द्विषु च्या भिमणि धाया सि चति यथे म धे त ह्नी ॥ अमिव दिव्यार वि
 ता ज्ञेण गार्हपत्यस्योत्तरं नृ क्षि मिति ॥ लौकिक वा गुह्यारण प्रतिषेधः ॥ ७॥ त्रिवितं मेके ॥ गार्ह
 पत्यं कुर्वंति तत्र व वित्तगात्सेधा इष्ट का इति सं प्रदायः अस्मिन् अपेक्षे प्रपम चिति लो क
 ष्टणा चं प्ररणं मृगं ॥ ८॥ नैर्ज्ञतीः कृत्वा म्क पयकाः सि ओल त्राणाः पादमात्री र्वि
 व्यं न होम वदेशे दक्षिणोत्तरः कृत्वा दक्षिणा मुखोत्त पस्पृशत् ॥ अमुचं त मि ति प्रत्यु वं प
 रावीः उपदधाति ताः परावीर्लोक साज्ञः कृत्वा परधमतीति श्रुते ॥ ९॥ ॥ अस्यात्ममेका

उपदक्षती ॥ ४॥ नित्यभावः नित्यशब्देन सादन सदा दोहसा उच्यते शिक्कुरु कत्रण शे
 दू संदीः परेणा स्पतिर्यत इति ने र्जती नां यत्त इत्यनेन मंत्रेण ॥ उद पात्रं निषिच्योतए
 मेष्टक मुत्तिष्ठंति नमो ॥ ५॥ त्पाइति ॥ आत्मनश्चोष्टानां पांतरात्ते उदापात्रं निषिच्य उत्तिष्ठंति
 नमो ॥ ६॥ इत्यनेन मंत्रेण ॥ ७॥ अनपेक्षमत्पशा लाह्योपसृष्टानं निवेशत इति ॥ अति
 तमंत्रेण अतपेक्षानां च नैर्जती विषयं ॥ ८॥ न्युज्यमानं मौं जं त्रिष्टुड्जुव्य ॥ तवति ॥
 षट्पादशचतुर्विंशतिं वा युनक्ति ॥ वती वर्त्तते ॥ पूर्वोत्तरा ६ संदक्षिणामग्नि
 श्रोणिमपरेण निष्ठुज्यमानमभिर्मंत्रयते सीरा युंजेतीति ॥ अग्निं सधुतां पूर्वोत्तरा
 सीरंदक्षिणामग्नि श्रोणिमपरेन तिष्ठ अतिप्रसृताभिर्मंत्रयते ॥ सीरा युंजेतीति
 त्यनेन मंत्रेण ॥ ॥ योजनेव प्राधानं चादधर्तुः ॥ ९॥ आत्मनि कृष्यत्युपशिक्षिष्यते

॥१९॥

७

॥१९॥

79
॥१२८॥

नाप्रित्यत्तावः॥६॥ पंचगृहो नोद्भूततिष्ठो निसृज्यरह्य निःकुशसंवेपंगृहीतेना
जेपनोद्भूततिष्ठो निसृज्यरह्यनेनमंत्रेण॥७॥ वतपृषुचतपृषुत्रीश्रीचुद
मसात्रिनयनियथाकृष्णमोडंवेणचवःसक्तिनाचतपृषुसीतासुयदपोमिनिनी
यंतेतदासत्रिभागाधिकिं५ सीतैकैकस्यतवति। एवंस्थियते। द्वादशोदवसमः
दाष्टेनिनयनिसोऽचकृष्णसीताः। तत्रैवोदचमनसनिनयनंयथाकृष्टमिति
व्रित्तवा॥८॥ श्रीकृष्णकृष्णयोः। नियत्पुदचमसात्र। श्रीकृष्णकृष्णचनितय
तिश्रुतेः सर्वमेवांमिहेत्रं कृष्टंवाकृष्टंवातत्रनियनेशासत्राह। कृष्टमात्रेवा निन
यति। कृष्टमपरिच्छिन्नंयदकृष्टंतकृष्टमात्रेतदेवकृष्टंयथावरुष्टपरिच्छिन्नंतावत्कृष्ट
मकृष्टञ्चाकृष्टमिति कृष्टेषुनगृह्यमाणेकृत्वातत्राहोषप्रसाध॥९॥ तस्मिन्मवाप

॥१२८॥

मावपत्तेकवर्जमाभोजनंतस्योष्णसागतमिंशुश्रुमसेसर्वेष्वमावपति। एकेवर्जमि
 त्वातस्यवातोजनंयावज्जीवं॥६॥याउषधीरितित्वैर्वपत्युदपात्रवत्रयाजैउषधी
 रितित्वैःउदपात्रवदितितिसृभिर्समिश्रितिसृसृसीतासुवपति। ततश्चत्रापिप्रत्य
 वसत्रितागासत्रितागाः न्यूनाचीणित्रीणि। उदकासेकेष्वेवमेववमानाम्॥७॥सोमतिव
 पनाद्यातिष्ठपरविष्कृतः। कृत्वाहवनीयपरिश्रितोभिर्मंत्रयतेकितुमेति। प्रायणीयाया
 वेदयोक्त्रविमोक्तान्शुमीयोजनानिद्विक्तं। धौवस्यद्याज्यस्यवितियोगविधानात्ततश्च
 रासुप्रतिपत्तिष्ठसमाससुसोमनिवपनंक्रुतांइहापितद्वेवसोमनिवपनाद्यातिष्ठार
 विष्कृतः कृत्वाहवनियपरिश्रितोभिर्मंत्रयतेचित्तश्चत्यनेनर्मंत्रेण॥८॥सप्तसप्तसंवा
 स्रविशेषस्यविशेषस्याव्यपष्टानद्यात्सप्तसप्तैवेत्युक्तं॥९॥तोगेष्टकास्फेताद्यव्य

॥८०॥

बहिर्वेदेरनुकान्तेषु पदकानि निष्कृत्वा माहिषीरिति शब्दं प्रति विदिशं पुरश्चात्प्रथमं। आ
 यत्पोपदधनति ॥८॥ उत्तरपरस्याः पश्चात्। उत्तराः परस्यादिसम्प्राद्यत्पश्चादुपदधाति
 सनसंप्रतिश्चादाहरेदिति नि सिध्य। इतीनइवाहरतीत्युक्तञ्चात्र ॥८॥ उत्तरस्याः सि
 कताः प्रमाष्टिजहामि सेदिमिति। अनेन मंत्रेणानत उपदधाति ॥८॥ उत्तरवेदिनि
 वपतिषज्ञाग्निं शत्पदां युगवामात्री वा सर्वतः कुसर्षवे। स्यादनीतां करोति ॥९॥
 अमेतवेति सिकतान्पुष्पछादयत्पात्मानं। अमेतवेत्यनेन मंत्रेण सिकतान्पु
 ष्पछादयत्पात्मानं ॥९॥ आप्यायस्वेति सिकतान्भनमृगान्पुष्पानामेव
 ॥१०॥ अतिथ्यशेषाद्योपसदः कृत्वा रोहिते चर्मण्यननुहंतः पात्यापुरश्चा
 दिष्टकाः करोति प्रथमचित्ते। वैकृतावसरे। आकृता च वृत्त्यर्थमातिथ्यशेषाद्यो

॥८०॥

राम

पसदाः कुवेत्पुक्तसाधुमराशिवमेवोच्यते ॥ ॥ अतः पात्तपुरसादिष्टकाः करोति प्रय
 मचित्तैः संतु विनीः ॥ ७ ॥ इतरासां योऽस्य जतिपशुरात्र उच्चरं सर्वदिशं ॥ ७ ॥ उत्तरं वेदिशये
 द्वाणाघासं सारनिवपनाज्ञत्वं त्रवेदिमपरेणातिष्ठ च न माने मयि गृह्णामीति ॥ तथ्यनि
 द्वायुह्यमिं त्रवेदि कं कर्म कृत्वा मम न भिष्टं हीत इति श्रुते ॥ एवं वसति या द्वागं तैव
 क्रियते न संभारविपनमिति याचकत्वाच्च यः भवेत्तदारावययैव कृत्वा विप्रश्रय
 वधित्तीनां स्वयमाट्टणामत्पाचकरोति ॥ ७ ॥ आ ज्येष्ठ ज्येष्ठ कुशाशाणि तृद्वी प्रोक्षी
 ति ॥ श्वेते श्वे पुरश्च तिष्ठति ॥ श्वेतासावे श्वेते श्वेतासावे न डुहि ॥ कुशाशाणां एषा ज्ये
 ष्ठे च ज्येष्ठकाः प्रोक्षति ॥ अग्निः भ्यः प्रहियमाणो भ्यो नुषूहीत्येवं ॥ ७ ॥ त्रिस्तुक्ताया
 मरुत्पृवीति ६ ॥ द्वापुष्टाद्विणां निदधति ॥ त्रिस्तुक्ताया प्रथमा वामुविश्रवपु

र्वाविति ६० कृत्वा अग्निं च दत्त्वा निदधति ॥ ५॥ तीर्थीनां श्वमारोहयन् पुत्रं
 नमपरेण स्वशब्दमिहितं च तद्देशं सतीर्थं शब्दोपादानं मन्त्रज्ञात्वा तमेवावरोहणं
 मथास्यादिति ॥ ६॥ पुस्तकान् अष्टौ के। अश्वमारोहयन्ति स चायं विकल्पोऽश्ववि
 धय एवा ॥ ७॥ अनुयुजः कृष्टं परिणयत् पुत्रतः प्रथमं अश्वं प्रत्यक्षमावांचि वि
 मवद्याप्य परिणीयो च जनिपशुवत् उत्तरखेदिर्ग ॥ ८॥ उत्तरखेदिप्रोक्षणाद्यां संभा
 रनिवपनाद्यौ चोत्तरखेदिमपरेणातिष्ठत्यजमानो मयिष्टुलामी निजपतिस्मात् स च
 त्रखेदिकं कर्म कृत्वा नममिष्टुलमीति श्रुतेः । एवं च सति याद्वारणं नैव क्रिय
 तेन संभारनिवपनमिति तथा च वक्तृत्वाद्यर्थः । पैशुदारवाद्यत्रैकश्रुतिश्चार्थवत् । र्ग
 भाषणं नैव निवपनमिति यजमानोऽयसीति चोत्तरपदार्थार्थे इत्युक्तं ।

गीद्विप्रौ मैः ॥ ७ ॥ सत्यसामगायति ॥ ३ ॥ पुरपस्यमुपदक्षति स्तवे पूर्ववशप्रकृतवापु
 देवपूर्ववदिति । चमंतालततेविमार्जनं ॥ ७ ॥ तस्मिन्नुक्त्वमथः । धर्मं बुद्धयज्ञानमिति
 अनेनमंत्रेणोपदक्षति । रुक्मोपिचसएव ॥ ७ ॥ उत्तानां प्राचं ७ हिरण्यपुरुषं तस्मि
 न्नुहिरण्यमर्तदिति । तस्मिन्नुक्त्वोप्राचं उत्तानं हिरण्यपुरुषमुपदक्षति । हिरण्यपार्श्व
 उत्पनेनमंत्रेणा ॥ ७ ॥ पुरुषेचित्रेसामगायतिसप्तमी निर्देशादालक्ष्येपुरुषेचित्रं
 गेसामगायति ॥ ७ ॥ पूर्वणापरीत्योतः । तमुपवायनपुरस्तात्परीत्यादितिचनात्र
 ॥ ४ ॥ उपतिष्ठतेयज्ञमानोमंत्रे हिति । पुरुषं ॥ ७ ॥ उपविश्य पंचगृहीतं सुहोती
 पुरुषेह्यणुष्टपाजज्ञेतीष्टत्वं प्रतिदिशं परिश्रय्य । उपवेशनप्रहणाय यज्ञमानो
 जुहोति । द्वादशाहिवेकः कर्त्ता पुरुषे जुहोति । प्रत्युचंष्टष्टष्टष्ट ॥ ७ ॥ उपतिष्ठते

व्यथमांत्यो होमकर्माणी ॥ ८ ॥ पुरुषमवस्म्युद्योरसास्पृष्टं वाक्कोः प्रापणांतेति खति ।
 अस्पृष्टं पुरुषमवस्म्युद्योरमवाक्कोः प्रापणांतेति खति । सचायं याजमानः पदार्थ
 प्रमाणश्चात्र ॥ ९ ॥ तत्रासुगुपधानं प्राच्योः । तत्रपरितेखयोः सुवोरुपधानं प्रा
 च्योः ॥ १० ॥ कार्श्यमयं दक्षिणतः पाणिमात्रपुष्करं वाडमोः । त्रीपादमात्रीवा
 सामर्थ्यावृत्तपूर्णमिमेहेति । तत्रपरितेखयोः सुवोरुपधानं प्रागग्रयोः का
 र्श्यमयं दक्षिणतः पाणिमात्रपुष्करमिति तन्मात्रं श्रुचोपुष्करसुक्तं वाडम
 त्रीमितितत्परिमाणं वा सुवंपादमात्रीवा । कुत एतत्तदन्मात्रं न सामर्थ्यावृत्त
 पादमात्रीः प्रथमार्थाचोत्तरमार्थावचित्पोरुपदध्यादिति । यद्येवं पादमात्रीमेव । तं
 च वृत्तपूर्णमिमेहेत्यनेन मंत्रेणोपदधति ॥ ११ ॥ एवमौडं वरीसुत्तरतो दधिपूर्णमि

॥ ८२ ॥

॥ ८२ ॥

रंस्पञ्जेति। अनेन मंत्रेण ॥७॥ निरश्वावेके प्राऽव्यावेति विकल्पः। अर्द्धपद्ये चैते तवाशतिर्ष
 प्रदम्भः। अथ मातृणां पुरुषो गार्धरी। छिद्रं कुवासीति स्वयमातृणां मिष्टकां पुरुष उपदधाति। अ
 र्द्धरी छिद्रं कुवसित्पनेन मंत्रेण ॥७॥ भूरित्येतस्या ७ सामा गायति। आलभ्य सप्तस्युपदेशा
 नु ॥७॥ अत्र च पिवाद्यतिष्ठते अत्र मिस्वयमातृणां व्याहृतिषु सामा गायति। अथ स्वय
 मातृणां सुसामानि गायति। तत्र प्रकृत्य सवैर्भुवः स्वस्तिपेता व्याहृतिषु गायतीत्याह। मूर्त्तत्वे
 वडवचने पूर्वोपेहं मृत्वा यत्नेऽवन्ति स्यात्। पुरस्ताद् मित्रासां कां अवां इति। तस्यां अथ मा
 तृणां यथा सवत्पदेव भूमौ नथीयधेया। पूर्वो पूर्वो मुत्तरः। इष्टका उपदधाति। या स्रज्जति
 द्वियजुर्धं द्वितीयो या स्रज्जने मंत्रेण द्वितीये लोके उपदधाति। द्वितीय इति कृतं तस्मात्तत्रा उत्तरे
 लस्परेतः सिवोश्च द्वि सिधे लायामरन्निमात्रकृतेः। उज्ज्वलसुसने प्रकृत्याह। तेरेतः पि

॥ वेत्तेन योपदक्षति अग्निमात्रे रक्षिमात्रा यन्मघत इति श्रुतेः श्रेतः। सिचो शुद्धियनुमा श्रुतम्
 ॥ श्रुमुक्तं तन्मन्त इति द्वियनुषड परधती तितेन द्वियनुषड द्वितीये लोके उपधानम् ॥ ८॥ विराट्स्थ
 ॥ रात्रिरेतः सिचौ प्रतिमं धमति ॥ ८॥ प्रजापतिरिति विश्वघ्नो निसां उपवधाति। अतयो मधुश्च
 ॥ माधवश्च नि उपधीयेते ॥ ८॥ अघादा सीत्यघादां उपदधाति। स्वयमग्निरागितः। सिद्धिश्च
 ॥ तिस्रस्तत्राघादा युजन्नाभिः कुरुते रज्जो वातार्थानि उपरिष्ठ द्विनेलायाः प्रयोजनामा
 ॥ सि ॥ ८॥ कूर्मदक्षि मधुवृत्तैरनक्ति मधुवाता इति मंत्रैः ॥ ८॥ आग्निमात्रे घाटां दक्षिणे
 ॥ नावकासूपरिष्ठाश्च पुरुषमत्सि सुखमयांगं न चिति तिसृभिः। आघादा वेलायाः दक्षिणा
 ॥ तौरविमात्रे देशे च कर्षु कूर्मसु परधमति। पुरुषमभिमुक्तं खं उपरिष्ठा वावका भवन्ति
 ॥ अवकाशेन सेवायुमुच्यते प्रयागे भं निति श्रुतिस्तुपदधति। बह्वयति मध्यमयाज्ञचा ॥ ८॥

उत्तरवर्षपक्षे स्वयमावृणा सुत्रेणारनिमात्रं वेष्टादेशमत्रे च वरस्य च खलं मध्य
 संयत्नीतं सुसुद्धं ह्यं सुसलं दक्षिणं सुसुद्धं तादृश्योः कमीणीति अथोत्तरवर्षस्य सुसलं
 पदधानीति प्रकृत्यैवमेव हि यत्तदतिथ्ये वैतेषां वनः यज्ञात्पत्नीत्वादेनैवोपधानं
 लिङ्गात्। सुकृत्सादयति समानं न करोति यद्विहयुगडपधामस्या न स कृत्स्नमुच्यते ठ
 खलवर्षात्कृत्वा पशवां पिष्टात्पशुपुत्राद्वासीत्युखं॥ अथोपशर्व्यां पिष्टात्
 कमात्रसुरवां कृत्वा पशुपुत्राद्वासीत्युखं॥ अथोपशर्व्यां पिष्टात्
 त्वरकालं मंत्रवचनं॥ ७॥ अमेयुध्याह्निप्रवृत्त्युचं सुवाडुतीतुहोत्युवायोः न
 जं॥ ७॥ उपस्थानवासं वत्सरभूतीति नो संवत्सरभूतीति नो संवत्सरभूतीति नो संवत्सरभूतीति नो
 नं होमो वा। विकल्पेन हितस्य प्रवणमिति॥ ७॥ प्रतिशिरः सप्तसप्तहिरण्यकजान्

४५

११८४॥

समहिरापशुपेकरोतिसम्पक्ववतीति। प्रतिश्रिः समसमहिरापसकलाश्रमा
 तिसुखेप्रथमसम्पक्ववतीत्यनेनमवेण॥ ७॥ उत्तररंगद्वेष्टोमंत्रोप्रतीयात्र॥ ८॥ नासि
 कयोर्कवेवेति। मंत्रद्वयाभिवानादेवसकलद्विजमधिष्ठानदेहाद्य॥ ९॥ अत्येभसिवे
 ति। प्रस्यतिप्रोत्रयोरभुदिदमितिप्राव्यति॥ १०॥ सर्वनिष्पेकस्मिन्नेके एकस्मिन्ने
 पिपशौसर्वानेवसकलानेकाप्राचायोःशस्यंति। तद्वेकेपियद्येकःपशुर्तवतीति
 चैवद्वैतैःसससमंप्रत्यस्यंतीतिश्रुते॥ ११॥ उखाप्रत्यंविपशुशीर्षाणफपद्वो
 तीतिशेषः। तत्रच॥ १२॥ सहस्रदाडनिपुरुषविशुद्ध्यमये। सहस्रदाडत्पनेनम
 जेगापुरुषशिरउद्ध्यमध्यउपधये॥ १३॥ अश्वाव्यारुत्तरतःपूर्वापवेष्टवमश्व॥
 १४॥ मापमवेः॥ १५॥ गोत्रयोश्चदक्षिणतः। चशज्ञात्पूर्वापरएव। पूर्वगोरपरपरमज्ञ

॥ ८५

सस

स्वा॥७॥आदित्यंगमिमितिप्रतिप्रतिमंत्रंक्रमणेशिरांस्फपषीयते॥७॥चित्रदेवामि
 त्पद्मचर्चशःश्रुत्वावाडतीमध्यमे॥चित्रदेवानामित्येकैकेनार्द्धशःसुवाडुवीजुहो
 नि॥पुरुषशिरमि॥अथपुरुषशीर्षमभिजुहोतीतिवचना३॥वहिवेद्यदद्विष्टुपतिष्ठ
 त्सत्सर्गेरिमंमाहि०॥सिरीतिप्रमंत्रं॥वहिवेद्यदद्विष्टुत्सर्गमांत्रैरुपतिष्ठतेपुरुषा
 र्षाणि॥इमंमाहि०॥सीपितिप्रतिमंत्रं॥४॥उखांपरिक्ताममेकै॥एकेप्राचार्यद्विर्वा
 पपरिक्मपपरिक्मोश्चिजाएवतस्यपशोरुपष्टानंस्तुर्ध्वैर्वीति॥एवमपिहिष्टुयते॥वि
 पश्चिममुहैर्मुहैर्कउपतिष्ठतइतिविकल्पः॥उपधापोपवायवाहस्पतस्ययथा
 जिर्ग॥तद्वैकेयंयमेवपशुसुपदधातितस्यतस्यशुचमुष्टुपती०॥तिश्रुते॥अस्मि
 श्रपक्षेप्रागजशिरुपष्टानात्पुरुषाडुतीदिति॥सर्वमंजनयेकोएकस्मिन्नपिपशु

४५

॥८५॥

सिरशिसर्वमंत्रानेकधा चार्थाभ्युज्जते । तत्र चातत्र उपधानमंत्रा विपरिहरत्रं
 क्षिप्रतिशेषे शिरसि दिसे संता गयति । एतच्च यथेकस्मिंश्चिरसि पंचकचो हिराण्य
 शकलपद्मे पः कृतस्तस्यैव भवति ॥५॥ एतच्च त्वं यविष्ट्रिचित्तोपश्रुतं । तद्वि
 द्या उत्सर्गोक्तिपश्रुतं । कृतं तेनेत्ये चकते । च शज्ञाने त्वच । उखापस्त्रिमणायत्तं पी
 त्यर्थः ॥६॥ अपरेण घृयमानाणां मेघा पस्याः पंचयंचाचुकांते पूर्णं चे मन्निति
 मंत्रं । अरुद्रा शिंजघनेन तस्य यमावृणां परीत्या पस्या उपदधातीति । अत्र च प्रा
 न्पृचुकांते नित्यं वभवत इत्युक्ता मेवैकदेशां कचोदना मुतत्रेणेति ॥७॥ व्यावृ
 त्तावत्प्राणा भूतः कर्णमहितादशदुशपुरुषमुपार्थे केरेतः । सिधेना यं स सर्व
 ता यथा योगभयं पुरइ निप्रतिमं वंघ्राणाः भूतीषु कानां नामताश्च । द्वा रणा वा

॥८५॥

दक्षिणपूर्वाशादारत्यकर्णसहिताउपधमत्ययं पुरइतिप्रतिमं वंतउत्तराश्रोगोरारभ्यएव
 मेवोपधानं पुनर्दक्षिणाश्रोगोरारस्यएवमेवोपधानं ततउत्तरंशादारत्यएवंचचारोदश
 काः उपहिताः शिष्टाद्वारेतः सिवेलायां त्यथायोगं समचित्तागेनोपधीयंतो। पुरुषमुपा
 र्प्यचासर्वासासुपधानं तदेके पुरुषमुपार्थोपधातीति श्रुतेः। ततश्चकर्णसहिताः
 तिविकल्पः ॥७॥ द्वितीयमयंपश्चादिति। द्वितीयंदशानासुपधानमयंपश्चादिति
 जवेकेषंडशोमंचात्पुंजने। पंचाशदिष्टकाः पंचाशद्यजुः६ धीतिवचनाच्चतत्पुनर्युक्तं
 वाक्यनामपरिसमाप्तञ्च। कथं नर्हियत्तमं पंचाशच्चं अभ्यासेनेत्यदोषः ॥ त्रिं गावक
 थमास्पृताः सर्वाः यज्ञापयन्तीति प्रकृत्याह। यदेव सर्वद्याह। यज्ञापयतीष्टीतपवा
 येनैवमुहास्पृताः सर्वा यज्ञपत्या त्वंतीति तस्मात्सकलमंच प्रयोगो न खंडस इति ॥८॥

लोकेष्टाणाद्विणाद-मादधमात्प्रदक्षिणामाहर्कोतादृष्टवस्माच्च। उपधदधाति॥४॥
 प्रत्येत्यशेषं प्रस्यति॥ पञ्चपुष्टानि पराग्निरथ येत्यो विप्रथयेभ्यश्चारभ्यपञ्चपुष्टानि
 पराग्निरिष्टमिष्टिनोति॥५॥ एवढ- सर्वत्रासर्वचित्तिष्ठेवंपरा। मिरिष्टकाभिः पञ्चपुष्टा
 नाचयते॥६॥ मध्येपुरीषं निवपति पूर्ववत्। पूर्ववदितिर्मन्त्रोपलभ्यते॥७॥ पूर्वमर्द्धा
 दृक्कच्छादयति पुरीषेणा॥८॥ ततः प्रदक्षिणामात्मानं पुरुषेणाच्छादयति॥९॥ पञ्चपु
 ष्ठानि चाचशहात्यदक्षिणं पुरीषेणाच्छादयति अथ दक्षिणं पञ्चमथ पुष्टमथोत्त
 रमिति॥ एवढ- सर्वत्रासर्वचित्तिष्ठेत्पर्यः। दिवितिं पुरीषवती सुपतिष्ठातया जहत्याथ
 तिसप्तभिः पुरुषवती ग्रहाणाञ्च। यदैव पुरीषवती तदेवोपस्थानं। नृणां गिति अष्टाभि
 रेके दशभिर्वचेति विकल्पः॥१॥ उपसञ्चयौर्वाहिकं त्वपराहिकं यत्तरयन् पुरीष

॥८८॥

रामा॥

निवर्तयेत्कर्त्तव्ये। अतरोपसदोचितोतीति श्रुतेः॥४॥ त्रिंशुपरिणीयो सप्तम्यपशुवत्
पुतावत्प्रतिपद्येति। सप्तम्यः काले त्रिंशुममिषरिणी योत्तस्त्वं दिशं प्रत्युत्पुष्ट
तावत्प्रतिपद्येति। सप्तम्यकाले त्रिंशुममिषरिणी योत्तस्त्वं दिशं प्रत्युत्पुष्टवाव।
प्रतिपद्येति॥४॥ परिणयनमानमभिनिधात्रेनात्र। एतच्च परिणयनमभिधानादूर्ध्व
कर्त्तव्यं। एतच्च पञ्चपिबहुभिर्होमिष्युक्तिः क्रियेता तथापि प्रत्यक्षमर्थं क्रियत एवावि
शिष्टकाले प्रवणात्॥४॥ सुपसत्वे द्वे प्रथमायां तिस्रो मध्यमायां॥ सुपसत्वे चतस्रो।
प्रथमाया सुपसदि द्वे चितीचीये ते मध्यमायां च तिस्रः॥४॥ पंचष्टृतीता घञमा। उक्तमो
पसत्पंचष्टृतीतादितवति। उपवसथी हेयत्पानरुदितश्चादित्येवा वंष्टृपपंचष्टृतीतमाष्टु
ष्टृतीत इत्येवमज्यंष्टृतीत इत्येवमाघपक्रम्य प्रवर्गं पिसडां प्रवर्गं हि श्रूयते॥४॥ उक्तं

रामचन्द्रा उक्ता मूर्चविद्यासंघं च दृष्टी ता फलमोपसद्भवति ॥ ७७ ॥ सपुरीषाखे कैका ॥ सद्
 पसंभुमप्राविति कैका ॥ द्वादशोपसंकेतान्यासंवतिपुरीषे ॥ द्वादशोपसंकेततो
 १ व्यात्पासेन चित्ति उरं घेनवतः ॥ ७८ ॥ विकार्यो घेकादश्यां ॥ तत्रैवैका एर्षादिचैष्या सुप
 सदितिकर्तव्यं ॥ ७९ ॥ चतुर्मासोपसंकेतद्वादशाहसाद्वादशाहसाद्वादशामिर्द्वादशतिराहो
 भिकार्योच ॥ पंच दृष्टीनाद्युवमाद्युचितैव ॥ ८० ॥ षडि ६ द्वादश ॥ षडि ६ सदहः ॥ संव
 त्तरेण तद्दसामर्थ्यानां वत्सरोपसंकेतं के हि विशेषं वत्सरो वा तशाचनिष्टुमिष्टु
 मिः ॥ षडिंशदिष्टितिपुरीषाणितवन्ति ॥ ८१ ॥ तापश्चित्तेमासशचित्तिपुरीषे चतसृ
 णां ॥ चतसृणां चित्तीनां मासेन मासेन चित्तीपुरीषे चिद्येत ॥ मासेनामासेन चित्तिपुरी राम
 चन्द्रवत्तष्टो मासोऽपंचस्पधमपत्राविराजप्रथमेहचपंचमोचितौ प्रथमेहचपत्रविरा

॥ ८१ ॥

नमोपधीयते। एकं च सामागतं त्वंतीति॥४॥ मासं पुरीषदह्नीष। एवं दशमासाः
 ॥ नाकसत्प्रभृतामास एकदेशमासा त्वंति। पुरीषं च शहान्मासमेव उक्तमथोर
 द्धोर्विकर्णदिपूर्वो अत्रो नामयोद्धोर्विकर्णदिपूर्वो। हनिपंचगृहीता इत्त
 मावृष्टिः वद्विसाहस्री अथमा लोकं पृणानां भवति। उत्तराश्व एव श्वं रव्या भवति
 त्रिसाहस्फत्तमा उत्तमा चिति त्रिसाहस्री लोकं पृणानां भवति। ~~व~~ कालिखितानां
 दक्षिणोत्तरे मध्यम इतरासां। चक्रा लिखितानां दक्षिणोत्तरे देश उपधानां सहा लि
 खितानां च मये। अथ पंचमी चितिको सुपधा र्थे त्रिधा दक्षिणोत्तरे मध्यम इत
 रासां। चक्रा लिखितानां दक्षिणोत्तरे देश उपधानां। सहा लिखितानां च म
 ये अथ पंचमी चिति सुपधा र्थे त्रिधा त्रिवि मिमीत इति प्रकृत्य एवमेव श्रुतं वा॥

४४
 सडिशछात्पावागृतीयाष्टादशशत्याशतरा। अयमपरोलोकंशृणा विकल्पः॥गा
 र्हपत्त्यशोकंशृणाः प्रथमार्या वितौविाण पितयाव्याः विह्वीयाउत्तमार्या। अपरि
 मितेष्टकोवा॥४४॥ अग्निर्भवत्ययंवापरिमिनशब्दोपरिमाणवृत्तनइत्युक्तमिष्टुं॥
 प्रथमोत्तमयोः पादमात्रीरिति रिक्ताप्रथमोत्तमयोश्चित्पोर्याअतिरिक्तामापा
 दमात्रीभवन्ति। नानाधिकेति। दशगणाधिकतत्त्वोक्तोक्तुयीत्र। गार्हपत्याहव
 नीयावष्टौचविह्वीइतिदशगणाः॥४५॥ अतोया॥ दधिकानामिचोक्तोक्तुयीत्र॥४५॥
 ॥४६॥ द्वितीयायामाश्विनीः प्रतिदिशद्वितीयाग्रहणं प्रथमायाः परिश्रमाप्रज्ञा
 पनार्थमाश्विनीरितिचइष्टुकानांसंज्ञा। ताः प्रतिदिशमुपधीयन्ते॥४६॥ ऐतः
 सिधेलायंसत्रुकमुत्तरेणापूर्वह्द्वितीयालोकउपधीयते। दक्षिणापूर्वणाश्रुक

॥४४॥

राम

सुपधीयते। अपरादक्षिणेनाउत्तरपरेण। दक्षिणासुत्तरेणपंचमी॥ अद्वयद्येचेतेलक्तः
 वैश्वदेवीः पूर्वादक्षिणेनावेश्वदेवीरितिष्ठकानांसंज्ञानादेशमाहपूर्वादक्षिणेनद
 क्षिणामपरेण। अपरासुत्तरेणउत्तापूर्वेण॥ एवंवैश्वदेवीत्यः प्राणमीउपधीयतः॥
 तो। अणभृद्गोपस्याउपधीयंतोपूर्ववत्पंचम्यः सर्वासां। एतद्याचार्येणालाघवार्थ
 सुपदिष्टं। इदानीमुपधानक्रममाहा। आश्विनीध्रुवक्षिति रितिमंत्रं॥ उपदक्षति
 ॥६॥ शुक्रशुक्रविश्वेत्पृतव्ये पूर्वयोरुपरीउपधीयते। उत्तराश्रुतव्याः पूर्वयोरेवो
 परिंवेष्टुदेवीः सहस्रर्जुभिरितिप्रतिमंत्रं। उपदक्षति। उत्तराश्रु। वशाहात्प्रतिमं
 त्रं। प्राणभ्यः प्राणमइतिप्रति। मंत्रंउपदक्षति। अपरपित्रेत्यपस्यांउपदक्षति। व
 यस्याः यंचमंवातुकांतेषुसूचीवयवइतिप्रतिमंत्रंउपदक्षति। अपरपित्रेत्यपस्यांउ

पदधमतिता सांचकतप्रः पुरमाद्वजंघामात्रौ समा लोकव्यामेः द्वेवाध्या द्वे शेषात्र
 व्यर्द्धा एवा दक्षिणा तत्र उन्नतः तपश्चा उन्नतेन क्रमेणोपधानं ॥ दक्षिणा ओलेरक्षितो
 कचृष्टणाः पूर्ववत् उपवीयन्ते ॥ ८॥ ८॥ तीयाया ७ स्वमायमा विणा विमिंद्रा पि
 इति माध्य उपदधमति ॥ त्वनीया ग्रहाणां द्वितीया प्रज्ञप्पर्थं तदत प्रज्ञे श्रमे शु प्रयो
 जनं पुरुषादानादि भवति ॥ द्वे प्रथमायां सिद्धो मध्यमायामिति च ज्ञापनाया अ
 न्नकेषु पंच दिग्भा वैश्वदेवी वद्राज्यसीति प्र तिमंत्रं ॥ वक्तराणां वस्त्राः श्रिये लार्थ
 षाद दक्षिणा मुत्तरेण पंचमीत्येवमर्थं च ॥ विश्वकर्मेति विश्वत्पो तिष्ठमुपरि पूर्वस्थाः
 उपदधमति ॥ उत्तमायां ॥ ॥ चर्तव्येन भश्च भनस्येति ॥ तयोश्च ॥ अवकाः कूर्मव
 द्भवति ॥ इषज्जोर्जश्चेतपरोऽस्तव्य एवोपवीयते ॥ अर्द्धास्तेषां वैताः च न योगाश्च ॥ राम

॥ ८८ ॥

पूर्वर्द्धिजाताभनोदशासुमोदतिप्रतिमंत्रं उपदधति। सर्वस्याद्दशद्वादशाप्ययेषु
 माछंदइतिप्रतिमंत्रं प्रच्छुपुष्पाप्यये। पुछंदस्याद्दशद्वादशाप्ययेषु
 प्रतिमंत्रं उपदधति। वातखिल्यालोकां पश्चाच्छिष्टायाः पश्चादपवीयंतोतावा
 लखिल्यालोकां पश्चाच्छिष्टायाः पश्चादपवीयंतोतावा
 शावालखिल्याः सप्तपुरासांतव्याणभृशोवापरा॥ वा एवोभुतिक्कल्पः॥
 ८॥ द्वादशत्यापरपरासुद्वादशभ्यसुपराएव। मृद्धमिराडितिप्रतिमंत्रं उपदध
 यंतोयज्ञभतीशुजानत्र॥ उपदधती। यांकां वदुभती निष्टकां विद्यातां स
 ध्यमाचोचिता उपदध्यादिति वचनात्॥ ८॥ उत्तराश्रोले धिलोकां पुराणां
 च। उपदधीयंतो॥ ए॥ चतुर्थी मनुकां नेष्टुदक्षिणोत्तरोद्देववदुथी ग्रहणंत

तीयां तत्प्रज्ञापनाय। पुरस्तात्पञ्चाङ्गमात्राद् दक्षिणतश्चरतश्च पद्याः ॥४॥
 पूर्वास्यामपराश्चतुर्दशातश्चार्द्धपद्याः ॥ ४ ॥ ताभ्यः षट्। ताभ्योपराः षट्पद्याः
 ॥ पूर्वदक्षिणैर्वातदेशैके। चतुर्दशपद्मपदधमति ॥ ४ ॥ उत्तरादक्षिणाभ्यां उप
 धीयन्ते। लाघविकेण समाचार्येणैव सुप्रसिद्धः। उपधानत्रयमः पुनरिहोक्तं।
 मभितार्द्धपद्ये ॥ ४ ॥ उत्तराद्-आदधिलोकं प्राणं पूर्ववत् ॥ ५ ॥ १ ॥ पंचम्यामन्ते
 ह्यग्निनीवदसापत्नाः ॥ इष्टका उपधीयन्ते। अंतर्ग्रहणरतः सिन्धुलावफदासा
 थंश्र। अग्निनीतद्वितीचद्वितीयलोक उपधानं च निमृष्टाः। दक्षिण
 योरच्यतरां पंचमीचपद्या भवन्ति। प्रयत्नज्ञानाश्च जीवदित्यर्थे षट्पद्या
 माभूता मिति अमेनाता मिति प्र। निमंत्रं। अथपत्नानां सुप्रसन्नं ॥ ५ ॥ पश्चि

90

॥६०॥

॥६०॥

मा द्वितीया उपधीयते। पुरस्वदपदधस्य पञ्चापदधसती निवचत्र। विराजोदशदशप्र
 तिसंज्ञे। अथपत्नासुखं पक्षनं॥५॥ दिशं पुरस्वात्प्रथममेव शृङ्गद्वयं प्रतिमं॥ उपदध
 ति वहि विराजते च सर्वाः पद्यास्तवंति॥६॥ गायत्र्यसत्पराणां माध्यासंतवात्र। गायत्र्यसृष्ट
 कासपत्नाश्च विराजणस्य मध्ये तवंति। नं हि विराजणस्य वदिसंतावः॥७॥ उस्मिन्त्यो
 वापराः प्रहृष्येद्या उपधायाः। उस्मिन्मित्रिसुपहितज्ञातज्ञो कस्यापराः प्रहृष्येद्या वि
 राजोस्तवंति॥८॥ अशपन्नसृष्टोत्पवंतराः। अथ च विराजोसन्नासन्नग्राः अंतराव
 पधीयंते॥९॥ सर्वतोषाढावेत्तायाः स्रोमचागारशिना सत्पायेति प्रतिमं॥ उपधी
 यंते॥१०॥ पंचदशदक्षिणेनादृक्। तत्र वादृकामभितोर्द्वयत्येधे॥११॥ वेष श्रीः तत्रा
 यज्ञत्रं जिवेति त्रिं सत्तमीमेके। उपदधत्येकेनेति॥१२॥ पुरीषमाश्रयति मंत्रेण वा

तापश्चित्तस्पृहणी ६० श्रुतेः। आसुषो मतागा सुपुरीषमापतिमंत्रेण। कुत एतन्नाना
 पश्चित्तस्पृहणी ७० श्रुतेः। तत्र हि श्रूयते। वृहणी मास ७ सोमतागा पुरुषमसिहरंती
 ति। तेनात्र मंत्रवदीति। गम्यते। एवं प्राप्ते च शब्देन पुर्वविद्यते। न वामंत्रेण। पुरीषा
 वापः न शुचमंत्रो विहित इति। ननु तापश्चित्ते वृहणी मित्युक्तं वा। इह मंत्रो गम्यते। नेषु
 च्यते। वृहणी मित्युक्तं वा। दोषं मासोत्र विधीयते। वृहणी मास ७ सोमतागा पुरुषमसि
 हरंतीति। मासोत्र विधीयते। यदि अपरमंत्रं विधीयते। वाक्यं भिद्येत। त
 स्मात् वृहणी मंत्रेण पुरीषवापः॥ ॥ नाकसदोऽनुकेषु पूर्ववर्जं मृतव्यावे लायामाप्ति
 नीवदिति प्रतीतिमंत्रं। नाकसददृष्टकाः अनुकेषु पूर्ववर्जं मृतव्यावे
 लायामाप्तिनीवदिति दक्षिणा मुत्तरेण पंचमी अर्द्धपद्येति च गम्यते। सर्वाश्चेता

॥ ५९ ॥

राम

अर्धेसिधा ४ पूर्वावुद्धिनीयेलोकेषुपुरीषमोथोपर्ययंपुरहतिर्पचावृडाः प्रतिमंत्रं ७
 पदधति। एत्वाअप्यर्धेसिधाः पुरीषावापयनाकसक्तु ॥ ४ ॥ प्रतिदिशंयथा ति
 गंतुपधाने। पश्चिमोत्तमाग्रधायते। छंदस्पासिषोत्रकांतेषुपुरस्त्राज्ञायत्रीरमि
 मृद्धेतिप्रत्यवे। छंदस्पादृष्टकष्टिसिखलिस्रोत्रकांतेषुउपवीचंतेपुरस्त्राज्ञाय
 त्रीनुयदधति। अग्निमृद्धेतिप्रत्यवे ॥ ४ ॥ उत्तराश्रुचशज्ञायत्यत्वे ॥ ४ ॥ पुरस्त्रा
 श्रिष्टुभोरेतः सिधेलायांभुवोयज्ञास्येति। एभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्राजगतीभूयश्च
 दयमिहेति। चशज्ञाद्वेतः सिधेलायामेव ॥ ॥ अपराश्रुभ्योऽनुष्टुतः सखायः सं
 वदति। एभिर्मंत्रैर्जगतीभ्योपस्त्रुष्टुमः ॥ ॥ आषट्वेलायाः पुरस्त्राबृहतीरे
 लावदति। भद्रोतदतिककुभस्त्राभ्योबृहत्पतरश्नतेर्मंत्रत्रक्रमेणातशेनदत्ये

१२
 तिमंत्रिर्ब्रह्मतीमां पुष्पान्तक्रमेण ककुभ उपदधति। कृत एतदिति चेत्। ब्र
 ह्मतीनामंतरा श्रुतिः। सोमोऽत्रेण त्रिषु भवतु भवतु ब्रह्मती रूपदधतीति॥ ॥३॥
 ता च प्रहृष्येच्छन्। एवं हि श्रूयते। अथैतासां ककुभां। च चारि च चार्थ चरा एपां द
 याति छंदस्फ पदधति सा साति छंदा एव सवति गायत्रस्तराः संपद्यंत इति। ए
 वं च सत्य कर्षः प्राप्नोति। तथा च गायत्र्या स्तराः संपद्यंत इति। संपद्यंत इत्याह।
 एवं छित उच्यते। इ छंजन पक्षेति ककु छंदस्य छंदो विषय च। अथ येन रेषु ह
 ते ककु पुमेव हीयते। अथैतासां च चार्थ मिधाना समर्थान सवति। तथा सत्य
 दृष्टार्थता स्यात्। न च। सोमो च। अथ पि च वतुर्ण महराणा मति छंद सिप्र
 त्य ह विधा च चारि चार्थ चराणीति॥ ॥ अथैवमित्यन्त कांते यरे द्विप द्यः॥

॥८२॥

॥८२॥

राम

नेनार्थवद्वाक्यं संजातं । तदूनानां ककुभं प्रयोग इति निःप्रमाणमेव स्यात् । ननु च
 श्रूयते । गायत्र्यन्तरा संपद्यंत इति । न विषयकत्वात् । न ह्यर्थविधिर्वर्तमाना
 पदेशादिशंसवदिति स्मादनपठस्येवेति । अपरा गायत्री भ्यत् । स्निहो मे
 वाजस्येति प्रतिमंत्रं उपदधाति । इदानीं ककुभा उपधानं ॥ ॥ अनुकोते द
 द्विणोर्पक्षीरग्रितमिति । उपदधाति ॥ ॥ ॥ उत्तरेपदपंक्तये तमद्योति
 उपदधाति ॥ ॥ ॥ पुरीषवत्याः ॥ पूर्वमतिछंदसं प्राच्यौ पुरितं षमहि
 ते भद्रागतिर्हृत्तसूर्यवस्त्रिराग्निर्होतारमिति । द्विणयो रुक्तासपत्रा पु
 रीषवती तस्यां हि पुरिषं विहितं पुरीषमहिते इति । प्राच्यविति प्राज्ञाणि
 चैते भवतः । भद्रागतिरित्येवमादिनार्थत्रेण पुरीषवत्याः पूर्वमतिछंदसमु

१३

॥ ८३ ॥

पदधमति। लडा रातिरित्येतानि च द्वारिच चार्थज्ञराणीति ॥ ॥ ॥ अ
 मे च मित्पत्र कांते परे द्विपदाः ॥ उपदीयन्ते सर्वं छंदस्य वृत्तिमिहितो द्विप
 द्यो। अक्षिरक्षुतिप्रतिर्यगर्द्धपद्याः ॥ ॥ मध्येष्टेष्टकंगार्द्धपत्यं उपदवा
 ति। अष्टेष्टकत्पुक्तत्वात्। अधिनक्षवंति। गार्द्धपत्यमिति च नामधेयान् इ
 तद्वद्वोपधोनमष्टनामपि। तथा चाह। तो वा एतैरेव ज्ञेयं तु मिश्रतया वृत्ता
 विने। ६ तीतिद्व्यां सुविशेषो द्विहृतीनां सुनिर्द्धपेद्याः। पुनश्चित्तिचोपरि
 तद्वद्येन सप्तयदतिप्रत्युचं। तस्यैव गार्द्धपत्यस्योपरि तद्वदेव पुनश्चित्तिषु परध
 ति। इयां सुविशेषः। येन सप्तयदतिप्रत्युवा। अस्मिन् अपक्षे अर्धोत्तेधा इष्टकाभवेत्युक्ते
 धमयोगात् ॥ ॥ पुच्छसंवावेके। पुनश्चित्तिषु पदधमतिः तिष्ठते। अस्मिन् अपक्षे द्विपदा
 । ता ६ हैके वृत्तना इति पदधमती।

॥ ८३ ॥

अहोसिधाः पूर्वार्द्धे चापुनश्चित्तिमुपदध्यात् अत्रयथासंभवमधोर्मेधा ॥ ॥ गार्हपत्यं पु
नश्चित्तिं पूर्वार्द्धे उपदधति ॥ तद्वै के य घ नार्द्धे गार्हपत्यमुपदधति पूर्वार्
द्धे स चित्तिमिश्रतेः । स तच्चेतपश्चपस्याश्चित्तिविश्वत्योतिषं परमेष्ठी चेति । दक्षिणा ६. संप्रत्य
गारत्रिमात्रादधिलोकांशः पूर्ववत् । उपदधति ॥ ॥ प्रष्टा घ षरीषेणाविकर्म्मिच्छमात्र
णशर्करे स ६. स्पष्टे छिडेणो यमदस्त्र इत्युत्तरो विकीर्णीमायोष्टेति स्वयमाश्रणी । प्रष्टार्यघपु
रीषेणाचित्तिं विकर्णीयमाश्रणोऽपधीयेते संलग्नो प्राशदणश्च इत्युत्तरं विकीर्णीमुपदधति ।
स्वयमाश्रणामाश्रयोष्टेति शर्करे छिडेति च विकल्पार्थं नमुच्यते । स च नित्ये । माद न सृददो
हमो सक्त देववो न लेदात्त भवतः ॥ ॥ पुरुषाभिहोमवतिष्ठन्नग्निं प्रोक्षति हिरण्यकलसह
स्रेन शते ढेढे प्रतिकिरति सहस्रस्येति मंत्रं ६. सहस्रस्येति प्रतिमंत्रं ॥ ॥ ॥ इति का

५६

त्पायनसूत्रसाधककोपाध्यायकृतौसप्त - - व्यायः॥ ॥सुतमस्तु॥ ॥संवत्सप
 ७५वर्षेतादौवदीषष्टीलिवितंगकवहः॥ ॥रामायनमः॥ ॥शतरुद्रियहोमउत्तरपक्ष
 म्पापरिस्था६सुक्तांपरिश्रिचर्कपूर्णार्ककाष्टेनशातयंसततंजर्जितमिश्राजवेष्टकासकृ
 तजाह्वारमेकेतिष्ठतुतडमस्तपध्यायेनाशतरुद्रियमितिमासाअथातःशतरुद्रियंजुहो
 तिति।सवोत्तरपक्षम्पापरस्था६सुक्तांपरिश्रुकर्तव्यंमरिश्रितश्रावनायेकार्येता
 मांसमुदितानांनैकेकस्याःपरिश्रिचुजुहोतीतिवचनात्र।प्रयोजननंसमुदितानां
 र्मसंबंधः॥ ॥अर्कपूर्णार्ककाष्टेनशातयश्रार्कपूर्णंजुहोकार्ये।अर्कपूर्णंनजुहो
 तीतिकाष्ठमष्टवचाडुपतकल्यनिर्यातेनशातयंसततंमविष्टंजर्जितमिश्राज।
 गावेष्टसासकृत्।जर्जितैजुहोतीति।विकल्पेप्रामेशाखंतणचसुव्रयः॥ तेनजर्जितम

॥८४॥

॥८५॥

समिश्राणात्युक्तम् । अजाहीस्मेकोअजाहीराणां प्रतिष्ठुदरे शुहोतीति शुहोतासतितिष्ठ ।
 तिसंततं क्रियावाचनिकी उद्विः तिदिङ्गियमार्थानमसुदत्यधायनामं प्रदेवं संततं तु हो
 ति । वहनि चैतानि कर्माणि श्रूयन्ते । षष्ठिश्रुहवैत्राणि च शता येतद्यतदुरुस्थिमथ त्रि६ शदथ
 पंच त्रि६ शदि ति एतावां ओदत्तव्यदेवता संवेद्यः एवं च सति एतावन्ति चतुर्मुष्टी निगृह्यते ॥०॥ अ
 जाहीस्मपत्ते चैतावंत एषा द्वर्गः ॥७॥ अबुवाकांते स्वाहा करो जातुमात्रसंवे जातुदष्टे अ
 थमं स्वाहा । करोतीति वचनात् ॥८॥ पचाते वनामतिमात्रिपंचात्तुवाकांतेनाभिसात्रे च
 श्रद्धास्वाहाकारः प्रकचप्रत्यवरेहेत्यो मुखमात्रे स्वाहाकारः ॥९॥ प्रतिलोमं प्रत्यवरे
 होतुदोषमाणेषु नमो भित्ति । प्रतिमं च प्रतिलोमं च प्रथममुखमात्रे प्रजनां तुमात्र इति प्रत्य
 वरोहश्च नमो स्तरुदेभ्यो ये दिवा ति ॥१०॥ हवने प्रास्य विवाचाले अर्कपः र्क काष्ठे स्पर्शः ॥

एवमेतद्वचनं समर्थं लवति। यदि न त्तिद्ये तत्तत्तवेध्यादित्पाशेन समर्थं मेव न। हिनस्य
 कठिनं चोद्वेदनमाशंभयते। एवं प्राप्तं प्राह। अस्मिन्निवाये वादात्र। वाशब्दः पञ्चव्याप्त
 तौ। अशमानि वृत्तदेदनं प्रतिपत्तयं। न कुंभविषयं कुत एतत्। अर्थवादात्र। यदाह्येव
 सतिद्यते अथ तद्यष्ट्यति यं देष्टि। साच शुगश्म तिति हिते ते दशमनितं चतुर्तं दं धा
 तानि॥ वाच्यवाच्यमपि वाशमक्यात्वेक्याय मेदनं कुंभे। सद्यस्म चतुः शिष्टो वश्य
 मेव तियत इति॥ ॥ अनेपे च मेतो दशानिष्टनात्मनि उप शिवापणं ते जपती मा म
 ति। आत्मा वाचायात्मा च्यते॥ ॥ मं हकार्वाकवेतशाशाखावणो वक्ष्य कर्षतीति
 मंत्रकृष्टवत्समुद्रस्य चेति प्रत्ययं॥ मं हकार्वावणो वधाग्निं निकर्षति। मंत्रकृष्टव
 काणां समुद्रस्य चेति प्रत्ययं विचाप्यष्टपुष्टानिवाभ्यात्ममणे पावकरो विषेति च श्या

96

॥६॥

तानमाभिसुखेन पञ्चपुष्पानि कर्षति अग्निपावकरो विधेः नृप एवमेवा ॥ ४५ ॥ अं
 त्सुत्तम ॥ २ ॥ चिद्युपहं वेणुमुक्तेरुहं त्वा चित्तमालम्ब निष्ठुत्त ॥ हिकृत्य सामगा
 यति सामगा नमुह्य उपाग समारब्धाना अर्धयो वाच च न सामग्योत्त ॥ ना न्यो
 ध्योर्गामेद्विति ॥ सामग्ना ध्योरेव विधाना नुसारिणा हि सामग्ना विधाने वा
 ध्युवेद विहितं अथैते सामभिः परिणयिनीति एव च ना न्यो ध्योर्गामेद्विति
 नुवा द एवा पुरसा द्वाय जे सामगायति ॥ ॥ दक्षिण पक्षे रथं तस्मिन्नेव हृदात्म निवास
 देव्यं पुष्टे यज्ञा यंज्ञा यं दक्षिणे नि कक्षे प्रजा पति हृदय मश्नुते ५ श पूमेत्पा ह होतुः
 प्रेक्षण ॥ ७ ॥ उँ पव स थ्ये विष्टुष्टवाचि पंच गृह्णिने हि रापश कला आश्रपति पंच
 उपचसथाये ह न्यात रुदित म्ना दित्येवाचं विमृजत इति प्रकृत्येवं श्रुतच्चा ॥ ७ ॥

॥६॥

राम

दक्षिणधृतं पात्रं समासिवाच्छात्पां वामहस्तसुखां कुत्रासुष्टिं वायुं भयमादाय
 चित्पारो हणनमस्तु नि। दध्यादी अस्यां महामुखावाच्छात्पां उपरिचक्रासुष्टि
 सुत्तयं शुद्धी चित्पमामागे दशनमस्तु दध्यादिनेन मंत्रेणाश्च यमाष्टाणां पंच शुद्धी
 होतिना भिवद्विरापादर्शनं च षष्ठादेव डिति प्रतिमंत्रं च यमाष्टाणां पंच शुद्धी
 नैशु होतिना भिव्याधारणावच। षष्ठदेव डिति मंत्रं च हिरण्यदर्शनं च तवति॥ समा
 सिक्ता कुरो। प्राज्ञति सपरिश्चित्वा होन च यो देवा इति। अथैनः समुहता नि
 प्रकृत्य सर्वतः समुह्यति वाहनं पतितं तदतिशुभे॥ ॥ प्राणादादित्यवरोहति अवन
 रति॥ एवमारोहणा चरोहणमतः अत ऊर्ध्वमेवावरोहणा चर्णी रोहणो कार्यः॥
 उपसदंते प्रवार्प्य आदनं यज्योक्तमाभौ परिस्पंदे चावाश हो विकल्पार्थः॥ विकल्पेन

५७

॥६१॥

हिश्रवाणामत्रपसिमंतादापाःस्पे। दत्तेयत्रप्रदेशेपरिस्पंदः ॥ सुयमाट्टणाया स्पृष्टं
 यमं। अग्निपहेस्वयमाट्टणाया समृष्टं प्रथमं प्रवर्ग्यमुआ वदयतीति यचनात् ॥ ॥ पंच
 एहीतंनुहोत्यनि सिमिनेमृवषोडशगृहीताद्वैमनुवाकशेषेणा पुनः षोडशगृहीता
 तदर्धमनुवाकशेषेणाष्टभिन्नमिहोतीति ॥ ॥ चतुषः पितेत्यपरमनुवाकेना सपर
 मर्द्धचतुषः पितेत्यनुवाकेन अष्टा तिस्रो होति सर्धा णिवैतानिनामोनुहोति ॥ ॥ अ
 द्रिडिवरीर्धुतेषिताघ्निस्रुदेनमित्यादधातिप्रत्युवांमौडवरो। समिधश्चतेनु साः स
 वोरत्रिसुखिताइति तिस्रुदेनमित्यादधातिप्रत्युचवैद्वत्ता वसार्आकृतानुष्टप
 र्थमाह। अग्निंयोंप्रणयति तत्रविशेषमाह ॥ ॥ प्रप्यत्युष्ट्रश्चमसुपयश्चोपयम
 नाः ॥ अयंवापेधः। प्रतिपमृनु। तदर्थेधूर्योः अग्नयेप्रहियमाणाया उवृष्टाग्नीदेयम

॥६१॥

कस्फरायादेहिवृक्षचप्रतिर्यजपेतिवेष्यति॥८॥ विवृक्तासुधाम्पाडवेति वित्यंगं छंति
 पंचदिश इति विवृक्तायां हो हो वा प्रथमाया मुवि उडवे लघुस्य प्रिवित्यंगं छंति पंचदश
 इत्यनेन मंत्रेण॥॥ आमी धुदेशादहिणं पृष्ठा सहितं पृष्ठा बुमानमुपदधानि विमान इति
 अनेन मंत्रेण न निन्ये सादन मृदो हा सो न त वतः इष्टका संस्तुवा त्प्राप्तयो निषेधः॥॥
 निधायेन मतिक्रामंतीं विश्वा इति तं निधाया यथानमस्येदयो पातीर्यंतीति वचसात्र॥
 ॥३॥ कमधमग्निनेति विट्पमाशेदंति अतश्च नमस्तुभ्यं न निवर्त्तते॥४॥ सुमात्रेणामध
 धूमिधागं सुक्तावन्माययसाभितुहोति कृष्णाया तदोहनेन सुपमाभिस्तुष्टेष्टेणामवसिं वत्त
 कोषोसेति स्वयमात्रेणायत्रप रिधायत्रात्रिकृष्णायाः एताः गाः शुक्लवशायोः पयसा द
 हनेनाभितुहोति तत्कोषासानेत्यनेनामंत्रेण स्वयमात्रेणामसंचसिंचेत् अयं हुहोति

नत्तोषासासेत्पनेनमंत्रेणस्ययमाश्रणामचर्मिवेशमयंसुहोतिसुतश्चमात्रासुधर्मा
 : प्रवर्त्तनेसुहोतिश्चान्मंत्रवर्जंश्रादोहसुहकार्यापतिरत्तधर्मान्वन्तिमहाबोदश्चसंमर्श
 नांताधर्माः कृताः तत्रैवपरिग्रहाद्यचैकर्त्तव्यंस्वननादि॥ ॥ येनुदारवर्द्धवैकोएके
 प्राप्स्यपिष्ठहामीतिजपात्तत्रयुक्तमाचार्येणोक्तवेदिप्रोहणाद्यांभारनिचय
 नारुचेतिमद्येवगमिहकस्मात्संतारनितापः। अग्न्यर्थंवाश्रयधेवमितिहैवसंभा
 रतिर्कायः॥ ॥ तस्यामग्निनिदधानिषुपर्णेसीतिवषट्कारेणानस्यांश्चयमाश्रणाय
 सुपर्णेसीत्पनेनमंत्रेणवषट्कारेणेतानाग्निनिदधानि॥ ७॥ नित्येवाश्रयभवनः इष्टवा
 संश्रवदग्नेः। समिदाधानं शमीनिवैकंकात्योडंबर्यस्रष्टिसविबुधितियत्पुत्राउत्तमा
 सकर्णकानवतिकर्णकासावेदधिद्रपराक्ताकर्त्तव्यामुवाहुतीहुहोत्यग्नेतमन्नेतिचराम

प्रकृत्यं पूर्णा इति च सप्त इति ज्ञोति ॥ ॥ तिष्ठं समिधः सर्वत्र मध्ये सर्वत्र ग्रहणा ॥ ३ ॥
 समिद्धे देवेभ्यो विहितचारतिष्ठति क्रिया सर्वत्र तवति समिद्धा धाने ग्रहणा इत्यो
 मध्ये अतएव इति गितिष्ठति तत्रा श्रुते। घ्राहुती रूपविशेषतिष्ठ। क्रियानंतार्यादुप
 विशेषेणुच्यते ॥ ॥ अत्र पंचम्याः सप्तर्षी पस्थानः सर्वे पधाना नृ। अस्मिन्नव
 सार पंचाम्याश्चितः सप्तर्षी पस्थानां कर्त्तव्यं ॥ अत्र हि सकला पंचमीचीतिरुपाहिता
 सवति। विह्यावा विह्यो नृमा संज्ञा योगा ॥ अथवा विह्यां विह्या सप्तर्षी पस्थानं
 कर्त्तव्यं। कुत एत विह्यानां हि पंचम्याश्चितेः। अंतर्त्तावः तस्मात् तव युक्त उपसृ
 पस्थानं ॥ ॥ अतिमुशेदित्सं वत्सरोसीति अग्निं ॥ एवं यथा चिति। संमर्शं
 कर्त्तव्यं ॥ यत्रामाविति सप्तभिवायकेन मंत्रेण ॥ वैश्वानराहं सतां निर्वपितिय

॥५५॥

योक्तुम्वैश्वानरस्य मारुता वैश्वानरमारुताः । तानिर्वर्पति यथोक्तग्रहणाच्च
वैश्वानरो यज्ञतिमारुतास्तु होतयः ॥ त क र्थ वैश्वानरं प्रकृतां सत्त्वा एव पुरोनु
वाक्यवर्तयान्प्रवर्तयान्प्रवर्तय वषट्कते ह्यस्तु होतीति । यज्ञतानां शेषधर्मः पुरोनु
वावचा घमिधानाद्या यावदङ्कः स्यात् । तथा मारुताः स्यात्कृत्वा हृदक्षेनैवेन
गमीनः स्यात् । हाकारेणोत्तिष्ठु होतानां ह्यर्था धर्मः कथात्त संख्या र्थं च यथोक्त
ग्रहणं वैश्वानरस्य हि द्वादशकपालतापव्यतो मारुतानां सप्तकपालता । वैश्व
नरमधिष्ठत्यादक्षिणोत्तरो मारुतौ । अधिष्ठयति प्रधरेन्नरमित्यस्यापवादोऽर्थः ॥ ५॥
एवमुच्यते । नरो वक्राक्षो दक्षिणोत्तरं संतं संकृष्टतरतावतस्यते ॥ ६॥ पंचदश
वधिष्ठयति । एवमपरो ह्यवधिष्ठयतीति । शेषः एवं शब्देन यदक्षिणोत्तरतावतस्य रम

भ्योते ॥ ८ ॥ पंचादशोपेष्टं चरणेष्टं च पुरोडाशं पश्चादयति। होर्मसादनयोश्च
 वशाद्वाद्यमेवविधिः ॥ १॥ पुष्टदपरावकुमितिवाचयतिवाजपतिस्त्विति विकल्पः
 विश्वानरमावुतानामेकं तं ज्येष्ठतयः साधारण। पदार्थः समं च वाच्यं व्यः मावुता
 नो हि पदार्थमात्रेण प्रयोजनं समं च कोपदार्थः पदार्थः पदार्थ एवेति ॥ १॥ वसोर्हीयं
 चुरोत्पोडं वर्याषं च गृहीतं सततं यजमानो वाणेषु वशिष्ठाग्नेवाजश्चुमदत्पाद्याचु
 वाकेन ॥ वसोर्हीयं कर्मणा मधेयं तव ससुदाय स्पण्डं हि श्रूयते। वशिष्ठह
 वैत्राणि च ज्ञाताम्यषा वसोर्हीयं यषडयमं च त्रिं सहिति। अत्र यदंतति स्यात्तति
 भवति घंडव्यतास्तवापं वगृहीतमाष्टं यजमानो राणेऽराणेष्टं चोत्तेति अग्ने
 मास्वाजश्चुमदत्पाद्याचुवाकेनाभंतमिति चंद्रव्यं सततं अत्र वश्यते ॥ अष्टासुक

ल्पयति दशसुकल्पयतीत्येवमादिना वाक्यपरिस्मा शिष्टिः प्रतिवाक्ये च द्वा
 कारकाराणामवचदेव नोतरयेयं वृहीतमेव वक्ष्यते कतवा केन होतव्यं न ह्यन्या
 येत इष्टि मिति । इत्वा अ वत्ता सनंतवानौ वं हि श्रयते । अत्र न ८ सूत्रमनुप्रास्यति
 यदत्राष्टलिप्तं तत्रेदं हि द्विगिरस हिति ॥ अत्र ये स्त्रा होतिष्यार्थानि सुहोति
 ता निराज्ञसूयिकानि । तत्र प्रा मात्रा इह च श्रयते स चैराजसूयश्च पूर्वाणि
 सुहोतीनि । वा प्रसवाय नि प्रावत्संभृत्य वमसव श्रये सा वा जपेयिकानि वा
 ज्ञा ज्ञास्पेवं ममिति वा ज्ञ प्रसवायानि ति नाम वेयं । विधयर्थवादमं त्र वा संभ
 वानुसमुदायनामवेयं चैतत् । सदा ह्येतानि कर्माणि वा जपेयिका नि प्रयोज
 वामन्यतमापो एव स्पेवा एव हि । तानि च प्रावत्संभृत्य वमसव सुवेरा ज्ञा ज्ञे

॥१००॥

नायि हेतु कदापि धानं तद्दत्तापि संभ्रम्य च मसवधुः बुकिनास्तु वेणवाज्येन
पेयिका निवाजस्येममिति प्रतिमं चतुर्होतिवाजपेयिकग्रहणात् प्रचययसाप्र
हियेते ॥ एवं तत्र चार्येणाभिहितं श्रौतं वरेपात्रे पसिचापयश्च मसदशान्नाया
चपत्तियावस्मृतिवेति एवं च मसिमसपद्वर्गः सप्तचतुर्द्विष्टिकाच्युपादयापश्चे
ति ॥ अत्रिका निवाजस्य चिति ॥ अत्रिका निवाजस्य मवाया निवाजस्य चितिप्र
तिमं चतुर्होतिश्च अत्रिके पितृसर्वेष्वप्यस्य चतुर्द्विष्टिकानी ॥ स्तुवं प्रास्यं परिष्टि
कृष्णाजिनमास्त्रीर्यपुष्टात्तरः शेषयः कृत्वा अभिषिंचतीति सूत्रशेषः कृमव
मसौ प्रास्यतदंते परिष्टि स्मिंतनं पुष्टात्तरतः कृष्णाजिनमास्त्रीर्यपुष्टात्तरः शेषयः कृ
त्वा कुत एतदभिषेव सामर्थ्यात् ॥ अत्र चार्याभिषेक एव न सवति ॥ वानैवायमा

101
१०१॥

मिकाः पञ्चगोदकेपाज्ञागविकशेषेविद्येततत्र कृष्णाजिनोः भिषिच्यते यज
मानाः एवातश्च भिके षोपि स भवत्येका तत्रा भिषिच्यते वृक्षवर्धसकामश्चि
त्यत्रारघौ देवस्य वेत्यनेन मंत्रे वृक्षवर्धसकामस्य कृष्णाजिनेऽभिषेकः कृ
ष्णाजिने वृक्षवर्धसकाममिति वचनाश्रुतिष्ठं तु धृत्तु भूतिमिष्टसुखिष्ठुत्र नि
षिच्यते ॥ ४ ॥ भूतउपविष्टः प्राप्तमवित्सुपविष्टो भिषिच्यते वृक्षवर्धसकाम
ष्टाष्टुः पुष्टिमिष्टत्रवर्धसकाममिति वचनाश्रुतिष्ठं तु धृत्तु भूतिमिष्टसुखिष्ठुत्र नि
वृक्षवर्धसोऽभोऽप्रपी णति उभयोऽशुर्मणोः व्यवस्थितौ भिषिच्यते एवम्
णातश्चित्ते वाविति स्थमभिषिच्यति तदहैके दक्षिणतोऽग्रमभिषिच्यत्पास्वनीय राम
उहैके भिषिच्यताति शुतेः प्रास्पवमम रिद्राय स्वाहेति षड्ङ्गो निप्रतिमंत्राः प्रयो

॥१०१॥

प्रास्पत्रमसिंहायस्वाहेतिषड्भुतिप्रतिमंत्रं। अग्नौ प्रास्पत्रमसमिंदायस्वाहेतिषद्या
र्थातिष्ठुहोतिप्रतिमंत्रं। अग्नौ प्रास्पत्रमसमिंदायस्वाहेतिषद्यार्थातिष्ठुहोति। एतौ
त्वापि राजसूयिकाणि। अत्र पूर्वपार्थास्तु संस्कारे वापि भवन्ति। द्वादशगृहीतं वि
द्याहं जुहोत्युताषाडिति स्माराकारात्। राष्ट्रतः। वाक्कारांतः पूर्वः पूर्वो मे वातत्रवक्का
रांतः पूर्वः पूर्वो मे वातभवति। उत्तरस्तु स्माराकारांतः। एवं ह्यत्र श्रूयतामिथुना
निष्ठुहोतिगंधर्वाः सरेभ्यो जुहोति पु० से जुहोति वक्काभ्यश्च श्रीभ्यश्च तात्प्रां वक्काणां
स्माराकारेण षड्कारेण पुंसे जुहोति स्माराकारेणैव स्मृत्यति एवं शुक्लेण सति समा
न्नाथपरिपठिते मंत्रे विभागः कर्तव्यः। या निपुलिं गापदा निजात्येकवाक्यतामुपनेया
नि एवं श्रीलिं गातात्यपि कृताषा कृतधामा निर्गधर्वसनद्रदंबुलक्षत्रं पतुतस्मै स्वा

०२॥

॥१॥

हृत्वा त्रिनि पूर्वमित्रः तस्यो मययोऽसौ पुदोना मतात्पश्चाद् होतुं चरतः । अत्र
चतस्यो मयय इति माये च दत्ता पादुत धामा मिर्गं धर्तव्यं त्रवर्तते ॥ पंच एह
ध्वं वरथ श्रिमस्य ध्या हव नायं श्रि धियमाणे पंच कृत्वा सानो भुवनस्योति । पंच
एह तमा ध्वं च श्रद्वा जहोति । रथ श्रिमस्य ध्या हव नीयं धियमाणे पंच कृत्वा सानो
भुवनस्येत्यनेन मंत्रेण ॥ ॥ अत्र विशेषमाह प्रदक्षिणा ॥ रथनाऽपरिहारः कर्त्त
व्यः बुतुषाहुतिवद्धा ॥ एति विचक्रत्पापं दह्येपि । अथ द्युर्भिमुखो रथ श्रिः सुहो
ति । वावरोति । वावरो मां तुं हेति । अत्र तिना घृत्य पुरश्चाद्विर्वेदरथोदक्षिणाभ्यां ।
धसुत्तरतः तत्रास्यां दक्षिणातो दक्षिणा प्रष्टुः समुद्रोर्मिप्रतिमं च वातरोर्मं सुहोति
पुरश्चाद्विर्वेदे रजा क्षिणायेते माहृत्य यथोदक्षिणाभ्यां द्युरि एवामवोत्तराहृत्योत्तराम

रथात्पातरसां बुद्धिनिपातत्राहृत्यदन्निणाप्रष्टेरेवमेवसमुद्रोसां।त्यमिमंविः
 मंत्रयोःअपरिहरणचसर्गत्र।वशहामसमनंतरमेव॥४॥प्रष्टुष्टदंक्षर्पोरावसथ
 रणांरथस्यकर्तव्यंदन्निणाकालेधर्षुवेददातिरपं॥४॥अथवाशुनवनुहोतिया
 सुइतिप्रतिमंत्रं॥५॥जातञ्जावास्मणाक्ताजुडयाद्य।यांकांचाक्षणावतामाहु
 तीतिथात्वमितस्मिकालिमुडयादिनि॥तामेवप्रकृत्याहजुडयान्नदतिरेचज्ञाना
 तिप्रतिषेधद्विकल्पः॥हविर्ज्ञानपद्मालनाद्याग्नीधालंभनाह्ववाधिस्याश्विनो
 त्यष्टेष्टकानोर्कंपणाभिष्टुष्टुकास्तिरश्चोन्मयावैकृतावसरेप्राकृताउव
 त्थर्थाहाहविर्ज्ञानपद्मालनाद्याग्नीधालंभनात्याकृतंवर्मह्ववाधिस्या
 श्विनोत्पष्टवततिर्कोकंपणाभिरिति।तद्धर्मप्रष्टुष्टुर्थःचतुःश्रुतीःनिरश्च

१०३
 १०३॥
 इति निर्णयः सुप्रानां नोपस्थितिकपावपानां स्पृशन्त्येति । अथ मेवधर
 धिष्ण्या निवपति तं विनोतति वचनात् । नश्चाश्मा ज्ञासी धुये उपधयः
 सकृन्मत्रवचनं दौत्रायेति शक्यं विना तस्यो विधिख्यातिर्मत्रवचनात् । ए
 कविंशतिरिष्टाभिश्चयनं ॥ १०३ ॥ ब्राह्मणो ह्येह ८० स्पे द्विरेकादश सुष्मणा ज्ञा
 ता यशेषाश्चष्टा ॥ पावदपकं परिश्रितं परिनिधाय तिषी वैयावत्पएव
 सुष्मस्यैवावत्परिश्रितं निवचनात् परिनिधानं च परिश्रितं श्रूयते स नि
 निखनवं । स तैस वैषये निदधानि । पुरीषं च ब्रह्म । पुरीषं नि तिमुत्रो मा चैष्ट
 दिनि । ब्रह्मामिषुक्तं । प्राकृतां च श्रूयते माह । अथ उपदेशाद्या पुरीषात् । द्वि
 शुक्लतो तिषवनाय वक्त्रमसवति । एष वो मारा ज्ञेयं स्पवचनसामर्थ्यात् । लि

॥१०३॥

तस्याग्निप्रयोगो भवति आद्यनंपूर्वातिषेकेणाग्निमृशतानि प्रकृत्या ह। एव वो मा
राजा सोमो मा कं वा ह्यणानां राजेति ॥ ॥ अग्निप्रयोगं प्रातरनुवाकमुपाक
रिष्यन्त्यग्निधीमलभ्यथाष्टवर्ममग्निं पुनश्चातिप्रत्युचं प्रातर्विमोचनं प्रातनु
वाकमुपाकरिष्यन्नग्निप्रयोगं न करोति यथाष्टवितं आग्निमावुतस्रोत्रपुरस्ता
द्विमोचनं प्रातरनुवाकमुपाकरिष्यन्परिधिष्वं चोर्द्विवा ॥ पूर्वेति प्रत्युचं अग्निमा
वुतस्रोत्रस्य पुरस्तादग्निमोचनं परिधिष्वं चोर्द्विवा भूतकृत्वा दिवो पूर्वेति प्रत्युचं
॥ ४९ ॥ प्रायणयेति शत्रे युक्तोदपनीयो निमोके एके राहस्यसंज्ञतिर्षवमु
चति। अक्षरस्याग्निप्रत्युचं मयरासमिष्टयनुवाहोति ॥ ॥ अनुवं
ध्यस्य पशुपुरांशमनुदेविका हवा ८। षिनिर्वपति यजप्रैषाणि अहवंध्यप

पृ. ५२८. २५

५३.१०३

1190